ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแฟนตาซี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

เรื่อง The Foundation

ของ

นางสาวสิริกร	ปิติภาสภรณ์	58130010213
นางสาวณัฐจงกล	รัตนธารสุข	58130010298
นายณัฐนนท์	มุกดา	58130010299
นายปัณณทัต	ศิริรักษ์	58130010306
นายอาณัฐชัย	อมรรัตนนันท์	58130010355
นางสาวชนัญญา	แสนเดช	58130010449
นางสาวญาณวี	สมัครคามัย	58130010451

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแฟนตาซี

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

เรื่อง The Foundation

ของ

นางสาวสิริกร	ปิติภาสภรณ์	58130010213
นางสาวณัฐจงกล	รัตนธารสุข	58130010298
นายณัฐนนท์	มุกดา	58130010299
นายปัณณทัต	ศิริรักษ์	58130010306
นายอาณัฐชัย	อมรรัตนนันท์	58130010355
นางสาวชนัญญา	แสนเดช	58130010449
นางสาวญาณวี	สมัครคามัย	58130010451

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ภาพยนตร์นิพนธ์
การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแฟนตาซี
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

เรื่อง The Foundation

ของ

นางสาวสิริกร	ปิติภาสภรณ์	58130010213
นางสาวณัฐจงกล	รัตนธารสุข	58130010298
นายณัฐนนท์	มุกดา	58130010299
นายปัณณทัต	ศิริรักษ์	58130010306
นายอาณัฐชัย	อมรรัตนนันท์	58130010355
นางสาวชนัญญา	แสนเดช	58130010449
นางสาวญาณวี	สมัครคามัย	58130010451

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา
(อาจารย์ปิลันลน์ ปุณญประภา)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2561

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแฟนตาซี
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

เรื่อง The Foundation

ของ

นางสาวสิริกร	ปิติภาสภรณ์	58130010213
นางสาวณัฐจงกล	รัตนธารสุข	58130010298
นายณัฐนนท์	มุกดา	58130010299
นายปัณณทัต	ศิริรักษ์	58130010306
นายอาณัฐชัย	อมรรัตนนันท์	58130010355
นางสาวชนัญญา	แสนเดช	58130010449
นางสาวญาณวี	สมัครคามัย	58130010451

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา
(อาจารย์ปิลันลน์ ปุณญประภา)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก เรื่องThe Foundation มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม 2. เพื่อสะท้อนปัญหาค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม โดยผู้ศึกษาใช้ระยะเวลา 8 เดือน โดยแบ่งเป็นกระบวนการในการศึกษา ดังนี้ 1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ 2. ขั้นตอนกระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production) 3. ขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานผลิต (Production) 4. กระบวนการหลังงานผลิต (Post-Production) เพื่อทำให้ ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสมบรูณ์แบบที่สุด และพร้อมที่จะนำไปฉายให้ผู้ชมได้รับชม

ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์
เรื่อง The Foundtion

สารบัญ

บทที่ หน้า

บทนำ 1

ที่มาและความสำคัญ.....1

วัตถุประสงค์.....2

วิธีการดำเนินการศึกษา.....2

ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์.....3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....3

บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....4

ข้อมูลการสร้างภาพยนตร์แนวแฟนตาซี.....4

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก.....4

บทที่ 3 การพัฒนางานสร้างสรรค์.....17

Theme.....18

Plot.....18

Script.....18

Character Analysis.....54

กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ฝึกสอนการแสดง.....60

Concept Image.....67

Mood Board.....69

กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายกำกับศิลป์ด้านสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก.....70

การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....85

Make up & Hair.....94

การถ่ายทำภาพยนตร์.....97

Story Board.....99

งบประมาณ 105

ตารางวางแผนการทำงาน.....107

ตารางการถ่ายทำ.....110

ภาพยนตร์สำเร็จ.....124

เบื้องหลังการถ่ายทำ 133

ภาพโปสเตอร์ 134

Post - Production.....135

บทที่ 4 สรุปและอภิปรายผล 138-145

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การแต่งหน้าในงานภาพยนตร์ถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่แทบจะขาดไม่ได้เลย เมื่อภาพยนตร์ทุกๆเรื่องต้องพึ่งการแต่งหน้าในการเติมเต็มเรื่องราวและความน่าเชื่อถือแก่ผู้ชมในฐานะสื่อที่ต้องสะท้อนความจริงของสังคมหรือบางครั้งก็เพื่อเติมเต็มจินตนาการให้กับภาพยนตร์บางประเภท ซึ่งภาพยนตร์ประเภทหนึ่งที่ต้องพึ่งการแต่งหน้าอย่างมากมายเลยนั่นคือ “ภาพยนตร์แฟนตาซี” ภาพยนตร์ที่เน้นถึงจินตนาการของผู้เขียนเป็นภาพยนตร์ที่เรื่องราวไม่ สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน การสร้างและออกแบบตัวละครจึงต้องผ่านกระบวนการคิดที่หนักและต้องพึ่งพาอะไรหลายๆอย่างเพื่อให้ผู้ชมเชื่อว่ามันเกิดขึ้นจริงๆ และหนึ่งในนั้นคือการแต่งหน้า

ผู้เขียนเองเป็นคนที่ชื่นชอบในการดูภาพยนตร์แนวแฟนตาซีมาก เรารู้สึกได้ใช้จินตนาการร่วมกับหนังเรื่องนั้น หรือบางทีเราก็ตื่นตาตื่นใจกับสิ่งที่หนังเรื่องนั้นๆ แสดงให้เราดู เราจะรอคอยเสมอว่าหนังจะมีอะไรให้เราได้เห็นบ้าง เรารู้สึกสนุกกับจินตนาการของหนังเรื่องนั้นๆ เราจะคิดอยู่เสมอว่าคนเขียนบทหรือผู้กำกับคิดอะไรอยู่ เขาทำได้อย่างไร เขาคิดได้อย่างไรกับจินตนาการที่มันมหัศจรรย์ขนาดนั้น ซึ่งคำถามเหล่านั้นก็ติดอยู่ในใจเราตลอดมา ผู้เขียนคิดอยู่เสมอว่าสักวันหนึ่งอยากลองทำภาพยนตร์แนวแฟนตาซีดูบ้าง อยากรู้ว่าจินตนาการของเรามันจะไปสุดที่ตรงไหน และที่สำคัญที่สุดเลยคือได้ท้าทายความสามารถของตัวเองว่าเราจะทำได้หรือไม่

สิ่งๆหนึ่งที่ผู้เขียนติดใจกับภาพยนตร์แฟนตาซีนั่นคือการแต่งหน้าในภาพยนตร์ ผู้เขียนพบว่าภาพยนตร์แฟนตาซีทุกเรื่องจะต้องมีตัวละครไม่ตัวใดก็ตัวหนึ่งที่จะต้องเป็นที่จดจำ ซึ่งสิ่งที่เราจดจำนั่นก็คือการแสดงของเขาและภาพจำที่เราเห็นเขาในหนัง โดยเฉพาะการแต่งหน้าที่เรามักจะไม่เห็นการแต่งหน้าแบบนี้ในชีวิตประจำวัน มันเป็นการแสดงคาแรคเตอร์อย่างหนึ่งของตัวละคร ที่ถึงแม้จะแปลกแต่ก็มีความสวยงามของมัน ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่อยากนำการแต่งหน้านี้มาเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ จึงได้กำหนดตั้งแต่แรกเลยว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นไปที่การแต่งหน้า ต้องการจะแสดงให้เห็นถึงการออกแบบงานสร้างที่สวยงามและน่าจดจำ

เมื่อพูดถึง “การแต่งหน้า” ซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์เรื่องนี้ไปแล้ว ผู้เขียนก็ต้องคิดถึงประเด็นหรือจุดประสงค์หลักที่อยากทำภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นมา เพื่อที่มันจะได้ทำหน้าที่ของสื่อได้อย่างสมบูรณ์แบบคือการที่มันสามารถสะท้อนสังคมได้ด้วย ผู้เขียนได้คิดถึงประเด็นหนึ่งในสังคมที่เป็นปัญหากันมาอย่างยาวนาน นั่นคือ “การตัดสินคนที่รูปลักษณ์ภายนอก”

ปัญหาการตัดสินคนอื่นเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอกเป็นปัญหาเรื้อรังที่อยู่คู่สังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและยังไม่มีทีท่าว่าจะจางหายไป ถึงแม้จะมีการออกมาพูดถึงเรื่องทำนองนี้กันอยู่บ่อยๆ เรามักจะพบประเด็นเกี่ยวกับเรื่องแบบนี้กันบ่อยมากตามโลกโซเชียลมีเดีย แต่จะโทษสังคมที่ปลูกฝังกันมาอย่างเดียวก็คงพูดได้ไม่เต็มปากนัก เพราะถ้าหากมองย้อนดูดีๆ เราทุกคนก็ล้วนมีการตัดสินคนอื่นเพียงแค่ครั้งแรกที่เห็นไปแล้วเช่นกัน แต่อยู่ที่ว่าเราจะแสดงออกมามากน้อยแค่ไหนต่างหาก

คงปฏิเสธไม่ได้ว่ารูปลักษณ์ภายนอกมีส่วนสำคัญต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ทุกวันนี้ คำว่ารูปลักษณ์ภายนอกไม่ได้หมายถึงแค่หน้าตา แต่ยังรวมไปถึงสีผิว การแต่งกาย การใช้ชีวิต ผู้คนทุกวันนี้ต่างก็ต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม การบริโภควัตถุนิยมต่างๆก็เป็นส่วนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลง การใช้ข้าวของที่มีราคา มีระดับ หรูหรา มนุษย์เชื่อว่าจะ

สามารถช่วยยกระดับมาตรฐานของชีวิตให้กับตนเองได้ ด้วยความคิดแบบนี้จึงทำให้เกิดการแบ่งชนชั้นกัน กลุ่มคนรวยใช้เสื้อผ้ามีระดับ ใช้แบรนด์เนม รถหรูราคาแพง วัตถุนิยมต่างๆที่นำมาใช้เพื่อยกระดับชีวิตตนเอง ในทางตรงกันข้ามกลุ่มคนที่ไม่ได้ใช้วัตถุต่างๆเหมือนกลุ่มคนข้างต้น ก็จะโดนดูถูกเหยียดหยามจากผู้ที่อยู่สูงกว่าและถูกเรียกว่า “คนจน” ไปโดยปริยาย

เรามักจะเห็นว่าคนที่มีหน้าตาที่ดีมักจะได้รับรางวัลต่างๆจากสังคมมากมาย รางวัลในที่นี้คือการยอมรับจากสังคมและโอกาสในการใช้ชีวิต ตัวอย่างที่เราเห็นได้ชัดจากพฤติกรรมแบบนี้คือ ดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง หน้าตาที่ดีทำให้พวกเขาได้รับโอกาสต่างๆจากสังคมมากกว่าคนที่หน้าตาธรรมดา ยิ่งถ้าเขาเป็นคนที่สังคมให้ความสนใจมากโอกาสที่เขาจะได้รับก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ กระแสสังคมเหล่านี้จึงทำให้เหล่าคนกลุ่มหนึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองเป็นแบบคนที่เขาเห็นว่าเป็นที่ยอมรับในสังคม จนบางทีการเปลี่ยนแปลงนั้นก็ทำลายคุณค่าและลักษณะพิเศษบางสิ่งบางอย่างในตัวของพวกเขาไปโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

จากแนวคิดนี้จึงทำให้ผู้เขียนตัดสินใจนำประเด็น “การมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก” มาผนวกเข้ากับจุดเด่นของภาพยนตร์เรื่องนี้คือการแต่งหน้า ซึ่งผู้เขียนคิดว่าทั้งสองอย่างนี้สามารถมารวมกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ ในทิศทางที่มันจะสามารถไปด้วยกันได้ การแต่งหน้าก็เปรียบเสมือนการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนอื่นไปแล้ว เราแต่งหน้าเพื่อให้เราดูดีขึ้น บ้างก็ว่าเพื่อเสริมความมั่นใจ ผู้เขียนจึงรู้สึกว่าการแต่งหน้านี้เองก็เป็นการปิดบังและไม่ยอมรับคุณค่าของตัวเองไปเสียแล้ว ทีมผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษาจึงร่วมกันคิดและค้นหาแก่นหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้จนได้ธีมเรื่องที่ว่า “รูปลักษณ์ภายนอกไม่สามารถสร้างคุณค่าความเป็นมนุษย์ได้” ซึ่งทำให้ทีมงานผู้สร้างสรรค์ได้เขาใจและมองเห็นภาพรวมของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้ตรงกันมากขึ้น และสามารถกำหนดทิศทางของภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ไปได้ตรงตามทางมากขึ้น เพื่อส่งสารที่ตรงและถูกต้องให้แก่ผู้ชมได้อย่างตรงไปตรงมาไม่หลงประเด็น ทั้งหมดนี้จึงกลายมาเป็นที่มาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “The Foundation”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม
2. เพื่อสะท้อนปัญหาค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม

วิธีการดำเนินการศึกษา / สร้างสรรค์

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาภาพยนตร์แนวแฟนตาซี
3. วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาบทภาพยนตร์
4. เตรียมการสร้างสรรค์ภาพยนตร์
5. สร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวแฟนตาซีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก
6. นำเสนอภาพยนตร์ อภิปราย สรุปผล และข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวแฟนตาซี

ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์

นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวแฟนตาซี โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก โดยแบ่งการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดังนี้

1. นาย ณัฐนนท์ มุกดา ทำหน้าที่ กำกับภาพยนตร์ / เขียนบทภาพยนตร์ (Director / Screenwriter)
2. นาย ปัณณทัต ศิริรักษ์ ทำหน้าที่ กำกับภาพ / ตัดต่อภาพยนตร์ (Director of photography / Editor)
3. นางสาว สิริกร ปิติภาสภรณ์ ทำหน้าที่ อำนวยการสร้าง (Producer)
4. นางสาว ชนัญญา แดนเดช ทำหน้าที่ ผู้ช่วยผู้กำกับ / คัดเลือกนักแสดง (Assistant Director / Casting)
5. นางสาว ญาณวี สมัครคามัย ทำหน้าที่ คัดเลือกนักแสดง / นักแสดง (Casting / Cast)
6. นางสาว ณัฐจงกล รัตนธารสุข ทำหน้าที่ ออกแบบงานสร้าง (Production Designer)
7. นาย อาณัฐชัย อมรรัตนนันท์ ทำหน้าที่ ออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความรู้ความเข้าใจจากการศึกษาและสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซี
2. สามารถสะท้อนปัญหาค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคมผ่านภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซีได้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษา และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลการสร้างภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซี

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

2.1 ข้อมูลการสร้างภาพยนตร์สั้นประเภทแฟนตาซี

จากการศึกษาและค้นคว้าทางผู้วิจัยได้พบว่าการสร้างภาพยนตร์สั้นประเภทแฟนตาซีนั้น ไม่มีทฤษฎีหรือหลักการตายตัวในการสร้างเพราะคำว่าแฟนตาซี หมายถึงเรื่องเพ้อฝัน เรื่องที่จินตนาการขึ้นมาเอง โดยไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆ มาบังคับ

(นิสารัตน์ นุชรักษา) กล่าวว่า

ภาพยนตร์แฟนตาซี คือ ภาพยนตร์เหนือจริง มักมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์ การผสมจินตนาการ และเรื่องเหนือจริง เรื่องในความฝัน เพ้อเจ้อ สร้างความสนุกสนาน และตระการตาตระการใจด้วยฉากและเนื้อเรื่องที่ไม่อยู่ในความเป็นจริง

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก

2.2.1 ค่านิยม

(สุนทรี โคมิน) กล่าวว่า

ค่านิยม (Value) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ค่านิยมอาจจะมีการเรียนรู้ได้จากพ่อแม่ ครู อาจารย์เพื่อนร่วมงาน สื่อมวลชนและอื่นๆ ทั้งนี้หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีค่านิยมในทางที่พึงประสงค์การกระทำของเขาก็จะเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม

(ไพฑูรย์ เครือแก้ว) กล่าวว่า

ค่านิยม (Value) เป็นสิ่งที่คนถือว่าต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คนปรารถนาจะได้ปรารถนาเป็นหรือกลับกลายมาเป็น เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่อง ผู้คนมีความสุขที่ได้ฟัง ได้เห็นได้เป็นเจ้าของ ค่านิยมจึงเป็นวิถีของการจัดการรูปแบบความประพฤติที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับ ความคิดสำหรับยึดถือในการปฏิบัติของคนในสังคม

(ฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ) กล่าวว่า

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนยึดถือประจำใจที่ช่วยตัดสินใจในการเลือกที่จะทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่เป็นที่ปรารถนาของคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นๆ

(ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา) กล่าวว่า

ค่านิยมคือ การให้คุณค่าแก่สิ่งต่างๆในชีวิตของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความคิด อุดมการณ์ ผู้คนหรือสิ่งของนับว่าค่านิยมมีความหมายในระดับอุดมคติหรือหลักในการดำเนินการชีวิตในการ ตัดสินใจการประเมินค่าของบุคคล

(สงวน วิรัชชัย) กล่าวว่า

ค่านิยม หมายถึง ความคิดที่ทำให้คนเราตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ต้องการพอใจหรือคิดว่าถูกต้องเหมาะสมควรกระทำและยึดถือเป็นหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิต ค่านิยมจะมีลักษณะเป็นความคิดเชิงประเมิน คือ มีการตัดสินว่าการกระทำใดควรหรือไม่ควร ถูกหรือไม่ถูก ค่านิยมเกิดจากประสบการณ์ที่ได้มีการตรวจสอบและวิเคราะห์ถึง ผลดี ผลเสียอย่างรอบคอบ จนตัดสินใจเลือกได้ว่า เป็นสิ่งที่ดี หรือถูกต้อง มีคุณค่าควรแก่การยึดถือเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติตนและมีความภาคภูมิใจที่จะปฏิบัติอย่างเปิดเผยไม่ปิดบังซ่อนเร้น

(เพ็ญแข ประจนปัจจนึกและอ้อมเดือน สดมณี) กล่าวว่า

ค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกรวมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การที่บุคคลมีค่านิยมเรื่องใดเรื่องหนึ่งแสดงถึงความรู้สึกความพอใจทัศนคติและความต้องการที่บุคคลมีต่อเรื่องนั้น และความพร้อมที่จะแสดงออกเพื่อสนองต่อค่านิยมนั้น บุคคลที่จะขัดขวางและต่อต้านการกระทำที่ขัดต่อค่านิยมที่เค้ามีอยู่ ค่านิยมจึงจัดได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ

จากความหมายของค่านิยมข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ค่านิยม หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลใช้ยึดถือประจำใจ ช่วยตัดสินใจในการเลือกที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่บุคคลเลือกสรรว่าดี มีความหมายสำหรับตนซึ่งบุคคลนั้นได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำรงชีวิตและค่านิยมจะมีความสำคัญไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากค่านิยมของแต่ละบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการตรวจสอบแล้ว จากประสบการณ์จึงทำให้ค่านิยมก็แตกต่างกันออกไปด้วย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกันก็ตาม เมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเพิ่มมากขึ้นก็จะมีผลกระทบทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงค่านิยมเดิม ดังนั้น ค่านิยมจึงลักษณะไม่คงที่แต่เป็นเครื่องนำทางในการปฏิบัติประพฤติต่างๆ

2.2.1.1 หน้าที่ความสำคัญของค่านิยม

หน้าที่ของค่านิยม ในลักษณะกว้างๆ มีดังนี้ ค่านิยมเป็นมาตรฐาน (Standards)

ค่านิยมเป็นมาตรฐาน ที่ใช้ในการกระทำพฤติกรรมการปฏิบัติในหลายทางค่านิยมจูง (Lead) ให้เราแสดงจุดยืนของเรา (Positions) ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสังคม (Social Issues) ออกมาให้เห็นชัด

ค่านิยมเป็นตัวช่วยกำหนด (Predispose) ให้เราเลือกนิยมอุดมการณ์ทางการเมืองบางอุดมการณ์ (Particular Political Ideology) มากกว่าอุดมการณ์อื่น

ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ช่วยนำ (Guide) การกระทำให้เราประพฤติและแสดงตัวต่อผู้อื่นตามที่ประพฤติเป็นปกติอยู่ทุกวัน

ค่านิยมเป็นจุดกลางของการศึกษากระบวนการเปรียบเทียบ (Study of Comparison Process) คือค่านิยมเป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบว่า เรามีค่านิยมจริยธรรมและค่านิยมความสามารถเท่ากับผู้อื่นมากน้อยแค่ไหน

ยิ่งกว่านั้น เป็นบรรทัดฐาน ที่ใช้ช่วยในการชักชวน (Persuade) หรือสร้างประสิทธิผลต่อคนอื่น โดยสามารถบอกเราได้ว่าความเชื่ออันไหน ทัศนคติ ค่านิยม หรือการกระทำไหนที่จะมีค่าพอที่เราจะท้าทาย (Challenge) คัดค้าน (Protest) และถกเถียงหรือพยายามที่จะเปลี่ยน

สุดท้ายคือ ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ถูกใช้เป็นฐาน (Base) สำหรับกระบวนการให้เหตุผลต่อความนึกคิดและการกระทำของตน (Process of Rationalization) เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีแห่งตัน (Self-esteem) เป็นต้นว่าการพูดก้าวร้าวทำให้คนอื่นเจ็บ ก็จะถูกให้เหตุผลไว้ว่า เป็นเพราะเป็นคุณค่าของค่านิยม "ความตรงและความจริงใจ"

มากกว่าหรือลักษณะการขาดเสียซึ่งความเป็นตัวของตัวเองและสร้างสรรค์หรือความไม่กล้าที่จะถูกให้เหตุผลว่าเป็นเพราะให้ค่าแก่ค่านิยม "สุภาพมีมารยาท" "อ่อนน้อมเชื่อฟังผู้ใหญ่" เหล่านี้ เป็นต้น กระบวนการของการอ้างเหตุผล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบของกลไกป้องกัน (Defense Mechanism) จะเป็นไปไม่ได้ ถ้ามนุษย์ไม่มีค่านิยม

ค่านิยมเป็นแรงจูงใจ ถ้าจะกล่าวง่าย ๆ ว่า หน้าที่เฉพาะหน้า (Immediate Functions) ของค่านิยมและระบบค่านิยม เป็นตัวนำพฤติกรรมของมนุษย์ในสถานการณ์ประจำวันแล้ว หน้าที่ระยะยาวของค่านิยม (Long-range Functions) ก็จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความต้องการของมนุษย์อยู่ในตัวเช่นเดียวกัน องค์ประกอบทางด้านความระลึกรู้ อารมณ์และพฤติกรรม ค่านิยม "วิถีปฏิบัติ" เป็นแรงจูงใจในแง่ที่เป็นเป้าหมายที่เหนือกว่า (Super Goal) เป้าหมายเร่งด่วนและเฉพาะหน้า (Urgent Immediate Goals)

ค่านิยมกับลำดับความต้องการของมนุษย์ การแจกแจงค่านิยมส่วนย่อยของค่านิยม (Identify Supsets) ตามหน้าที่ให้การกับทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจของ Maslow (Hierarchy of Motivation) ซึ่งประกอบด้วยความต้องการทางความปลอดภัย (Safety) ความมั่นคง (Security) ความรัก (Love) และศักดิ์ศรีแห่งตน (Self-esteem) และขั้นสุดท้ายความต้องการแสดงความสามารถของตน (Self-actualization) Maslow ได้แยกค่านิยมออกเป็นสองประเภท คือ

1. ค่านิยมD (Deficiency) ค่านิยมประเภทนี้มุ่งสนองความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ความปลอดภัย ความมั่นคง

2. ค่านิยม B (Being) ค่านิยมประเภทนี้มุ่งสนองความต้องการสูงขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง เช่น ศักดิ์ศรีและความสามารถของตน เป็นต้น

แนวคิด เรื่องค่านิยมของมาสโลว์ สุนทรี โคมิน และสนิม สมัครการ(2522, .อ้างถึงใน สุพิชชา ตรีเดชา,2545, หน้า11-15) นั้น มีความหมายตรงกับแนวความคิดความต้องการ (Needs) มาก และไม่ได้แยกให้เห็นความแตกต่างในธรรมชาติของค่านิยมบางอัน ที่สนองต่อหน้าที่วิถีปฏิบัติ (Instrumental Function) มากกว่าค่านิยมอื่น และด้วยเหตุนี้เราจึงพบว่า ค่านิยมของมาสโลว์นั้นตรงกับค่านิยมประเภทจุดหมายปลายทางของชีวิตเสียเป็นส่วนใหญ่ และไม่ได้แสดงให้เห็นค่านิยมด้านจริยธรรมของสังคม (Social-moral Values) มากนัก

การเกิดค่านิยม พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวถึงการเกิดค่านิยมของแต่ละคนนั้น เกิดขึ้นจาก

1. ประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วของบุคคล และเนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันจึงทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคลผิดแผกแตกต่างออกไปถึงแม้ว่าจะอยู่ใน วัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกันก็ตามเมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีเพิ่มมากขึ้นก็จะมีผลกระทบกระเทือนทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิม

2. การคิดอย่างรอบคอบ การวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนถึงผลที่จะตามมาในชีวิตการสร้างค่านิยมแต่ละคนจะต้องทำการเลือก กำหนดค่าแล้วผสมผสานคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้ผ่านมาวินิจฉัยและเลือกสรรเข้ามาเป็นแบบฉบับในการดำเนินชีวิตของตนเอง

การเกิดค่านิยม Raths,Harmin & Simon (1996, อ้างถึงใน สุพิชชา ตรีเดชา ,2545 ,หน้า 13) มี 3 ขั้นตอนใหญ่ หรือ 7 ขั้นตอนย่อย ดังภาพประกอบ

การเลือก (Choosing)	การเลือกทำอย่างอิสระไม่ถูกบังคับ
	เลือกจากทางหลาย ๆ ทาง
	เลือกจากผลการพิจารณาจากทางเลือกทุกทาง
การให้คุณค่า (Prizing)	การให้คุณค่าในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากหลายทางเลือก
	ยืนยันการตัดสินใจเลือกตามที่ตนคิดอย่างเปิดเผย
การปฏิบัติ (Acting)	กระทำตามสิ่งที่ตนเลือกเอาไว้
	การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

2.2.1.2 องค์ประกอบและประเภทของค่านิยม

ค่านิยมประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. ความรู้ (Cognitive) กล่าวคือ คนเราต้องมีความรู้ที่ถูกต้องในพฤติกรรมที่คนจะเลือกปฏิบัติหรือรู้ถึงเป้าหมายที่ถูกต้องของชีวิตที่ตนจะดำเนินต่อไป
2. ความรู้สึก (Affective) หมายถึง การที่คนเราจะรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในค่านิยมที่ตนยอมรับและไม่ยอมรับ
3. พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ค่านิยมของคนเราจะฝังลึกในความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อและเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของคนเรา ดังนั้น เมื่อคนเราถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะแสดงพฤติกรรมตามแนวทางหรือทิศทางของค่านิยมของตนเอง ชัยวัฒน์ วัชรมัย (2534, อ้างในสุพิชชา ตรีเดชา,2546, หน้า 13)

2.2.1.3 แหล่งที่มาของค่านิยมในตัวบุคคล (Where do people get their Values)

การอบรมให้รู้จักระเบียบของสังคม (Socialization) เป็นกระบวนการที่บุคคลพัฒนาค่านิยมจูงใจให้ปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัยขึ้น จากเวลาที่เป็นเด็กนอนมองพ่อแม่ ส่งเสียงอ้อแอ้ และยิ้ม การอบรมให้รู้จักระเบียบของสังคมเกิดติดต่อกันตลอดชีวิต และเป็นต้นเกิดให้เกิดอิทธิพลต่อการบริโภค เช่น ความประหยัด ความตระหนี่ ความพอใจ ความซื่อสัตย์และความทะเยอทะยาน สิ่งเหล่านี้ ทำให้เกิด "ความนิยมชมชอบ" ในบางสิ่งบางอย่าง เช่น ทำให้เกิดการเลือกสี หีบห่อ ความสะดวกเวลาจับจ่ายของ และวิธีการหรือลักษณะในการปฏิบัติตอบต่อกันระหว่างฝ่ายพนักงานขายและลูกค้าการเรียนรู้วัฒนธรรม

พฤติกรรมของสัตว์มักเป็นไปโดย "สัญชาติญาณ" แต่พฤติกรรมของมนุษย์ มิได้มีมาแต่กำเนิดอย่างสัตว์ตรงกันข้ามมนุษย์เรียนรู้บรรทัดฐาน โดยการเลียบแบบหรือโดยการสังเกตมีกระบวนการและมีรางวัลให้หรือมีการลงโทษในสังคม ที่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานหรือไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐาน บรรทัดฐานที่บุคคลเรียนรู้ตอนต้นของชีวิตอาจ "ขัดแย้ง" การส่งเสริมการตลาดของนักการตลาดได้นักการตลาดต้องไม่ลืมการเปลี่ยนส่วนผสมการตลาดของบริษัทให้สอดคล้อง

กับค่านิยมของวัฒนธรรมนั้น ง่ายกว่าการพยายามเปลี่ยนค่านิยมโดยใช้การโฆษณาของบริษัทการโฆษณาจึงมุ่งเปลี่ยนค่านิยม

การถ่ายทอดวัฒนธรรม มีการแพร่หลายวัฒนธรรมจากคนยุคหนึ่งไปสู่ยุคต่อไปโดยเริ่มจากสถาบันทางสังคมหลัก เช่น ครอบครัว ศาสนา และโรงเรียน นอกจากนั้น ประสบการณ์ในตอนแรกเริ่มชีวิตและที่ได้รับจากเพื่อนฝูงญาติมิตรก็เป็นตัวช่วยในการแพร่ค่านิยมมาสู่เราด้วย

วัฒนะธรรมกับการตอบสนองของสังคม นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า วัฒนธรรม เป็นเสมือนองค์กรที่รับใช้มนุษย์เพื่อให้มนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมนั้น บรรทัดฐานดังนั้นก็จะสูญไป อดุลย์ จาตุรงคกุล (2546,หน้า 197-198)

วัฒนธรรมกับการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ วัฒนธรรมนั้น มีการปรับแต่งหรือการเปลี่ยนแปลง (Adaption) เสมอ กลยุทธ์ทางการตลาดที่อิงไว้กับค่านิยมของสังคมก็จะต้องมีการปรับแต่งไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับ"ค่านิยม" โดยอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ ถ้าค่านิยม "เดิม"ไม่ทำให้สังคมพอใจอีกต่อไป (อดุลย์ จาตุรงคกุล, 2546, หน้า193-198)

2.2.1.4 ประเภทของค่านิยม

ค่านิยมนั้นกล่าวกันโดยทั่วไปว่ามี 2 ประเภท คือ ค่านิยมส่วนบุคคลและค่านิยมของสังคม

1. ค่านิยมส่วนบุคคล ค่านิยมส่วนบุคคลเป็นการตัดสินใจเลือกในสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนต้องการหรือพอใจนั้นถือว่าเป็นค่านิยม (Value) ของบุคคลนั้น เช่น นายแดง อยากเป็นคนขยันขันแข็งเอาการเอางาน นายแดงก็จะปฏิบัติตามตามพื้นฐานของความคิดของตนเอง เพราะฉะนั้น นายแดงจะมีค่านิยมของความขยันขันแข็งและแสดงความเป็นคนขยันออกมา

2. ค่านิยมของสังคม ซึ่งนักวิชาการได้แสดงทัศนะไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ ค่านิยมของสังคม คือ การรวมค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวคือ สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่นิยมส่ง หรืออยากจะปฏิบัติตนในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร สิ่งหรือสถานการณ์นั้น ๆ ก็กลายเป็นค่านิยมของสังคม ของสังคมนั้น ขอยกตัวอย่าง เช่น ในสถานการณ์ที่ผัวเมียตบตีกัน สมาชิกส่วนใหญ่ของสังคมอยากสอดรู้สอดเห็นถึงความเดือดร้อนของคนอื่นจึงได้ไปมุงดู การมุงดูก็เป็นค่านิยมของสังคมนั้น

ค่านิยมส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่ตนสนใจ สิ่งที่ตนปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเห็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งบังคับ ต้องทำต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่อง และมีความสุขจะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ

ค่านิยมของสังคม หมายถึงค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคมกล่าวคือสมาชิกของสังคมส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม หรือควรแก่การปฏิบัติสิ่งหรือสถานการณ์นั้น ๆ ก็จะกลายเป็นค่านิยมของสังคมนั้น ๆ ซึ่งน้อยคนที่จะปฏิบัติตามได้ แต่ค่านิยมระดับนี้ก็มีความสำคัญในการทำให้คนเห็นแก่ตัวน้อยลง

ค่านิยมมี 2ระดับ 1. ค่านิยมในทางปฏิบัติ (Pragmatic values) เป็นหลักของศีลธรรมที่ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่าตนในสังคมต้องพึ่งพาอาศัยกัน ดังนั้นค่านิยมจึงประณาม สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม เช่น การคดโกง การทำร้ายกัน และยกย่องพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น ความขยันขันแข็ง ความซื่อสัตย์

2. ค่านิยมอุดมคติ (Ideal values) ซึ่งมีความลึกซึ้งกว่าค่านิยมในทางปฏิบัติ เช่นศาสนาคริสต์สอนว่าให้คนรักเพื่อนบ้านเหมือนกับรักตนเอง

2.2.1.5 ความสำคัญของค่านิยม

อาจกล่าวได้ว่าค่านิยมมีความเกี่ยวพันกับวัฒนธรรม ค่านิยมบางอย่างได้สร้างแก่นของวัฒนธรรมนั่นเอง เช่น ค่านิยมเรื่องรักอิสรเสรีของสังคมไทย ทำให้คนไทยมีพฤติกรรมที่ “ทำอะไรตามใจคือไทยแท้” เพราะฉะนั้นค่านิยมจึงมีความสำคัญมากและมีผลกระทบถึงความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม กล่าวคือ สังคมที่มีค่านิยมที่เหมาะสมและถูกต้อง เช่น ถ้าสังคมใดยึดถือค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละ หรือความสามัคคี สังคมนั้นย่อมจะเจริญก้าวหน้าแน่นอนแต่ในทางกลับกัน ถ้าสังคมใดมีค่านิยมที่ไม่สนับสนุนความเจริญ เช่น ค่านิยมที่เชื่อเรื่องโชคชะตาก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่กระตือรือร้น หรือเฉื่อยชา ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนา เป็นต้น

2.2.1.6 อิทธิพลของค่านิยมต่อตัวบุคคล

ค่านิยมไม่ว่าจะเป็นของบุคคลหรือค่านิยมของสังคม จะมีอิทธิพลต่อตัวบุคคล ดังนี้ คือ

1. ช่วยให้บุคคลตัดสินใจว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ดีหรือไม่ดี มีคุณค่าหรือไม่มีคุณค่าควรทำหรือไม่ควรทำ
2. ช่วยให้บุคคลในการกำหนดท่าทีของตนต่อเหตุการณ์ที่ตนต้องเผชิญ
3. ช่วยสร้างมาตรฐาน และแบบฉบับจากการประพฤติปฏิบัติของบุคคล
4. มีอิทธิพลเหนือบุคคลในการเลือกคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น และเลือกกิจกรรมทางสังคม ซึ่งตนจะต้องเข้าไปร่วม
5. ช่วยให้บุคคลกำหนดความคิดและแนวทางปฏิบัติ
6. ช่วยเสริมสร้างหลักศีลธรรม ซึ่งบุคคลจะใช้ในการพิจารณา การกระทำของตนอย่างมีเหตุผล

2.2.2 Snap judgement

“การตัดสินแบบฉาบฉวย (Snap judgement) คือ ตัดสินคนจากภาพเพียงภาพเดียว ตัดสินคนจากแวบแรกที่เห็นหรือไม่ก็วินาที เช่น ในเฟซบุ้คที่เราเห็นบ่อยๆว่า บางทีแอดมินเอารูปๆหนึ่งมาแล้วก็วิจารณ์เป็นตุเป็นตะว่าคนในรูปคิดอย่างไร เป็นคนอย่างไร ฯลฯ แล้วพอเราดูเราก็โยนอคติที่เรามีเสริมไปอีกอคติจะสร้างกรอบเหมือนกรอบแว่นที่ใช้การมองคน เป็นแว่นที่จะทำให้คุณจะไม่มองเห็นเขาเป็นคนหนึ่งคน (individualized) เช่น ตัวอย่าง นาย B คุณจะไม่เห็นว่าเขาคือ นาย B ซึ่งเป็นลูกชายของนายสมศักดิ์กับนางมาลี แต่งงานแล้วเป็นสามีของนางลัดดาและมีลูกสองคน คนโตเรียนชั้นป.5 คนเล็กเรียนชั้นอนุบาล เป็นกำลังสำคัญของบ้านที่เลี้ยงดูพ่อซึ่งป่วยเป็นโรคไตและคอยส่งเสียลูกสองคนให้เรียนจนจบ เป็นคนที่มีข้อเสียคือปากเสีย ไม่สนกาละเทศะ แต่ก็มีข้อดีคือสนุกสนานและจริงใจ ฯลฯ คุณจะไม่เห็นชีวิตของเขาเป็นคนหนึ่งคน ที่มีข้อดีและข้อเสีย มีคนรักและเกลียด มีคนที่ห่วงใยและต้องดูแล เหมือนๆกับคุณ ดังนั้นเมื่อนาย B โดนรังแก คนที่เจ็บปวดไม่ใช่แค่เขาแต่เกิดผลกระทบของความเจ็บปวดและน้ำตาต่อเนื่องเป็นวงกว้างไปยังคนใกล้ชิด

ซึ่งถ้าคุณลดอคติแล้วพยายามทำความเข้าใจเขาในฐานะคนหนึ่งคน กรอบในการมองเห็นของคุณจะสามารถเห็นสิ่งเหล่านั้นเพิ่มขึ้นมา แต่เมื่อคุณมีอคติ คุณจะไม่รู้สึกเหมือนที่นาย B รู้สึก อาจไม่เห็นความทุกข์ของพ่อแม่หรือภรรยาไม่เห็นน้ำตาของลูกที่รู้ว่าพ่อโดนรังแก หรือต่อให้เห็น คุณก็ไม่เก็บมาให้ความสำคัญกรอบของการมองเห็นของคุณจะเห็นเป็นแค่ ‘หนึ่งในไอ้พวกนั้น’หรือ ‘คนไม่ดี’ ที่สมควรโดน

และนั่นเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ไม่เกิด empathy (ความเข้าใจหรือความหยั่งรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ของผู้อื่น)เพราะคุณไม่สามารถเข้าถึงชีวิตของเขาแม้แต่นิดเดียว

ตัวอย่าง Snap judgment ในด้านการสัมภาษณ์

อคติของการประเมินผลสัมภาษณ์ อุปสรรคหรืออคติขัดขวางการประเมินผลสัมภาษณ์ที่เที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ ได้แก่

Snap Judgment ผู้สัมภาษณ์หลายคน ตัดสินใจเลือกผู้สมัครงานจากความเหมาะสมกับกับงานภายในช่วงเวลาในหนึ่งถึงสี่นาทีแรกเท่านั้น หากประทับใจหรือชอบพอผู้สมัครงาน การสัมภาษณ์ต่อไปก็ไม่ได้มีผลอะไรมากไปกว่าการสร้างความชอบธรรมให้กับการตัดสินใจที่คิดไว้แล้วในใจ เพื่อที่จะลดโอกาสตัดสินใจเลือกผู้สมัครงานผิดพลาดจากปัญหานี้ผู้สัมภาษณ์งานควรสัมภาษณ์ตามประเด็นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้สมัครงานให้ได้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และแก้ปัญหาได้ชะงัดด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง”

2.2.3 Reward System

(Phattharadon Werachainarong ,2018) กล่าวว่า

ระบบการได้รับรางวัล คือการเกิดความรู้สึกยินดีในสมอง เช่น เมื่อได้รับประทานอาหารรสชาติอร่อยหรือชนะรางวัลลอตเตอรี่ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกยินดี และอาการที่ทำให้เกิดความยินดีนี้เหมือนระบบการได้รับรางวัลนั้นก็เกิดขึ้นได้เช่นเดียวกันเมื่อพวกเรานั้นได้มองคนที่มีหน้าตาดี

โดยขั้นตอนการวิจัยนี่ได้ใช้ยามอร์ฟีนเข้ามาช่วย เพราะผลจากยามอร์ฟีนจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกยินดีเช่นเดียวกับระบบการให้รางวัล เพื่อสังเกตปฏิกิริยาของผู้เข้าร่วม ผู้เข้าร่วมจะได้ให้คะแนนของรูปใบหน้าผู้คนที่พวกเขาเห็นว่า คนไหนมีหน้าตาดีที่สุดสำหรับพวกเขา และผลปรากฏว่าเมื่อนำมามอร์ฟีนมาช่วยกระตุ้น ทำให้ผู้เข้าร่วมที่ถูกกระตุ้นให้คะแนนคนที่หน้าตาดีอย่างปกติ นั้นว่ามีหน้าตาดีมากเป็นพิเศษ และพวกเขามีแนวโน้มที่จะรับชมใบหน้าเหล่านั้นให้นานขึ้นกว่าเดิม เพราะนั้นทำให้พวกเขารู้สึกยินดีที่ได้มองใบหน้าที่ดูดี

ถ้าให้สรุปก็คือ การที่พวกเราได้เห็นคนหน้าตาดีนั้นก็เปรียบเสมือนการได้รับรางวัลพิเศษและการได้รับรางวัลนั้นทำให้พวกเรานั้นรู้สึกพอใจมากขึ้นที่จะได้มองใบหน้าของคนที่มีหน้าตาดีและยังมีแนวโน้มที่พวกเราจะจ้องมองคนที่มีหน้าตาดีนานขึ้นกว่าใบหน้าคนทั่วไปอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เหล่าคนที่มีหน้าตาดีนั้นช่วยให้ผู้คนที่มองพวกเขารู้สึกดีได้และความรู้สึกดีที่เกิดขึ้นเมื่อมองใบหน้าคนที่มีหน้าตาดีก็ช่วยให้สังคมมีแนวโน้มที่จะมองรางวัลตอบแทนให้พวกเขาคืน ผ่านการปฏิบัติที่เป็นพิเศษกว่าคนอื่น, การชื่นชม ไปจนถึงการให้โอกาสมากกว่าในเรื่องการงาน

ตราบใดที่พวกเรายังคงรู้สึกยินดีที่ได้มองใบหน้าของคนที่มีหน้าตาดีอยู่ ตราบนั้นทั้งตัวเราและสังคมเองก็มีแนวโน้มที่จะให้รางวัลพวกเขาต่อไป แม้จะฟังดูเป็นเรื่องที่ดูกลวง แต่การให้รางวัลคนที่หน้าตาดีมากกว่าและให้คุณค่าคนที่หน้าตาก่อนที่จะตัดสินคุณค่าด้านอื่นนั้นก็ยังคงเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง

2.2.4 งานวิจัยเรื่อง Modeling perceptions of criminality and remorse from faces using a data-driving computational approach in "Cognition and Emotion" จาก Princeton University

(Gus Lubin, 2016)

"Scientists have identified countless ways that we judge people based on their looks, even when those judgments have no basis in reality.

"We form these immediate impressions of people — we just can't help it," Alexander Todorov, a psychology professor at Princeton University, told Business Insider.

Todorov's lab tests responses to computer-generated faces to model traits associated with perceived attractiveness, trustworthiness, competence, and more.

Todorov warns that these impressions are highly inaccurate. People have many biases, including halo effects — where we assume one positive trait will be followed by others — and stereotypes — where we associate behaviors with looks. Still, the professor says it's worth understanding them, if only to fight them.

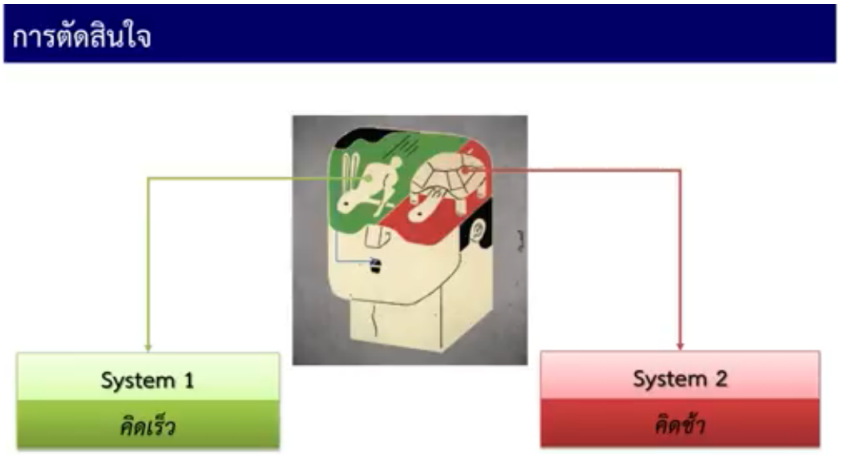
We've highlighted some findings from Todorov and others below."

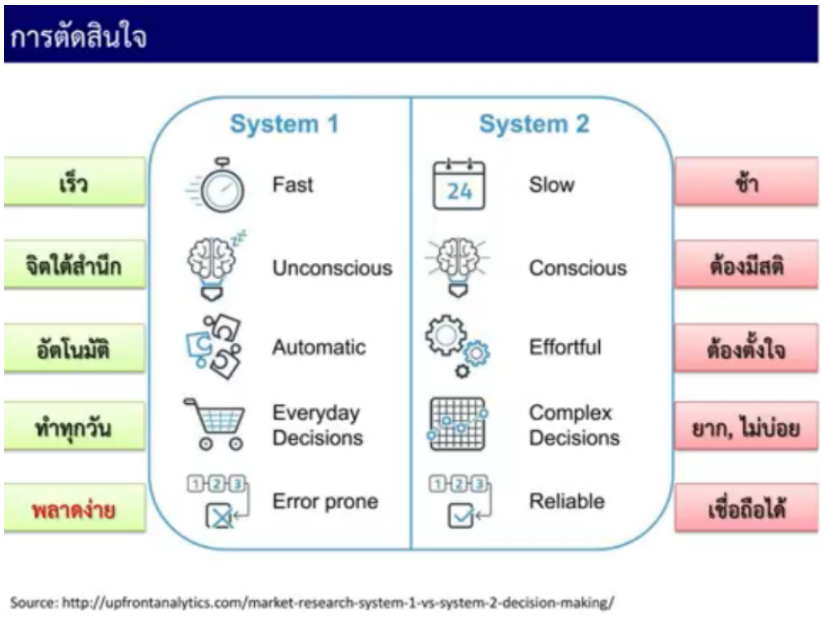
(อดีตเหมียว, 2016)

"เรื่องจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า การมีรูปร่างหน้าตาที่ดูดีนั้น ทำให้มีความได้เปรียบในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือใช้ชีวิต ซึ่งวันนี้ก็มีบทความดีๆ ทางวิทยาศาสตร์จาก Princeton University มาฝากกัน

ถึงแม้จะไม่มีหลักการหรือพื้นฐานที่ตายตัว เรามีความรู้สึกประทับใจแรกต่อผู้คนที่เราพบเห็น รวมถึงตัดสินพวกเขาจากสิ่งเหล่านั้น มันเป็นอะไรที่ธรรมชาติสุดๆ และอดที่จะไม่ทำไม่ได้จริงๆ Alexander Todorov ศาสตราจารย์ทางด้านจิตวิทยากล่าว

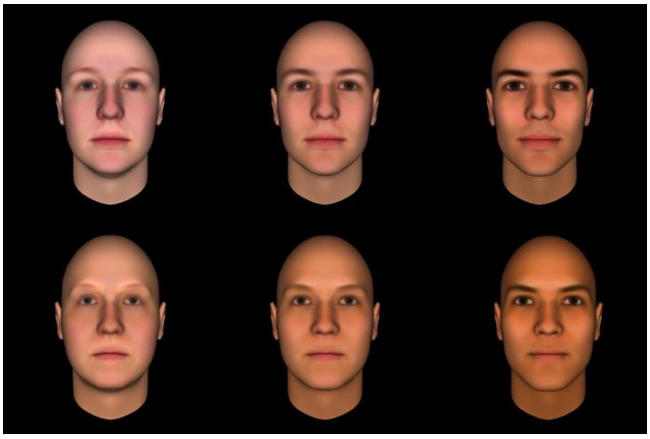
ส่วนมากแล้วคนที่หน้าตาและรูปร่างดูดีนั้น จะมีแนวโน้มที่ทำคะแนนได้ดีเกือบทุกๆ ด้าน ทั้งความน่าเชื่อถือ ความฉลาด และมีความสามารถ ส่วนของคนที่มีผิวพรรณดี หน้าตาเหมือนเด็กหรือดูอ่อนกว่าวัย คนส่วนมากจะคิดว่าคนที่มีใบหน้าแบบนี้จะมีลักษณะนิสัยที่ซอฟต์ ไร้เดียงสา ซื่อสัตย์ ไม่มีพิษไม่มีภัย ใจดี และอบอุ่น แน่นอนในเรื่องนี้ใบหน้าของผู้หญิงนั้นชนะขาด เพราะจะดูอ่อนกว่าวัยกว่าใบหน้าของผู้ชาย การแสดงอารมณ์ทางสีหน้าก็มีผลเช่นกัน เช่นใบหน้าของคนที่กำลังโกรธอยู่ก็จะมีคนชื่นชอบน้อยลง ใบหน้าที่ดูน่าเชื่อถือและมั่นใจจะทำให้คนรู้สึกยำเกรงมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัจจัยเสริมต่อการตัดสินใจของมนุษย์ทั้งนั้น"

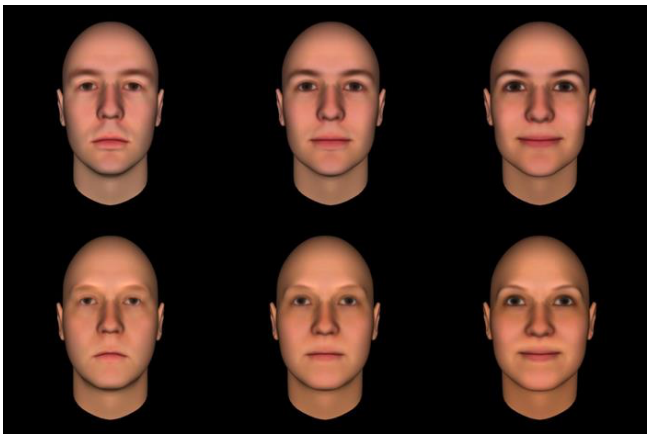
ตัวอย่างชุดภาพที่ใช้ในการทดสอบ

ชุดภาพนี้ทดสอบเกี่ยวกับความฉลาดและความพึ่งพาได้

จากภาพชุดนี้จะเห็นได้ว่าใบหน้าทางด้านขวาจะดูน่าเชื่อถือกว่าด้านซ้ายอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีนี้ตัวแปรในความเปลี่ยนแปลงก็คือสีผิวที่เข้มขึ้น ความเข้มในแบบผู้ชาย และหน้าตาโดยรวมที่ดีดูดีขึ้น

ชุดภาพนี้ทดสอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดีและน่าคบหา

จะเห็นได้ชัดๆ เลยว่าใบหน้าทางด้านขวานั้นจะดูมีบุคลิกาพที่ดีและน่าคบหามากกว่า ตัวแปรของความเปลี่ยนแปลงนั้นคือความกว้างของใบหน้าและรอยยิ้ม

2.2.5 งานวิจัยจากกลุ่ม Beauty Premium

(นายบัวบก ,2017)

“ศาตราจารย์ Daniel Hamermesh คือนักเศรษฐศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาทฤษฎีข้างต้น เขาพบว่าภาวะ Beauty Premium นี้ปรากฏอยู่ในทุกอุตสาหกรรม แม้แต่ในภาคที่ไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับเรื่องความงาม เช่น การศึกษาสาธารณกุศล

งานวิจัยนี้สรุปว่าเหตุผลที่น่าเชื่อว่าเป็นจริงในการจ้างคนหน้าตาดีก็คือความเอนเอียงของสังคมในการเชื่อว่ามีความเชื่อมโยงระหว่างความงามและความสามารถในการทำงาน แต่ความงามมาจากไหนล่ะ? ศจ. Daniel มองว่าความงามเกิดจากพันธุกรรมที่ดี พูดง่ายๆ คือถ้าหน้าตาดีก็ได้เปรียบตั้งแต่เกิด

อย่างไรก็ตาม มีนักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งมองว่า Beauty Premium ไม่ได้มาจากเกิดมาหน้าตาดี แต่เกิดจากความมั่นใจภายในของแต่ละคน ที่ขับเน้นให้คนเหล่านั้นดูสวยเปล่งปลั่งโดยธรรมชาติ

นักเศรษฐศาสตร์สองคนคือ Mark Mobious และ Tanya Rosenblat ศึกษาโดยใช้การทดลองในห้องแล็บกับคนหน้าตาดี คนหน้าตาธรรมดา และผู้สัมภาษณ์เข้าทำงาน โดยมีรูปถ่าย resume’ ร่วมกับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ประกอบ ทั้งสองคนให้ผู้สมัครเล่นเกม Puzzle เพื่อเป็นตัววัดศักยภาพในการทำงาน และให้ระบุว่าประสงค์จะเล่นปริศนากี่ชิ้น (เป็นตัววัดคร่าวๆ ในเรื่องความมั่นใจ)

จากนั้นทั้งสองก็เอาผลลัพธ์ของผู้สมัครมาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยพบว่าคนหน้าตาดีจะมีความมั่นใจกว่าโดยเฉลี่ย (ผลทดสอบระบุว่าคนหน้าตาดีจะเล่น Puzzle มากกว่า) นายจ้างจึงมีแนวโน้มจะรับคนหน้าตาดีมากกว่า (พิจารณาจากรูปถ่ายและฟังจากเสียงการสัมภาษณ์ประกอบ) ทั้งที่เพียงได้ยินเสียงทางโทรศัพท์ ซึ่งทั้งคู่สรุปว่า

1. นายจ้างคิดว่าคนที่มี Beauty Premium จะทำงานได้มีประสิทธิภาพสูงกว่า โดยสรุปจากความเชื่อมั่นที่ได้เห็นรูปถ่ายและน้ำเสียงทางโทรศัพท์

2. นายจ้างคาดว่าคนที่หน้าตาดีจะมีความสามารถในการทำงานสูงกว่า

จากงานวิจัยของทั้งสองกลุ่ม อาจพอสรุปได้ว่า ถ้านางสาว A บังเอิญเกิดมาหน้าตาถูกใจมาตรฐานสังคม คนก็จะชื่นชมเธอมาก และเมื่อโดนชมบ่อยๆ นางสาว A ก็จะยิ่งมั่นใจในตัวเองมากขึ้นไปอีก และความมั่นใจของเธอ ทำให้นางสาว A ยิ่งดูเฉิดฉายในสายตาคนรอบข้าง

แต่อย่างที่บอกไป นิยามคำว่าความงาม ไม่เคยหยุดอยู่กับที่ อย่างเช่น ในศตวรรษที่ 19 จนถึงต้นศตวรรษที่ 20 ผู้หญิงงามจะต้องมีหุ่นที่อวบนิดๆ เพราะนั่นแสดงถึงความมีอันจะกิน เป็นคุณลักษณะของสาวสังคมชั้นสูง แต่เมื่อเข้าสู่กลางศตวรรษที่ 20 จนถึงศตวรรษที่ 21 ความงามของผู้หญิงอยู่ที่หุ่นเพรียวสเลนเดอร์ เพราะมันแสดงออกถึงความใส่ใจตัวเอง

แต่พอมาถึงปัจจุบันกระแส body positivity ทำให้สาวพลัสไซส์สวยโดดเด่นในวงการแฟชั่นไปพร้อมๆ กับสาวหุ่นสลิมที่มาพร้อมกับการออกกำลังกาย และนั่นพิสูจน์ว่าสุดท้ายแล้วคนทุกคนมีความงามเฉพาะตัวเหมือนอย่างในเพลง Beautiful ของ Christina Aguilera ที่บอกว่า “You’re beautiful, no matter what they say. Words can’t bring you down.” เพราะเราเชื่อว่าทุกคนสวยจากข้างใน”

(Phattharadon Werachainarong ,2018)

“ตัวเลขจากสถิติการรับสมัครงานในต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงที่มีหน้าตาดีนั้นมีโอกาสที่จะได้รับการติดต่อกลับจากการสมัครงานถึง 54% ในขณะที่ผู้หญิงที่ถูกระบุว่าหน้าตาไม่ดีนั้นมีโอกาสได้รับการติดต่อกลับจากการสมัครงานเพียง 7% เท่านั้น ในฝั่งของผู้ชายนั้น ผู้ชายที่มีหน้าตาดีนั้นมีโอกาสจะได้รับการติดต่อกลับจากการสมัครงานถึง 47% ส่วนผู้ชายที่ระบุว่าหน้าตาไม่ดีนั้นมีโอกาสจะได้รับการติดต่อกลับ 26%

แม้จะมีประโยคที่กล่าวว่า ความงามต้องมองจากข้างใน หรือ อย่าตัดสินหนังสือจากหน้าปก แต่สิ่งแรกที่เราจะรับรู้ ความประทับใจแรกนั้นก็คือความงามจากภายนอกหรือหนังสือที่มีหน้าปกดึงดูดใจ เช่นเดียวกับการรับสมัครงาน ที่คนที่หน้าตาดีนั้นจะสร้างความประทับใจแรกได้ดีกว่าคนที่ระบุว่าหน้าตาไม่ดี

และสิ่งต่อไปที่จะได้รับการพิจารณาจึงเป็นความสามารถในการทำงาน นอกจากนี้ผู้คนที่มีหน้าตาดีนั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับการไว้วางใจมากกว่าและได้รับการจดจำได้มากกว่า คนที่หน้าตาไม่ดีมากอีกด้วย

ในส่วนของการทำงาน เมื่อเข้ามาทำงานแล้วปัจจัยความประทับใจจากหน้าตานั้นอาจจะส่งผลน้อยลง แต่ความมั่นใจนั้นกลับเป็นสิ่งที่มีผลอย่างยิ่งต้อการประสบความสำเร็จในหน้าที่การเงิน จากการศึกษาที่เก็บข้อมูลโดยให้ผู้คน 3000 พันคนได้ให้คะแนนระดับความหน้าตาดีหรือความน่าดึงดูดของตนเอง ได้พบว่าผู้คนที่ให้คะแนนว่าตนเองหน้าตาไม่ดีหรือไม่น่าดึงดูดนั้นมีเงินเดือนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 50,323 ดอลลาร์สหรัฐ และผู้คนที่ให้คะแนนว่าตนเองหน้าตาดีหรือมีความน่าดึงดูดนั้นมีเงินเดือนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 78,279 ดอลลาร์สหรัฐ

ความมั่นใจและ Self-Esteem กลายเป็นตัวแปรที่สำคัญกว่าในการจะวัดว่าใครจะสามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้มากกว่าและส่วนมากผู้ที่มีเงินเดือนที่สูง หน้าที่การงานที่ประสบความสำเร็จนั้นส่วนมากจะมีความเชื่อมั่นในตนเองที่สุด หน้าตาดีนั้นมีส่วนช่วยให้ประสบความสำเร็จในเรื่องการสมัครงาน แต่ความประสบความสำเร็จทางการงานนั้นความเชื่อมั่นในตนเองต่างหากเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้สำเร็จทางการงานได้มากกว่า

งานวิจัยที่เผยแพร่ผ่าน Journal of Business and Psychologyได้แสดงให้เห็นข้อมูลสำคัญเมื่อยิ่งเติบโตมากขึ้น คนที่ระบุว่าหน้าตาไม่ดีก็สามารถได้รับเงินเดือนมากกว่าคนที่หน้าตาดีเพราะ ยิ่งอายุมาขึ้นการให้คุณค่าทางหน้าตาจึงเป็นสิ่งที่น้อยลง “ความดูดีจากภายนอกอาจจะดูส่งผลต่อการมีรายได้ที่มากขึ้น เพราะว่าคนที่ดูดีนั้นส่วนมากจะมีสุขภาพที่ดี, ฉลาดมากกว่า และพวกเขามีลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการสร้างรายได้มากกว่า (ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการสร้างรายได้มากกว่านั้นก็คือการเป็นคนที่มีความสม่ำเสมอ, เข้าสังคมมากกว่าและพวกเขามีปัญหาหน่อยกว่าคนอื่น) สิ่งที่สำคัญต่อการประสบความสำเร็จทางการงานนั้นคือ ความมั่นใจในตนเอง ความฉลาดทางสติปัญญา,สุขภาพที่ดี และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำงานได้อย่างไม่มีปัญหา หาใช่เพียงแค่ลักษณะทางภายนอกที่ดูดีเพียงอย่างเดียว เพราะเมื่อยิ่งอายุมากขึ้นการให้ความสำคัญแก่คุณค่าทางหน้าตาก็น้อยลง คนที่ถูกระบุว่าหน้าตาไม่ดีก็สามารถสร้างรายได้มากกว่าหรือเท่าเทียมคนที่หน้าตาดีได้เช่นกัน

การให้คุณค่าทางหน้าตามากกว่าคุณค่าด้านอื่น การให้รางวัลทางสังคมแก่คนที่มีหน้าตาดีนั้นเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง แม้ว่ามันจะฟังดูเป็นเรื่องที่กลวงแต่มันก็มีอยู่จริง เพราะว่ามันคือเรื่องของการรับรู้ลักษณะภายนอก เช่นเดียวกับการพิจารณาจะซื้อสินค้า ถ้าสินค้ามีลักษณะภายนอกที่ดูดีก็มีแนวโน้มที่มันจะสามารถขายได้มากกว่าสินค้าที่มีลักษณะภายนอกที่ดูไม่ดี เมื่อสิ่งใดที่ดูดีนั้นสามารถขายได้จึงมีส่วนที่ทำให้พวกเรานั้นล้วนเติบโตมาโดยมีการให้คุณค่าทางลักษณะ

ภายนอกก่อนที่จะตัดสินถึงคุณค่าทางด้านอื่นๆก่อน และทำให้พวกเรามีความเชื่อที่ว่า คนที่มีหน้าตาดีนั้นจะได้รับอะไรความสำเร็จและรางวัลทางสังคมมากกว่า

แต่ท้ายที่สุดแล้วความเชื่อนั้นไม่เป็นความจริงซะทั้งหมด แม้รางวัลทางสังคม โอกาส ความประทับใจครั้งแรก สิ่งเหล่านี้ก็ยังเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงให้สำหรับผู้ที่มีลักษณะภายนอกที่ดูดี แต่การวัดคุณค่าของคนและความสำเร็จนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่ลักษณะภายนอก มันยังมีปัจจัยที่มากกว่านั้น

2.2.6 งานวิจัยจากกลุ่ม Body Shaming

(Phattharadon Werachainarong) กล่าวว่า

Body Shaming คือ การประณามทางรูปร่าง การล้อเลียนรูปลักษณ์ ผ่านทางคำพูดหรือการกระทำที่ทำให้อีกฝ่ายที่ถูกประณามรู้สึกละอายใจต่อรูปลักษณ์ร่างกายของตนเอง ซึ่งเป็นผลสะท้อนมาจาก ค่านิยม มาตรฐานความงามทางสังคมที่ถูกหล่อหลอมจากสื่อและค่านิยมเก่าที่ส่งต่อกันมาถึงเรื่องความงาม

ในกรณีที่ร้ายแรง ยังมีการตัดสินคนและสร้างกรอบให้พวกเขาเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอกอย่าง ถ้าผอมต้องเป็นคนขี้โรค เด็กติดยา เด็กติดเกม ถ้าอ้วนต้องเป็นคนตลก ถ้านมใหญ่ต้องเซ็กซี่ ถ้านมใหญ่มีความเป็นผู้หญิงสูง ถูกมองเป็นวัตถุทางเพศ ถ้านมเล็กถูกมองว่าไม่มีความเป็นผู้หญิง ถ้าตัวใหญ่ มีกล้ามต้องถูกมองว่ามีความเป็นชายสูง ถ้าตัวเล้กตัวผอมไม่มีกล้ามถูกมองว่าไม่ยิ่งใหญ่ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ไร้สาระมาก

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็มักถูกนำเสนอออกมาผ่านสื่อต่าง เช่น ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา และสื่อต่างๆที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม ดารา นางเอก พระเอก คือนิยามความงามที่สมบูรณ์แบบในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในไทย น้อยนักที่จะเห็นดาราที่มีรูปร่างใหญ่ เห็นนางเอกที่ไม่ผอม หรือ ต่อให้นางเอกนั้นไม่ผอม ก็ต้องมีเวอร์ชั่นตอนที่นางเอกผอมแล้วจึงจะถูกชมว่าสวยขึ้นมา และ พระเอก ที่ต้องมีรูปร่างสูงกว่านางเอกเสมอๆ พระเอก ต้องมีซิกแพค ต้องมีกล้ามเนื้อที่เห็นได้ชัดเจน พระเอกไม่สามารถมีพุง พระเอกไม่สามารถเป็นคนตัวผอมได้

สิ่งที่มีอิทธิพลอย่างหนักต่อการสร้าง ค่านิยมร่างกายที่สมบูรณ์แบบ นั้นก็คือ สื่อโฆษณา การโฆษณาทั้งหลายรูปแบบเลือกที่จะนำเสนอออกมา ไม่ว่าจะเป็นโฆษณาเสื้อผ้า โฆษณาเครื่องดื่มบางชนิดที่ส่งเสริมให้ว่ามีแต่คนผอมเท่านั้นที่สุขภาพดี โฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง โปสเตอร์นายแบบ นางแบบที่มีหุ่นสมบูรณ์แบบสวมใส่เสื้อผ้าสวยๆ โฆษณาขายรถ ที่ต้องมีพรีเซนเตอร์รูปร่างดี ไปจนถึง พริตตี้ตามงานโชว์รถ และ โฆษกขายบ้านจัดสรร

ในโลกดิจิทัลนี้ สื่อโซเชียลมีเดียนั้นก็มผลในการสร้าง Body Shaming เป็นอย่างมาก Instargram คือพื้นที่แห่งการอวดเรือนร่าง อวดความสมบูรณ์แบบ ที่ค่อยๆหล่อหลอมค่านิยมทางความงามและร่างกายที่สมบูรณ์แบบมามากขึ้นจนทำให้ เหล่าวัยรุ่นและผู้คนสมัยนี้ถูก Body Shaming โดยไม่รู้ตัวไปเป็นจำนวนมาก

ค่านิยมทางร่างกายที่สมบูรณ์แบบถูกหล่อหลอมมาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่เริ่มมีสื่อโฆษณา สื่อบันเทิงที่สร้างค่านิยม แถมไม่เพียงแค่สื่อในไทย การได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ ก็ทำให้เกิดมาตรฐานค่านิยมทางร่างกายที่สมบูรณ์มากขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

ประเทศจีนในสมัยก่อน มีค่านิยมทางความงามทางสรีระอย่าง รองเท้ากลีบบัว ที่มาพร้อมกับเรื่องเล่าที่หากใครที่มีเท้าเล็ก เป็นกลีบบัวทองคำ ก็จะมีผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวย มีผู้ชายที่ดีมาขอแต่งงานด้วย ซึ่งค่านิยมนี้เป็นค่านิยมที่มีผลเสียต่อร่างกายมนุษย์ สร้างความทรมาณ สร้างความเจ็บปวดให้แก่ผู้หญิงเป็นอย่างมาก และพวกเธอต้องมาทนเพียงเพราะแค่ต้องการตอบสนองค่านิยทางความงาม

บางครั้งด้วยแรงจูงใจง่ายๆอย่าง การกลัวที่จะไม่มีใครเอา ถ้าหุ่นไม่ดี ตามค่านิยม ก็ทำให้เกิดความทุกข์ใจ ความละอายใจ ความรู้สึกเกลียดตนเอง ทั้งที่ความจริงแล้ว ไม่ว่าร่างกายของคุณนั้นจะเป็นอย่างไร มันก็เป็นเรื่องของคุณ ไม่ได้เกี่ยวกับสายตาคนอื่น

ถ้าหากใครที่ชอบคุณเพียงแค่ร่างกายของคุณและไม่สนใจที่จะมองเห็นคุณค่าทางด้านอื่นเลย ความสัมพันธ์นั้นคงไม่จีรังอย่างแน่นอน ความสัมพันธ์นั้นก็คงจบลงเป็นเพียงแค่ แรงปราถนาทางเพศต่อเรือนร่างที่สมบูรณ์แบบที่จบลงเพียงข้ามคืน

ตราบใดที่คุณมีความสุขกับร่างกายของคุณเอง ก็จะไม่มีใครมาพรากมันไปจากคุณได้ ถ้าหากมีใครที่อยากจะทำให้คุณรู้สึกแย่ต่อร่างกายตัวคุณเอง มีใครที่ Body-Shaming ร่างกายคุณ สิ่งหนึ่งที่เป็นทางแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ได้ดีก็คือ การช่างมัน

บทที่ 3
การพัฒนางานสร้างสรรค์

3.1 Pre-Production

3.1.1 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดจากความชอบส่วนตัวในภาพยนตร์แนวแฟนตาซีของผู้เขียนล้วนๆ เพราะเป็นคนที่ชอบจินตนาการ ชอบความแปลกใหม่ เวลาที่ผู้เขียนได้ดูภาพยนตร์ประเภทนี้ผู้เขียนจะรู้สึกตื่นเต้น ตื่นตาตื่นใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ที่มันแทบจะเกิดขึ้นไม่ได้ในชีวิตจริง องค์ประกอบต่างๆไม่ว่าจะเป็นพลอตเรื่อง สถานที่ พลังอำนาจ เสื้อผ้าหน้าผม รวมไปถึงลักษณะนิสัยและท่าทางของตัวละครที่แปลกประหลาดเกินความเป็นจริง ด้วยความชอบในภาพยนตร์ประเภทแฟนตาซีนี้เอง ผู้เขียนจึงอยากลองสร้างภาพยนตร์ประเภทนี้ดูบ้าง

ผู้เขียนสนใจในเทคนิคการแต่งหน้า การออกแบบเสื้อผ้าหน้าผมของตัวละครในภาพยนตร์ประเภทนี้มากๆ ผู้เขียนรู้สึกว่าการจะสร้างตัวละครให้มีเอกลักษณ์และจุดเด่นได้นั้น สิ่งสำคัญที่รองลงมาจากบทภาพยนตร์ที่ดีคือการออกแบบการแต่งหน้าและเสื้อผ้าที่รับกับคาแรคเตอร์ของตัวละครนั้นๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ท้าทายและน่าสนใจมาก เพราะเสื้อผ้าหน้าผมก็มีส่วนสำคัญในการสะกดผู้ชมให้สนใจกับภาพยนตร์ของเราได้ในระดับนึง และเมื่อผู้เขียนมีความต้องการที่จะยึดจุดเด่นเรื่องการแต่งหน้าเป็นองค์ประกอบหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้เขียนจึงต้องหาประเด็นที่จะนำมาใช้ในภาพยนตร์เพื่อที่จะให้ภาพยนตร์มีน้ำหนักในเรื่องราว ผู้เขียนได้มานั่งคิดว่าเราจะสามารถนำการแต่งหน้าไปเล่นกับประเด็นอะไรได้บ้างที่จะให้มันไม่เป็นแค่ภาพยนตร์ที่แสดง ความสวยงามจากการแต่งหน้าแบบไร้แก่นสารเท่านั้น แต่ยังสามารถสะท้อนสังคมได้ด้วย ในที่สุดผู้เขียนได้เล็งเห็นถึงปัญหา ปัญหาหนึ่งที่เราทุกคนมักจะประสบพบเจอถ้าไม่ด้วยตนเองก็จากคนรอบข้างอยู่ทุกๆวัน นั่นคือ “การมองคนที่ภาพลักษณ์ภายนอก”

ปัญหาการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมานานแล้ว การตัดสินคนจากแค่ภาพ ลักษณ์ภายนอกนั้น หลายครั้งมักจะเป็นการตัดสินที่ผิด เราไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่าเขาเป็นคนอย่างไรถ้าเรายังไม่ได้สัมผัสถึงรูปลักษณ์ภายในจิตใจของเขา เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าแม้แต่ตัวเราเองบางครั้งยังติดสินคนอื่นเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอกเช่นกัน ด้วยความคิดเช่นนี้จึงทำให้หลายๆคนต้องการจะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีรูปลักษณ์ที่ดีเพื่อที่จะได้มีคนชื่นชมและเป็นที่ยอมรับในสังคม เรามักจะเห็นว่าคนที่มีหน้าตาที่ดีมักจะได้รับรางวัลต่างๆจากสังคมมากมาย รางวัลในที่นี้คือการได้รับการยอมรับและโอกาสในการใช้ชีวิต ตัวอย่างที่เราเห็นได้ชัดจากพฤติกรรมแบบนี้คือ ดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง หน้าตาที่ดีทำให้พวกเขาได้รับโอกาสต่างๆจากสังคมมากกว่าคนที่หน้าตาธรรมดา ยิ่งถ้าเขาเป็นคนที่สังคมให้ความสนใจมาก โอกาสที่เขาจะได้รับก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ กระแสสังคมเหล่านี้จึงทำให้เหล่าคนกลุ่มหนึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองเป็นแบบคนที่เขาเห็นว่าเป็นที่ยอมรับในสังคม จนบางทีการเปลี่ยนแปลงนั้นก็ทำลายคุณค่าและลักษณะพิเศษบางสิ่งบางอย่างในตัวของพวกเขาไปโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

จากแนวคิดนี้จึงทำให้ผู้เขียนตัดสินใจนำประเด็น “การมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอก” มาผนวกเข้ากับจุดเด่นของภาพยนตร์เรื่องนี้คือการแต่งหน้า ซึ่งผู้เขียนคิดว่าทั้งสองอย่างนี้สามารถมารวมกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ ในทิศทางที่มันจะสามารถไปด้วยกันได้ การแต่งหน้าก็เปรียบเสมือนการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนอื่นไปแล้ว เราแต่งหน้าเพื่อให้เราดูดีขึ้น บ้างก็ว่าเพื่อเสริมความมั่นใจ คนบางคนแทบจะไม่กล้าออกจากบ้านถ้าไม่แต่งหน้าด้วยซ้ำ ผู้เขียนจึงรู้สึกว่าการแต่งหน้านี้เองก็เป็นการปิดบังและไม่ยอมรับในคุณค่าของตัวเองในลักษณะหนึ่งไปเสียแล้ว และด้วยความต้องการแรกที่ต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาในรูปแบบภาพยนตร์แฟนตาซีจึงทำให้ประเด็นดังกล่าวที่ผู้เขียนเลือกง่ายต่อการนำไปต่อยอดสร้างสรรค์และพัฒนาบทภาพยนตร์ได้ และทั้งหมดนี้จึงกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “The foundation”

3.1.2 Theme

รูปลักษณ์ภายนอกไม่สามารถสร้างคุณค่าความเป็นมนุษย์ได้

3.1.3 Plot

ในโลกอนาคตที่มีกฎบังคับให้มนุษย์ทุกคนต้องแต่งหน้าเพื่อรูปลักษณ์และความเจริญของประเทศ ไม่มีใครกล้าฝ่าฝืนคำสั่งนี้เพราะเกรงกลัวบทลงโทษของรัฐบาล

เทียร์ หลานสาวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติที่เพียบพร้อมไปด้วยฐานะและหน้าตา เธอถูกสร้างให้เป็นไอคอนแบบอย่างความสวยงามของประเทศโดยรัฐบาล วันหนึ่งเทียร์ได้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ทำให้เธอกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมาย เธอถูกส่งตัวไปสถานที่กักกันนักโทษที่ที่เธอไม่เคยคาดคิดว่าตัวเองจะต้อง มาอยู่ ในท้ายที่สุดสถานที่แห่งนี้ก็ได้เปลี่ยนแปลงความคิดของเธอที่มีต่อโลกข้างไปตลอดกาล

3.1.4 Script

บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง The Foundation

Scene 1 Ext / จตุรัสเมืองThe Highlighter / Day

ตราสัญลักษณ์หนึ่งปรากฏขึ้นบนจอมันคือตราของกระทรวงความงาม ภาพของผู้หญิงคนหนึ่งปรากฏขึ้น เธอมีหน้าตาที่สวยงามค่อนข้างไปทางประหลาดเมื่อเห็นเมคอัพบนใบหน้าของเธอที่เยอะมากกว่าปกติ เธอคือ เทียร์ ไอคอนความงามของเมืองนี้

ภาพที่เรากำลังเห็นอยู่นี้คือPropaganda ที่มาในคราบของแฟชั่นวีดีโอ นำเสนอภาพเทรนด์การแต่งหน้า เสื้อผ้าและสิ่งต่างๆที่คนในเมืองจำเป็นต้องปฏิบัติ โลกนี้คือโลกที่ความงามเท่านั้นที่อยู่เหนือสิ่งอื่นใด

ภาพตัดไปที่ : ภาพกว้าง จตุรัสเมืองเดอะ ไฮไลท์เตอร์ ชาวเมืองมากมายกำลังเดินไปเดินมาและทำกิจกรรมต่างๆกันอยู่ ชาวเมืองแต่ละคนล้วนมีความประหลาดไม่ว่าจะเป็นสีสันหรือดีไซน์ของเสื้อผ้าที่สวมใส่ ถ้าสังเกตดีๆเราจะเห็นว่าชาวเมืองนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายล้วนแต่งหน้า จะแตกต่างกันเพียงแค่ความมากน้อยของสิ่งที่เติมไปบนใบหน้าเท่านั้น

จอโฮโลแกรมบนตึกสูงใหญ่ภายในเมืองกำลังฉายPropaganda ใบหน้าของเทียร์ปรากฏขึ้น ทุกคนในเมืองหยุดทำกิจกรรมทุกอย่างมองไปที่จอด้วยความสนใจใคร่รู้ ใบหน้าของเทียร์เต็มไปด้วยเสน่ห์และแรงดึงดูดมากมายทีเดียว

ชาวเมืองผู้หญิงสองคนมองไปที่จอโฮโลแกรม ในมือของผู้หญิงคนหนึ่งถือเข็มฉีดยาน้ำสีฟ้าผสมกลิตเตอร์แวววาวสวยงาม กำลังจะฉีดเข้าไปที่ใบหน้าของผู้หญิงอีกคน ทั้งสองต้องหยุดกิจกรรมที่กำลังจะทำเพื่อดู Propaganda

ชาวเมืองผู้ชายคนหนึ่งมองไปที่จอโฮโลแกรม ในมือถือกระจกพกพาในลักษณะแป้งพับ บนใบหน้าเต็มไปด้วยเมคอัพที่ทำให้เขาดูมีเสน่ห์และเท่ ไม่ได้ออกไปทางสาวแต่อย่างใด

ชาวเมืองกลุ่มหนึ่งที่มีทั้งหญิงและชาย หันหน้าไปมองที่จอโฮโลแกรม แล้วหันมาพูดคุยกันเชิงแสดงความคิดเห็นอย่างสนใจ

ชาวเมืองผู้หญิงคนนึงกำลังทาลิปสติกที่ปาก แต่ความสนใจของเธอกลับอยู่ที่จอโฮโลแกรม

เทียร์(ในจอโฮโลแกรม)

เพราะเวลามักจะพรากความงามไปจากเราเสมอ
(ชื่อวัคซีน) วัคซีนสูตรพัฒนาใหม่ที่สามารถหยุดอายุ
ใบหน้าของคุณไว้ในช่วงที่คุณปรารถนา รับวัคซีน
ได้แล้ววันนี้ที่ Cosmetic Center

ชาวเมืองทุกคนหน้าตาตื่น ตาโตเป็นประกาย เมื่อได้ยินข้อมูลเกี่ยวกับวัคซีนสูตรใหม่

เทียร์(นอกฉาก)

เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต...

ภาพของ Propaganda เปลี่ยนจากหน้าของเทียร์ไปเป็นหน้าจอสีขาวที่มีตราสัญลักษณ์ของกระทรวงความงามอยู่ตรงกลาง พร้อมมีข้อความเล็กๆขึ้นอยู่ข้างล่าง -- “ร่วมกันเป็นหูเป็นตา หากพบผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความงามสามารถรายงานได้ที่ COP-MATIC ตามจุดประจำการ หรือกดปุ่มฉุกเฉินในเครื่องมือสื่อสารของท่าน ตลอด24ชั่วโมง”

ชาวเมืองคนหนึ่งในสภาพยากจน มีผ้าคลุมใบหน้าเผยให้เห็นว่าบนหน้าปราศจากเครื่องสำอางค์ยืนมองจอโฮโลแกรมด้วยแววตาสิ้นหวังไม่มีความสุขจากมุมตึกใกล้เคียง

เธอดึงผ้าลงมาปกปิดใบหน้าที่เปลือยเปล่าเหมือนผู้ที่ทำผิดกฎหมายพร้อมกับกลับหลังหันเพื่อที่จะเดินจากไป ในขณะที่เธอหันหน้าไป เธอก็พบกับ COP-MATIC ตำรวจที่ทำหน้าที่รักษาความเรียบร้อยของเมือง

เธอตกใจมากแววตาเต็มไปด้วยความหวาดกลัว ภาพตัดสลับ หน้าผู้หญิงกับ COP-MATIC (ภาพตัดดำ) ขึ้นไตเติ้ลชื่อเรื่อง “THE FOUNDATION”

Scene 2 Int / บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม / Day

ห้องๆหนึ่งมีลักษณะเป็นห้องนั่งเล่นกึ่งห้องแต่งตัว ตกแต่งด้วยสไตล์ยุโรปบ่งบอกได้ถึงฐานะของเจ้าของบ้านได้เป็นอย่างดี มีหน้าต่างบานใหญ่อยู่กลางห้อง สามารถมองเห็นสวนดอกไม้สุดแสนอลังการของบ้านได้

เทียร์นั่งอยู่บนโซฟาหรูสีขาวสไตล์หลุยส์ มีแผ่นมาร์กทองคำอยู่บนใบหน้าของเธอ ล้อมรอบไปด้วยสาวใช้สองคน คนหนึ่งกำลังทำเล็บมือให้เธอ ส่วนอีกคนกำลังทำเล็บเท้า

กล้องรับด้านหลัง : ผู้หญิงคนหนึ่งในชุดราตรีสวยงามเดินเข้ามาในเฟรม (คริส) พร้อมกับสาวใช้หนึ่งคนที่ในมือทั้งสองข้างถือชุดราตรีที่อยู่ในถุงคลุม คริสผลักประตูห้องแล้วเดินเข้าไป

คริสส่งสัญญาณให้สาวใช้ที่ตามเธอมาเอาชุดราตรีไปแขวนไว้ตรงราวผ้าหน้ากระจกบานใหญ่ และเดินไปนั่งตรงโซฟายาวข้างๆเทียร์

คริส

เทียร์ แต่งหน้าทำเล็บเสร็จแล้วก็ลองชุดดูนะว่า
เป็นยังไงบ้าง ช่างเค้าแก้ตามที่หนูบอกไปหมดละ
ป้ามั่นใจว่าคืนนี้หนูจะต้องสวยที่สุดในงานเปิดตัว
คอลเลคชั่นใหม่ ให้สมกับเป็นบิวตี้ไอคอนของ
เดอะไฮไลท์เตอร์

ภาพจับที่มือคริสหยิบแคปซูล --อาหารของชาวเดอะไฮไลท์เตอร์-- ออกมาจากกระปุก แล้วกลืนมันลงไป

สาวใช้คนที่เพิ่งแขวนชุดราตรีเดินเข้าไปหาเทียร์ ลอกมาร์กทองคำบนหน้าของเธอออกอย่างระมัดระวัง เผยให้เห็นใบหน้าฉ่ำน้ำที่มีเมคอัพบางๆอยู่บนใบหน้าอันสวยงาม

เทียร์

ค่ะป้า

เทียร์หันหน้ามาหาคริส ใบหน้าของคริสแทบจะไม่แตกต่างกับใบหน้าของเทียร์เลย เพราะวัคซีน...ที่มีในโลกนี้ที่สามารถสตาฟอายุของผู้ฉีดในช่วงอายุที่ต้องการได้

เทียร์เผยหน้าเหนื่อยใจออกมานิดหน่อย พลางพูดกัดขำๆ

เทียร์

เอาจริงๆนะคะ ถ้าไม่มีใครรู้ว่าเราเป็นป้าหลานกัน
เค้าต้องคิดว่าเราเป็นเพื่อนกันแน่ๆ หน้าป้าคือแบบ...
(เทียร์เบ้หน้าใส่คริสเป็นเชิงรู้กัน)

คริส

ก็ช่วยไม่ได้นะเทียร์หลานรัก เดี๋ยววันนึงหลาน
ก็ต้องเป็นแบบป้านี่แหละ แล้วอีกอย่างป้าก็ต้องดู
แลตัวเองให้สวย.. ให้เหมาะสมกับตำแหน่ง ไม่งั้นป้า

จะไปออกคำสั่งกับใครเค้าได้หล่ะ จริงมั้ย แล้วเหตุ
ผลที่เราต้องสวยเนี่ยเพราะอะไรเทียร์ก็รู้....

เทียร์

เพราะอะไรหรอคะป้า...

เทียร์

ก็เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต

เทียร์และคริสหัวเราะอย่างมีความสุข ตามสไตล์คนรวยที่มักจะขำในเรื่องที่รู้กันเอง --แค่มองตาก็รู้ใจ-- สาวใช้อีกสองคนที่กำลังแต่งหน้าและทำเล็บมือให้เทียร์ขำตามเจ้านายเล็กน้อย

คริส

งั้นป้าขอเติมหน้าก่อนนะ

เทียร์

ค่ะป้า...

เทียร์ละสายตาจากคริส มองไปที่สาวใช้ตรงปลายเท้าเธอสังเกตเห็นสาวใช้คนที่ทำเล็บเท้าให้เธอก้มหน้าก้มตาทำเล็บเหมือนพยายามหลบหน้าเธออย่างมีพิรุจ

เทียร์

(คุยกับสาวใช้ ด้วยความสงสัย)
เป็นอะไร!?

สาวใช้ยังคงทำเล็บให้เทียร์ต่อ ท่าทางมีพิรุธและทำทีไม่สนใจกับคำถามของเทียร์ สาวใช้อีกสองคนที่กำลังทำเล็บมือและแต่งหน้าให้เทียร์หยุดมองหน้ากันแล้วมองไปที่สาวใช้ที่กำลังทำเล็บเท้า
เทียร์เริ่มมีสีหน้าไม่พอใจ เธอกระดิกเท้า เป็นสัญญาณให้สาวใช้ที่ทำเล็บเท้ารู้ว่าเธอกำลังคุยด้วย

เทียร์

แกนั่นแหละ เป็นอะไร ท่าทางแปลกๆ

สาวใช้

(พูดตะกุกตะกัก แต่ยังก้มหน้าอยู่)

ค่ะ... เปล่านี่คะ

เทียร์

ฉันคุยด้วยทำไมไม่มองหน้า

สาวใช้

(ท่าทางร้อนรนขึ้น)

ค่ะ...

เทียร์

ค่ะ..แล้ว? เงยหน้าขึ้นมาสิ

เทียร์เอื้อมมือไปบีบหน้าสาวใช้คนดังกล่าวบริเวณแก้มให้เงยขึ้น สายตาเทียร์และคนใช้สบกันชั่วขณะ ก่อนที่คนใช้จะพยายามหลบสายตาเทียร์เหมือนคนที่กำลังทำความผิด เทียร์เห็นเปลือกตาคนใช้มีกลิตเตอร์ เครื่องสำอางค์เฉพาะชนชั้นสูง

สายตาของเทียร์เริ่มเปลี่ยนไปเป็นสายตาของคนที่โกรธจัด เธอฉุนมาก เธอตบหน้าคนใช้ของเธออย่างแรง สาวใช้อีกสองคนอึ้งมองไปที่เทียร์และสาวใช้คนนั้น รวมไปถึงคริสก็หันมามองเทียร์ด้วยความตกใจ

คริส

อะไรกันเทียร์

เทียร์

(พูดกับสาวใช้)

แกไปเอากลิตเตอร์อายไลน์เนอร์มาจากไหน

สาวใช้เงียบพยายามฝืนสู้แรงบีบหน้าจากเทียร์ น้ำตาไหลพรากสำนึกถึงความผิดที่ทำลงไป ไม่กล้าแม้แต่จะสบสายตาเทียร์ เธอไม่กล้าแม้แต่จะตอบคำถามของเทียร์

เทียร์

ฉันถามว่าแกไปเอากลิตเตอร์มาจากไหน!?

สาวใช้

(ตอบอย่างตะกุกตะกักด้วยความกลัว)

เอามาจากถังขยะของคุณเทียร์ค่ะ

เทียร์

แกรู้ใช่มั้ย ของพวกนี้มันสำหรับคนชนชั้น elite
อย่างพวกฉันเท่านั้น คนอย่างพวกแกไม่มีสิทธ์
ถึงมันจะเป็นขยะของฉัน พวกแกก็เอาไปใช้ไม่ได้
จำไว้!

เทียร์เหลือบไปเห็นผ้ารองเท้า ที่สาวใช้ใช้มันซับเท้าให้เธอ เธอใช้มือข้างที่ว่างคว้าผ้ารองเท้าผืนนั้นขึ้นมา แล้วใช้มันเช็ดไปที่หน้าของสาวใช้ทันที

เทียร์

(น้ำเสียงโกรธแค้น)
อยากใช้นักใช่มั้ย ของแพงๆอย่างเนี่ย

สาวใช้ร้องไห้ประหนึ่งร้องขอชีวิตจากเทียร์ สาวใช้อีกสองคนก็ไม่กล้าทำอะไรนอกจากยืนมองเพื่อนของพวกเธอประสบชะตากรรมอันน่าสมเพช

คริสเห็นว่าเหตุการณ์เริ่มจะบานปลาย จึงวางอุปกรณ์แต่งหน้าทุกอย่างลงแล้วลุกขึ้น

คริส

(อย่างมีอำนาจ--เสียงเข้ม)
หยุด!

เทียร์หยุดตามคำสั่งมองไปที่คริสอย่างฉุนเฉียว ในห้องเงียบสงัดมีเพียงเสียงสะอื้นจากสาวใช้เท่านั้น คริสออกคำสั่งให้สาวใช้ทั้งหมดออกจากห้องไป โดยใช้เพียงแค่การพยักหน้า แต่เต็มไปด้วยพลังอำนาจ สุขุม และน่าเกรงขาม สาวใช้ช่วยกันพยุงผู้โชคร้ายออกจากห้องไปด้วยความทุลักทุเล

คริส

(พูดกับเทียร์--เสียงเข้ม)
เทียร์ เมื่อไหร่แกจะรู้จักระงับอารมณ์ตัวเองสักที
ฉันเปลี่ยนคนใช้มากี่คนแล้ว เลิกสักทีนะนิสัยแบบ
นี้ ถ้าขืนแกยังเป็นแบบนี้อยู่อีก ตัวแกเองนั่นแหละ
ที่จะเดือดร้อน และทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันสร้างมาให้
แก มันจะไม่เหลืออะไรเลย

เทียร์

(พยายามแก้ตัว)

ป้าก็เห็น...

คริส

(พูดตัดบท)

ถ้าหายบ้าแล้ว ก็รีบแต่งตัวซะ

คริสส่งสายตาดุให้เทียร์ คริสเดินออกจากห้องไปอย่างหัวเสีย เทียร์มองตามคริสเดินออกไปจากห้องด้วยความหงุดหงิด

Scene 3 Int / T ZONE / Night

งานกาล่าหรูหรา เป็นงานภายในห้องโถงที่มีสีสันจากแสงไฟนีออนชมพูน้ำเงินตัดกันอย่างสวยงาม ผู้คนในงานแต่งตัวพิลึกพิกล การแต่งหน้าก็เช่นกัน แต่สิ่งหนึ่งที่เราเห็นว่าทุกคนในงานมีความคล้ายคลึงกันคือสไตล์การแต่งหน้าที่ดูแล้วล้วนแต่เป็นคนที่มีกำลังทรัพย์ในการแต่งหน้าทั้งนั้น นี่คืองานเลี้ยงของคนชนชั้นสูงที่มาร่วมกันเปิดตัว Propaganda ตัวใหม่ ทุกคนที่มาในงานนี้ล้วนที่จะรอพบเจอกับเทียร์

พิธีกรปรากฏตัวขึ้นบนชั้นลอย เคาะไมค์สองสามครั้งให้สัญญาณแขกในงาน

พิธีกร

สวัสดีนะคะท่านแขกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ดิฉันขอ
ต้อนรับทุกท่านเข้าสู่งานเดอะไฮไลท์เตอร์กูตูร์ไนท์
งานเปิดตัวคอลเลคชั่นใหม่ล่าสุด ที่กระทรวงความงาม
x กับคุณเทียร์

เทียร์เดินเข้ามาในงาน ทุกคนหลบทางเดินให้กับเธอ ปรากฏให้เห็นเทียร์ในชุดราตรีอลังการ การแต่งหน้าที่ไม่ต้องบอกก็รู้ว่านี่คือเทียร์ เธอเดินคู่มากับคริส มีคนใช้เดินตามมาอีกสามคน

พิธีกรสังเกตเห็นเทียร์และคริสเดินเข้ามาในงาน

พิธีกร

ตอนนี้คุณเทียร์และคุณคริสได้เดินทางมาถึงที่งาน
เป็นที่เรียบร้อยแล้วนะคะ ขอเสียงปรบมือต้อนรับ
ด้วยค่ะ

ทุกคนในงานหันไปทางด้านหลังให้ความสนใจในตัวเทียร์มาก บ้างก็ยกแก้วไวน์ขึ้นมาเป็นการทักทาย บ้างก็ยื่นมือออกมาทักทายเทียร์

เทียร์ยิ้มตอบทุกคนด้วยความเป็นมิตร รวมไปถึงคริสที่กำลังยิ้มปลื้มปริ่มในตัวหลานสาวและทักทายทุกคน

พิธีกร

เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา แขกผู้มีเกียรติคะ..ขอเชิญ
พบกับบิวตี้ไอคอนของเดอะไฮไลท์เตอร์ คุณเทียร์ค่ะ

เสียงปรบมือดังกึกก้อง เทียร์ก้าวเดินไปข้างหน้า พลางโบกมือทักทายและส่งยิ้มให้กับเหล่ากองเชียร์ของเธอ เทียร์เดินขึ้นบันไดชั้นลอย หันหน้าออกไปหาผู้คนมากมายที่ตอนนี้สายตาจับจ้องอยู่ที่เธอ

เทียร์

ก่อนอื่นเลย.. เทียร์ขอขอบคุณทุกๆคนมากนะคะ
ที่มาร่วมงานกันในค่ำคืนนี้ เทียร์ไม่เคยคิดเลยว่า
ตัวเองจะมาถึงจุดๆนี้ได้ และสิ่งสำคัญที่ทำให้เทียร์
มีวันนี้ได้ ก็คือชาวเมือง The Highlighter ทุกคน

เทียร์ยิ้มให้กับแขกผู้มีเกียรติตรงหน้า คริสยืนยิ้มอยู่ข้างๆเทียร์ด้วยความภาคภูมิใจ
(ภาพตัดไปที่) ผู้คนปรบมือส่งเสียงให้กำลังใจเทียร์ บางคนแสดงท่าทีตื้นตันใจภูมิใจในตัวไอดอลของพวกเขา

เทียร์

(ด้วยความมั่นใจ)
เทียร์ตั้งใจในการสร้างคอลเลคชั่นนี้มาก เทียร์ใช้
เวลาอยู่กับมันนานพอสมควร เพื่อให้ได้สิ่งที่สวยงาม
และเหมาะสมกับทุกๆคน หวังว่าทุกคนจะมีความสุข
กับ Collection The Shimmer of Life นะคะ
--เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต-- cheers!

เทียร์หยิบแก้วไวน์ขึ้นมาแล้วชูขึ้น ทุกคนในงานชูขึ้นตามเทียร์และส่งเสียง --cheers!--
เทียร์ส่งยิ้มไปให้คริส คริสส่งยิ้มกลับมาให้เทียร์อย่างภาคภูมิใจ

Scene 4 Int / ห้องน้ำ T ZONE / Night

บรรยากาศในงานกาล่าผู้คนกำลังสนุกสนานกับการเฉลิมฉลอง เทียร์เดินผ่านผู้คนออกไปจากเฟรม

คริส(นอกฉาก)

ดิชั้น ในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม

ขอประกาศใช้ Collection The Shimmer of
Life | MBxTier อย่างเป็นทางการนับตั้งแต่บัดนี้
เป็นต้นไป แล้วพบกันใหม่ในคอลเลคชั่นหน้า...

ภาพแทนสายตา ใครคนหนึ่งกำลังมองเทียร์ผ่านกลุ่มคนมากมาย เห็นว่าเทียร์เดินหายเข้าไปในตัวตึก--มันคือทางไปห้องน้ำ

ตัดภาพไปที่ ห้องน้ำลายหินอ่อนสีขาวดูหรูหรา เทียร์เปิดประตูเดินออกมาจากห้องน้ำห้องหนึ่ง เธอเดินมาล้างมือ ดึงกระดาษทิชชู่มาซับมือ แล้วทิ้งลงถังขยะ

เทียร์มองหน้าตัวเองในกระจก ชื่นชมในความงามของตัวเอง มือขวาของเธอลูบไล้ไปบนใบหน้าของตัวเอง เธอหันหน้าไปทางซ้าย เธอสังเกตเห็นจุดด่างๆตรงแก้มของเธอ

ขณะนั้นสาวใช้ของเธอทั้งสามคนก็เดินเข้ามาในห้องน้ำพอดี หนึ่งในสาวใช้ของเธอถือกระเป๋าเครื่องสำอางค์เข้ามาด้วย

เทียร์หันหน้าไปหาสาวใช้ของเธอ

เทียร์

นี่! มาก็ดีละ เติมหน้าให้ฉันหน่อย

สาวใช้ทั้งสามคนรับคำสั่งของเทียร์ มีสองคนเดินอ้อมไปด้านหลังเทียร์ ส่วนคนที่ถือกระเป๋าเครื่องสำอางค์วางกระเป๋าลงตรงอ่างล้างมือแล้วเปิดกระเป๋า ทำให้เห็นเครื่องสำอางค์มากมายอยู่ภายใน

สาวใช้หยิบฟองน้ำรูปไข่มีประกายวิบวับจากกากเพชรขึ้นมา แล้วแต้มไปบนหน้าของเทียร์ เธอแตะๆมันเบาๆก่อนที่จะออกแรงกดมากขึ้น เธอปาดฟองน้ำเป็นทางยาวทำให้เมคอัพหลุดออก

เทียร์รู้สึกแปลกๆบนใบหน้าของตัวเอง เธอหันหน้ากลับมามองกระจก เธอตกใจมากที่เห็นว่าหน้าตัวเองโดนลบ เธอโกรธจัดหันหน้ากลับมาจ้องเขม็งไปที่สาวใช้ของเธอ

เทียร์

แกทำบ้าอะไรของแกเนี่ย.. แกจะทำอะไรห้ะ!

สาวใช้มองเธอกลับอย่างท้าทาย เทียร์โมโหมาก เธอบีบหน้าคนใช้ของเธอด้วยความโกรธ สาวใช้อีกสองคนที่อยู่ข้างหลังเธอก็เข้ามาล็อคตัวเธอ เทียร์ตกใจ

เทียร์

(หวาดกลัวฝืนใจกล้า)
นี่พวกแกคิดจะทำอะไร ปล่อยฉัน! รู้มั้ยว่าพวกแก
จะโดนอะไรบ้าง.. ฉันบอกให้หยุด!

ไม่มีสาวใช้คนไหนสนใจคำพูดของเทียร์ สองคนล็อคไว้ อีกคนนึงกำลังมุ่งมั่นที่จะลบหน้าของเทียร์ลูกเดียว เทียร์ทั้งดิ้นทั้งกรีดร้อง ในขณะที่เทียร์กำลังจะสลัดตัวจนหลุด เสื้อผ้าของเธอก็ฉีกขาดจากการรุมทึ้งของสาวใช้ เผยให้เห็นชุดซับในสีดำ หน้าของเทียร์ตอนนี้ไม่เหลือเมคอัพอะไรแล้ว

เทียร์สลัดตัวจนหลุด เธอผลักคนใช้ของเธอไปชนกับอ่างล้างมือ จากนั้นเธอก็รีบวิ่งหนีออกจากห้องน้ำทันที โดยที่ไม่ได้สนใจสภาพของตัวเองในตอนนี้เลย

Scene 5 Int / T ZONE / Night

เทียร์วิ่งหน้าตาตื่นกลับเข้ามาในงานเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่เธอคงลืมไปว่าสภาพของเธอตอนนี้ ไม่เหลือเค้าโครงความเป็นเทียร์เมื่อห้านาทีก่อนหน้านี้หลงเหลืออยู่เลย

เทียร์

ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!

ผู้คนในงานหันหน้าไปทางต้นเสียง ทุกคนยิ่งตกใจหนักเข้าไปอีกเมื่อตรงหน้าของพวกเขาคือ ผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้แต่งหน้า เกิดเสียงฮือฮาเสียงซุบซิบดังขึ้นมา “โอ้วีนัส! ผู้หญิงคนนี้คือใคร!? เข้ามาในงานได้อย่างไร? ใครอนุญาตให้ผู้หญิงคนนี้เข้ามา? Cop-meticอยู่ไหน?? ทำไมไม่มาจับตัวไป ปล่อยให้เข้ามาได้ยังไง”

ทุกคนแสดงสีหน้ารังเกียจและขยะแขยงออกมาอย่างชัดเจน ไม่มีใครรู้เลยว่าผู้หญิงคนนั้นคือเทียร์ ที่ยึดเหนี่ยวทางความงามของพวกเขา

ผู้หญิงคนหนึ่ง

(ตะโกน)

Cop-metic มาจับมันไป มันไม่แต่งหน้า!!

ปล่อยให้เข้ามาได้ยังไง!?

เทียร์หน้าตาตื่นเมื่อเห็นว่าเหตุการณ์กำลังจะร้ายแรงขึ้น เธอเพิ่งจะรู้สึกตัวว่าสภาพเธอตอนนี้แย่แค่ไหน เธอยกมือขึ้นมาห้ามเป็นเชิงป้องกันตัวเอง ให้ทุกคนหยุดฟังเธอก่อนอย่าเพิ่งแตกตื่น

เทียร์

เดี๋ยวก่อน! ฉันอธิบายได้ ฉันเทียร์ไง ทุกคนจำ

ฉันไม่ได้หรอ

เสียงฮือฮาดังขึ้นมาอีกครั้ง ทุกคนดูสนใจกับสิ่งที่ผู้หญิงคนนี้อ้างตัวว่าเป็นเทียร์ “โอ้วีนัส! เทียร์หรอ ใช่หรอ!? ไม่เห็นเหมือนที่เจอเมื่อกี้เลย เทียร์ไม่มีทางปรากฏตัวในสภาพอย่างนี้แน่ๆ ไม่จริง! มันโกหก”

Cop-metic สองนายเข้ามารวบตัวเทียร์ทันที เทียร์พยายามขัดขืน ทุกคนในงานไม่เชื่อคำพูดของเธอที่ออกตัวว่าเป็นเทียร์ คริสหน้าตาตื่นอย่างเห็นได้ชัด เธอหลบอยู่ในฝูงชนเพื่อให้แน่ใจว่าเทียร์จะไม่เห็นเธอ เธอเป็นคนเดียวที่จำได้ว่าผู้หญิงคนนั้นคือเทียร์ ไม่มีใครเคยเห็นหน้าเปลือยเมคอัพของเทียร์นอกจากคริสที่เป็นป้าแท้ๆ

ผู้ชายคนหนึ่ง

ยัยคนชั้นต่ำ! กล้ามากเลยนะ ที่มาอ้างตัวเป็นเทียร์

ผู้หญิงคนหนึ่ง

ใช่! กล้าดียังไง มาตีตัวเสมอบิ๊วตี้ไอคอนของพวกเรา
จับมันไปเลย Cop-metic รออะไรอยู่หล่ะ...

เทียร์

(ท่าทางอ้อนวอน)
เชื่อฉันสิ ฉันคือเทียร์จริงๆนะ ป้าคริส ป้าคะ ช่วย...

ไม่ทันที่เทียร์จะพูดจนจบประโยคเธอก็ถูก Cop-metic คุมตัวออกไปจากงาน

(ภาพช้า) Cop-metic สองนาย คล้องแขนเธอไว้คนละข้าง ลากตัวเธอไปในลักษณะที่ตัวของเธอยังหันหน้าให้กับผู้คนในงานอยู่ เทียร์พยายามดิ้นสิ้นตัวเพื่อให้หลุดจากการคุมตัว เธอทั้งร้องไห้ทั้งตะโกนร้องเรียกหาป้าของเธอ --ช่างเป็นภาพที่น่าเจ็บปวดและน่าสงสารที่สุด-- ท่ามกลางผู้คนในงานที่จ้องมองเธอด้วยความสะใจ
(ภาพตัดไปที่) คริสที่หลบอยู่ท่ามกลางฝูงชน ยืนดูหลานสาวตัวเองถูกลากออกไปจากงานต่อหน้าต่อตา โดยที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวเข้าไปช่วยได้ เพราะกลัวว่าภาพลักษณ์ตำแหน่งที่ตนสร้างมาจะเสื่อมเสีย

Scene 6 Int / บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม / Day

ห้องทำงานสไตล์ยุโรปตกแต่งอย่างหรูหรา ห้องค่อนข้างมีความกว้างใหญ่ให้เหมาะสมกับห้องทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม มีรูปของคริสบานใหญ่ติดอยู่ตรงผนังหลังโต๊ะทำงาน

คริสในท่ายืนกอดอกกำลังดูข่าวการจับกุมผู้หญิงคนหนึ่งในงานเปิดตัว Propaganda เมื่อคืนที่ผ่านมา จากจอโฮโลแกรมที่ฉายอยู่ตรงผนังห้องเยื้องๆกับโต๊ะทำงาน “...มีผู้หญิงคนหนึ่งฝ่าฝืนกฎหมายความงามขั้นสูงสุด ไม่แต่งหน้าไปปรากฏตัวในงานเปิดตัวโฆษณาเดอะไฮไลท์เตอร์กูตูร์ คอลเล็คชั่นล่าสุด สร้างความแตกตื่นให้กับแขกที่มา...”

สีหน้าของคริสเต็มไปด้วยความร้อนใจดูเหมือนกำลังคิดอะไรบางอย่างอยู่ มือของเธอที่กอดออกอยู่ก็บีบแขนของเธอไปมาอยู่ไม่นิ่ง ไม่นานเธอก็หันหน้าไปมองที่โทรศัพท์มือถือที่ตั้งอยู่บนโต๊ะทำงาน

Voice Over

ยินดีต้อนรับสู่ The Foundation...

Scene 7 Int / ห้องพัศดี--The Foundation / Day

ห้องๆหนึ่งมีลักษณะการตกแต่งที่แปลกประหลาดแตกต่างไปจากสไตล์ยุโรป แทบไม่มีสีสัน ผนังห้องสีเทาหลอดไฟที่ขาวปนฟ้าหม่นๆ สร้างบรรยากาศได้น่าอึดอัดพอสมควร

เทียร์ในชุดยูนิฟอร์มสีเทานั่งไขว่ห้างกอดอกวางมาดอยู่ในห้อง ตรงข้ามเป็นผู้ชายหน้าตาดุดัน(พัศดี)ที่เกือบจะน่ากลัวถ้าไม่มีเมคอัพแปลกประหลาดเกินผู้ชายปรากฏอยู่บนหน้า เทียร์จ้องหน้าชายคนนั้นอย่างท้าทายประหนึ่งว่าเขาไม่สามารถทำอะไรเธอได้

พัศดี

...เรือนจำแดนพิเศษ ที่จะทำให้คนอย่างพวกเธอ
รู้สึกผิด เศร้า รังเกียจ ขยะแขยงตัวเองที่ไม่ทำ
ตามกฎหมายของประเทศ

เทียร์มองพัศดีด้วยสายตาอารมณ์ประมาณว่าคนคนนี้ช่างน่าประหลาดพิลึก พัศดีสังเกตเห็นว่าเทียร์มองมาที่เขาด้วยสายตาแปลกประหลาดและไม่มีอารมณ์ร่วมกับคำพูดของเขา

พัศดี

นักโทษรหัส F0098 เธอเป็นใคร

เทียร์ที่นั่งกอดอกอยู่เงยหน้าขึ้น

เทียร์

(ท่าทางมั่นใจ)
เทียร์--บิวตี้ไอคอนของ The Highlighter
ต้นแบบความสวยบนหน้าคุณไง

พัศดี

(ท่าทางไม่เชื่อ)
(หัวเราะ) เทียร์หรอ... เธอคือเทียร์หรอ โถ่หนู จุ๊ๆๆ
(ชูนิ้วชี้ขึ้นมาที่ปาก)
ถ้าไม่ใช่.. ก็อย่าพยายามเลยจ่ะ คนอย่างเทียร์
ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องมานั่งอยู่ตรงนี้มั้งจ้ะ

พัศดีมองเทียร์อย่างมีเลศนัยส์ เผยรอยยิ้มที่ดูลึกลับชวนให้สงสัย

เทียร์

ก็ฉันโด... (ชะงัก) ก็ฉันบอกแล้วไงว่าฉันคือเทียร์
ถ้าคุณไม่เชื่อ--ฉันออกไปได้เมื่อไหร่ คุณเตรียมตัว
หางานใหม่ได้เลย!

พัศดี

(ท่าทางท้าทาย)
โถ~ แม่สาวน้อย เธอคงให้ค่าตำแหน่งฉันน้อยไป
แต่ไม่เป็นไร -- แล้วการเป็นเทียร์เนี่ย มีหลักฐาน
อะไรมายืนยันมั้ย หลักฐานหน่ะ

เทียร์นั่งมองหน้าพัศดีอย่างท้าทาย ก่อนที่เธอจะลดสายตาลงมาสังเกตเห็น Prismatic (Gadget เป็นเหมือนเครื่องมือสื่อสาร ทำมาจากแท่งปริซึม) เครื่องหนึ่งบนโต๊ะ

เทียร์

ฉันขอใช้ Prismatic โทรหาใครบางคนหน่อย
คนที่ฉันคิดว่าเค้าน่าจะยืนยันอะไรบางอย่าง
ที่คุณอยากรู้ได้

พัศดีผายมือไปที่ Prismatic บนโต๊ะเป็นการอนุญาตเทียร์ เทียร์กดปุ่มที่ Prismatic จอโฮโลแกรมลอยขึ้นมาเหนือแท่งปริซึม ขึ้นหน้าจอให้ป้อนหมายเลข เราจะเห็นที่จอโฮโลแกรมล่างขวามีปุ่มฉุกเฉินใช้เรียก Cop-metic

เทียร์

ติดต่อคริส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม

ระหว่างรอสายเทียร์สบตากับพัศดี เธอยิ้มให้พัศดีเป็นเชิงท้าทาย พัศดีมองเธอกลับมาด้วยท่าทางอึ้งๆ

คริส

เทียร์ เทียร์หรอ เป็นยังไงบ้าง

เทียร์

ป้าคริส ป้าต้องยืนยันกับพัศดีเดี๋ยวนี้เลย ว่าหนูคือเทียร์
แล้วรีบพาหนูออกไปจากที่นี่ด้วย!

คริส

เทียร์ ใจเย็นๆก่อน ตอนนี้ป้าทำอะไรให้หนูไม่ได้ทั้งนั้น

เทียร์

ทำไมหล่ะคะ ทำไมป้าไม่ช่วยหนู ป้าเป็นถึงรัฐมนตรี
กระทรวงความงาม ถ้าป้าทำอะไรไม่ได้เลย.. ป้าจะมี
ตำแหน่งไปทำไม!?

คริส

เทียร์! ฟังป้า ที่ฉันช่วยแกไม่ได้ ก็เพราะว่าฉัน
ไม่สามารถเอาตำแหน่งของฉันไปเสี่ยงได้ แกไม่คิด
บ้างหรอว่าตำแหน่งที่ฉันสร้างมา มันจะพังเพราะ
แกโนเมคอัพต่อที่สาธารณะ --แล้วต่อไปเราจะเป็นยังไง
ยังจะมีใครที่เชื่อฟังฉันมั้ย? และที่เรื่องวุ่นวายอยู่ตอนนี้
ก็เป็นเพราะแกเองไม่ใช่หรอ ฉันไม่รู้หรอกนะว่ามันเกิดอะไร
ขึ้นกับแก แต่แกไม่น่าโผล่เข้ามาในงานด้วยสภาพนั้นเลย

เทียร์เงียบไปชั่วอึดใจ เธอทั้งโกรธและเสียใจเมื่อได้ยินคำตอบของคริส

คริส

แล้วจะบอกอะไรให้นะ ต่อให้ฉันยืนยันกับพัศดีว่าแก
คือเทียร์ มันก็ช่วยอะไรไม่ได้หรอก เพราะพัศดีของ
แกนั่นแหละไม่ยอมให้ฉันช่วยแกออกมา ทนอีกหน่อย
นะเทียร์ ป้าไม่ยอมให้แกจมปลักอยู่ในที่เน่าๆแบบนั้น
แน่ ป้าสัญญา ป้าต้องไปละ อดทนนะเทียร์...

คริสวางสายไป จอโฮโลแกรมที่ลอยอยู่ก็หายเข้าไปในแท่งปริซึม เทียร์นั่งอึ้งพูดไม่ออกอยู่ตรงไหน สายตาร้อนผ่าว น้ำตาคลอ มองอยู่ตรงบริเวณที่ขึ้นจอโฮโลแกรมที่ตอนนี้หายไปแล้ว ก่อนจะเปลี่ยนจุดโฟกัสไปที่หน้าของพัศดี เธอพูดไม่ออก ได้แต่มองพัศดีดีด้วยความโกรธ

พัศดีมองตอบเธอ สีหน้ามีชัยชนะ พลางยกมือทำสัญญาณบางอย่าง ผู้คุมสองคนเดินเข้ามาในห้อง พยุงตัวเทียร์ลุกขึ้นจากเก้าอี้

พัศดี

ขอให้มีความสุขกับที่นี่นะจ๊ะ เทียร์~

ในขณะที่ผู้คุมกำลังพาตัวออกไปเทียร์มองพัศดีไม่คลาดสายตา พัศดีมองตามเทียร์จนหายพ้นจากประตูห้อง เขายิ้มด้วยความสุข เหมือนได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องเป็นการทำงานที่ขาวสะอาดอีกครั้งหนึ่งของเขา *เขาหุบยิ้มแล้วก้มลงมองที่ข้างโต๊ะ มีกระเป๋าอลูมิเนียมลักษณะเหมือนใส่ของมีค่า เขาหยิบมันขึ้นมาตั้งบนโต๊ะ มีโพสอิสเขียนไว้ว่า “ถึงเทียร์ หลานรัก ป้าสัญญาจะช่วยหลานออกไปให้ได้”

พัศดีเปิดตัวล็อคประเป๋าและยกฝากระเป๋าขึ้น เผยให้เห็นเครื่องสำอางค์มากมายถูกจัดเรียงอย่างสวยงามอยู่ภายในกระเป๋า ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องสำอางค์ของชนชั้นสูง พัศดียิ้มกริ่มมองเครื่องสำอางค์ด้วยสายตาเจ้าเล่ห์

Scene 8 Int / ห้องขัง--The Foundation / Day

โซนห้องขังเป็นห้องขังแบบปิดอยู่ใต้ดิน ไม่มีแม้แต่หน้าต่างหรือช่องเล็กๆ ห้องขังเป็นแบบซี่กรงมองผ่านทะลุกันได้ทุกห้อง ห้องขังห้องหนึ่งว่างเปล่ารอเจ้าของห้องคนใหม่

ประตูห้องขังเปิดออก เทียร์ถูกคุมตัวเข้ามาในห้องขัง ในมือเธอแบกผ้าห่ม หมอนและเครื่องใช้ส่วนตัว เธอก้าวขาเข้าไปในห้องขังแบบจำยอม หน้าตาเธอดูหดหู่ขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ผู้คุมปิดประตูและล็อคกุญแจห้องขัง ผู้คุมเดินจากไป เทียร์มองสำรวจห้องขังด้วยความขยะแขยง เธอจำใจนั่งลงที่พื้นกลางห้อง คิดถึงเรื่องราวที่เธอพบเจอมาที่ห้องพัศดี เธอโมโหมากกับสิ่งที่พบเจอมา ทั้งป้าและพัศดีทำให้เธอหัวเสียเอามากๆ

ผู้หญิงแปลกหน้า(นอกฉาก)

สวัสดี เพิ่งมาใหม่หรอ ชื่อไรอะ ฉันชื่อเจนนี่นะ..

เทียร์มองไปที่ต้นเสียงเห็นเป็นผู้หญิงรุ่นราวคราวเดียวกันกับเธอ นั่งอยู่ในห้องขังข้างๆเธอ ท่าทีดูสนใจและอยากรู้จักเทียร์เอามากๆ เทียร์ไม่สนใจคำถามของเจนนี่เลยแม้แต่น้อย เธอหันหน้าหนีมองไปทางอื่น

เจนนี่

เธอเป็นใบ้หรอหรือหูหนวก นี่เธอ... เธอ....

เทียร์

(ท่าทางรำคาญ)

เงียบ! รำคาญ!

เจนนี่

(รู้สึกผิด)

ขอโทษแล้วกัน.. ถ้ามีอะไรก็เรียกฉันได้นะ

ฉันอยู่ที่นี่มาประมาณอาทิตย์นึงละ ค่อนข้างรู้อะไร

เกี่ยวกับที่นี่มาบ้าง -- ฉันเจนนี่นะ เผื่อเธอลืม

เจนนี่ลุกขึ้นเดินออกจากเฟรมไป ภาพตัดไปที่ : เทียร์มองเจนนี่ลุกขึ้นเดินออกไป

Scene 9 Int / ห้องขัง--The Foundation / Night

คัทเอ้าท์ไฟในเรือนจำถูกสับขึ้น ทำให้ไฟในเรือนจำเปลี่ยนสีจากฟลูออเรสเซนไปเป็นสีนีออนเหลืองตัดกับสีฟ้าเป็นสัญญาณบอกนักโทษและผู้คุมว่าเป็นเวลากลางคืน

เทียร์จัดแจงวางหมอนและผ้าห่มลงบนฟูกนอน เธอเห็นว่าฟูกมันไม่เข้าที่พอดีกับเตียง เธอเลยยกฟูกขึ้นเพื่อที่จะจัดมันให้เข้าที่ แต่โชคร้ายที่เล็บอะคริลิคของเธอมันยาวและเปราะบางเกินไป มันหัก เทียร์ร้อง“โอ้ย” มองเล็บตัวเองที่หักและมองหาชิ้นส่วนเล็บที่กระเด็นหายไป

เทียร์เห็นเล็บอะคริลิคตกอยู่ไม่ไกล เธอก้มลงไปเก็บมัน พยายามจะเอามันมาต่อไว้ที่นิ้วชี้เหมือนเดิม แต่ก็ไม่สามารถทำได้ เธอรู้สึกหงุดหงิดเริ่มมีความคิดที่ว่าทำไมเธอจะต้องมาเจออะไรแบบนี้ด้วย เธอนั่งลงบนฟูกมองไปรอบๆห้อง เธอสะดุดตากับกระจกบานหนึ่งที่ติดอยู่ตรงผนังห้อง

เทียร์เห็นหน้าตัวเองในกระจกเป็นครั้งแรกตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ในคืนงานกาล่า เธอตกใจมากที่เห็นว่าหน้าเธอโทรมขนาดไหน อยู่ๆก็มีหน้าของใครบางคนปรากฏขึ้นมาในกระจกข้างๆหน้าเธอ

เทียร์ตกใจสุดตัวคิดว่าผี... แต่นั่นคือเจนนี่นักโทษสาวข้างห้อง

เทียร์

อะไรของแกเนี่ย!?

เจนนี่

ก็ได้ยินเธอร้อง..คิดว่าต้องการความช่วยเหลือ

เทียร์

ไม่ต้องมายุ่ง!

เจนนี่สังเกตเห็นเล็บอะคริลิคที่หักในมือเทียร์ เธอจึงพอสรุปได้เองว่าเทียร์ร้องออกมาเพราะเล็บอะคริลิคหัก เทียร์เห็นว่าเจนนี่จ้องมาที่เล็บอะคริลิคที่หัก เทียร์เลยดึงมือหลบจากสายตาเจนนี่

เจนนี่

ที่ร้องเมื่อกี้ คือแค่เล็บหักหรอ..

เทียร์

แค่หรอ! เธอใช้คำว่าแค่เนี่ยนะ! เล็บฉันมันมีราคามากนะ

เจนนี่

มันก็แค่เล็บป้ะ และถ้าฉันเดาไม่ผิด นั่นก็เล็บปลอมด้วย เธอเห็นมั้ยว่ามันยังมีเล็บจริงอยู่ นั่นต่างหากที่เธอต้องโวยวายถ้ามันหัก แต่เธอไม่ต้องกลัวหรอก มันงอกใหม่ได้นะ...

เทียร์

ฉันไม่รู้ว่าเธอพูดอะไร.. แต่ที่ฉันรู้คือที่ที่ฉันจากมามันต่างกับเธอแน่ๆ

เจนนี่

แต่ตอนนี้เธออยู่ที่เดียวกับฉันนะ.. และจากที่ฉันเห็น คนที่นี่เค้าไม่สนใจอะไรกันเหมือนที่คนข้างบนเค้าสนกันหรอกนะ ฉันกลับรู้สึกสบายใจกับที่นี่มากกว่าตอนอยู่ข้างบนอีก

เทียร์

ก็คงไม่แปลกหรอกที่คนอย่างพวกเธอจะชอบที่นี่มากกว่าข้างบน ที่นี่คงเหมาะกับพวกเธอแล้วแหละ แต่ฉันคงอยู่ที่นี่ไม่นานหรอก เดี๋ยวฉันก็จะได้ออกไปใช้ชีวิตปกติของฉัน

เจนนี่

เธอคงไม่รู้ใช่มั้ย..? ว่าไม่มีใครเคยได้ออกไปจากที่นี่ ทุกคนที่นี่จะต้องตาย!

เทียร์

(หน้าเปลี่ยนสีและตกใจ)

อะไรนะ! ตายหรอ.. ทำไม!?

เจนนี่

ฉันก็ไม่แน่ใจนะ ฉันได้ยินมาจากนักโทษที่นี่อีกทีหน่ะ เค้าบอกว่าทุกๆสองอาทิตย์ ผู้คุมจะพาตัวนักโทษบางส่วนไปที่ห้องลึกลับห้องหนึ่งตรงสุดทางเดินนู่น เค้าว่ากันว่า

เป็นห้องประหาร เพราะนักโทษที่โดนคุมตัวไปไม่มีใครได้
กลับออกมาอีกเลย

เทียร์นั่งอึ้งกิ่มกี่พูดอะไรไม่ออก เธอกลืนน้ำลายอึกใหญ่ลงคอนั่งจ้องหน้าเจนนี่อย่างหวาดกลัว ในขณะที่เจนนี่หน้าตาไม่รู้ร้อนรู้หนาวอะไรติดไปทางยิ้มแย้มด้วยซ้ำ

เจนนี่

นี่! เป็นอะไรไป มันอาจจะเป็นแค่ข่าวลือก็ได้ ไม่มีใคร
เคยเห็นห้องนั้นจริงๆซะหน่อย เพราะคนที่เห็นก็ไม่กลับ
ออกมาเล่า(ขำ) นี่! ไม่ต้องกลัวหรอก..
(ตัดพ้อ)
แต่ฉันว่านะ ตายๆไปก็ดีเหมือนกัน ดีกว่าต้อง
ทนอยู่ในโลกที่ตีค่าคนด้วยอะไรก็ไม่รู้อะ ไร้สาระ!

เทียร์

(เสียงแข็งกดความกลัวในใจ)
ฉันคนนึง ที่จะไม่ตายที่นี่!!

เทียร์หันหน้ากลับมาในห้องตัวเอง มองไปที่กระจกด้วยความร้อนเนื้อร้อนใจ เมื่อมองจากนอกห้องขังเราจะเห็นว่าเตียงของเทียร์และเจนนี่วางแบบหันข้างชนกันมีเพียงซี่กรงขังเท่านั้นที่กั้นเตียงของทั้งสองคนไว้

Scene 10 Ext / หน้ากระทรวงความงาม--The Highlighter / Day

เทียร์ห่างหายไปจากจอโฮโลแกรมของเมือง ชาวเมืองไม่มีใครพบเจอเทียร์มาสองวันแล้ว ทุกคนเริ่มสงสัยว่าเทียร์หายตัวไปไหน

นักข่าวมากมายยืนออกันอยู่ที่ขั้นบันไดหน้าทางเข้ากระทรวงความงาม เพื่อรอจะสัมภาษณ์คริส คริสเดินออกมาจากตัวตึก นั่งข่าววิ่งกรูกันเข้าไปเธอทันที

นักข่าว1

คุณคริสครับ! น้องเทียร์หายตัวไปไหนหรอครับ..
ทำไมสองวันที่ผ่านมานี้เราไม่เห็นน้องเทียร์ปรากฏตัว
ในเมืองเลยหล่ะครับ

นักข่าว2

ใช่ค่ะ! คุณคริสตั้งแต่เหตุการณ์ชุลมุนในงานเปิดตัว

Collection ล่าสุดที่ผ่านมา ก็ไม่มีใครพบเจอ
น้องเทียร์อีกเลย น้องเทียร์ไปไหนคะ!?

นักข่าว3

คุณคริสคะ! ทำไมเมื่อวานน้องเทียร์ไม่ไปออกรายการ
เดอะไฮไลท์เตอร์กูตูร์เดลลี่หล่ะคะ?

คริส

(รีบพูดตัดบทรวบประเด็น)
เอาอย่างนี้นะคะทุกคน.. คือตอนนี้เทียร์เดินทาง
ไปพักผ่อนที่ต่างประเทศนะคะ เพราะเหตุการณ์
ในงานกาล่าทำให้เทียร์ตกใจและเสียขวัญมาก
คริสเลยให้เทียร์ไปรีแรกซ์ ขอโทษทุกคนด้วยนะคะ
ที่ไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า

นักข่าว4

มีกระแสข่าวลือกันมาค่ะคุณคริส ว่าผู้หญิงโนเมคอัพ
คนนั้นคือน้องเทียร์ คุณคริสจะตอบกลับกระแสข่าวนี้
ว่ายังไงดีคะ?

นักข่าว5

ใช่ครับคุณคริส... เพราะมีคนลือกันว่าผู้หญิงคนนั้น
อ้างตัวก่อนถูกจับตัวว่าคือเทียร์ แต่ไม่มีใครเชื่อครับ

คริส

(พยายามทำตัวเป็นปกติให้น่าเชื่อถือ)
ไม่เป็นความจริงอย่างแน่นอนค่ะ เทียร์ไม่มีทางโน
เมคอัพแน่ๆ ทุกคนก็คงรู้กันดีนะคะว่าเทียร์อยู่จุดไหน
เทียร์ไม่มีทางทำอะไรแบบนั้นแน่นอน และคืนนั้น
เทียร์ก็อยู่กับฉันตลอดเวลา

แสงแฟลชสาดส่องเข้าหน้าคริส นักข่าวทุกคนต่างให้ความสนใจกับคำตอบของคริสและประโคมถามข่าวกันเข้ามาอย่างไม่หยุดหย่อน

Scene 11 Int / โรงอาหาร--The Foundation / Day

คริส(ทีวีโฮโลแกรม)

เอาเป็นว่าถ้าเทียร์กลับมาจากต่างประเทศเมื่อไหร่
ดิฉันจะรีบแจ้งทุกคนทันทีนะคะ และดิฉันไม่อยาก
ให้ทุกคนสนใจแต่เรื่องเทียร์จนลืมดูแลตัวเอง อย่า
ลืมนะคะ เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต
คริสขอตัวก่อนนะคะ สวัสดีค่ะ!

เทียร์มองทีวีด้วยความหงุดหงิด ก่อนจะเปลี่ยนความสนใจไปที่จานอาหารบนโต๊ะเธอแสดงสีหน้าสะอิดสะเอียดรับไม่ได้กับอาหารตรงหน้าของเธอ

นักโทษที่นั่งร่วมโต๊ะกับเทียร์ นั่งดูสัมภาษณ์ของคริสแล้วแปลกใจ

นักโทษ1

(งง)
อะไรวะ! ความงามมันจะไปเป็นคุณค่าของคนได้
ยังไงวะ อีป้านี่เพ้อเจ้อเนอะ!!

(ตัดภาพไปที่) เจนนี่ที่กำลังตักอาหารใส่ปากพลางดูทีวีไปด้วย

เจนนี่

(ตัดพ้อ)
เกิดเป็นเทียร์นี่ก็ดีเนอะ ขนาดหายไปแค่สองวัน
คนออกมาตามหากันซะทั่ว ดูอย่างฉันนี่สิหายมา
จะอาทิตย์นึงละ ไม่เห็นจะมีใครออกมาตามหาเลย
แม่จะรู้รึเปล่า...ยังไม่รู้เลย

เทียร์ไม่ได้สนใจคำพูดของเจนนี่เลยแม้แต่น้อย เธอจิ้มๆเขี่ยๆอาหารของตัวเอง จนน้ำจากมะเขือเทศกระเด็นมาโดนนิ้วเธอ เธอใช้มือเช็ดออกแต่มันออกไม่หมดมันเหลือเป็นสีแดงจางๆตรงนิ้วของเธอ เทียร์ใช้นิ้วโป้งเกลี่ยๆตรงนิ้วชี้ เธอมองนิ้วของตัวเอง เหมือนเธอกำลังคิดอะไรบางอย่างออก

เทียร์เอานิ้วชี้ไปจิ้มที่มะเขือเทศตรงที่มีน้ำของมันซุ่มออกมา เธอเอานิ้วมาแตะตรงบริเวณโหนกแก้ม เธอไม่รู้หรอกว่าสีมันจะติดหน้าเธอหรือเปล่า แต่เธอก็แตะๆมันอยู่อย่างนั้น

เป็นเวลาเดียวกันกับที่เจนนี่หันมาเทียร์ เจนนี่เห็นว่าเทียร์กำลังทำอะไรบางอย่างกับหน้าของตัวเอง

เจนนี่

(หลุดขำ) ทำอะไรอะ!?

เทียร์มองค้อนตอบเจนนี่ จากนั้นหันหน้ากลับแล้วใช้นิ้วแตะสีไปที่หน้าของเธอต่อไป

เจนนี่

นี่จะแต่งหน้าหรอ!? เธอเป็นคนประหลาดมากเลย
นะเนี่ย...

เทียร์

เธอนั่นแหละที่ประหลาด...

เจนนี่

นี่! มันเลอะหมดแล้ว...

เจนนี่เอื้อมมือไปจับหน้าเทียร์ให้หันหน้ามาทางเธอ เจนนี่ยิ้มให้เทียร์

เจนนี่

...ถ้ายังอยากแต่ง มา!เดี๋ยวฉันแต่งให้

เจนนี่เอานิ้วของเธอไปแตะที่มะเขือเทศซีกนั้นบนจานเทียร์ แล้วเอานิ้วนั้นมาแตะๆให้ตรงที่หน้าของเทียร์ เทียร์เบี่ยงหน้าหนีเล็กน้อย ตอนที่เจนนี่เอานิ้วของตัวเองมาสัมผัสบนใบหน้าของเธอ ก่อนที่เธอจะนั่งนิ่งและมองหน้าเจนนี่

เจนนี่

(ใช้มือแต่งหน้าให้เทียร์)
จะว่าไปที่จริงหน้าเธอก็สวยอยู่แล้วนะ ไม่เห็นต้อง
แต่งอะไรเลย ฉันไม่เข้าใจเธอจริงๆ เธอมีความเป็น
คนข้างบนอยู่สูงมากกดูแคร์รูปลักษณ์ตัวเองมากเลย
เธอเคยมองตัวเองบ้างมั้ยว่าที่จริงแล้วเธอเป็นยังไง..

เทียร์มองหน้าเจนนี่ รู้สึกกับคำพูดของเจนนี่อย่างอธิบายไม่ถูก เธอมองเจนนี่อย่างตั้งใจเธอกำลังพินิจพิเคราะห์ตัวของเจนนี่ว่าจริงแล้วเจนนี่เป็นคนที่ไม่มีพิษมีภัยอะไรเลย คิดอะไรก็พูดออกมา เธอรับรู้ได้ถึงความเป็นมิตรที่จริงใจจากเจนนี่

เจนนี่ไม่ได้สนใจเลยว่าเทียร์กำลังนั่งมองเธออยู่ ตอนนี้สมาธิของเจนนี่อยู่ที่หน้าของเทียร์ที่เธอกำลังเกลี่ยๆสีจากมะเขือเทศให้มันอยู่บนหน้าเทียร์อย่างสวยงาม

นักโทษคนอื่นๆที่นั่งร่วมโต๊ะเดียวกับเทียร์และเจนนี่ นั่งมองเจนนี่แต่งหน้าให้เทียร์สีหน้าบางคนแสดงออกถึงความตลก บางคนซุบซิบกันและมองมาที่เธอทั้งคู่

Scene 12 Int / โถงทางเดิน ห้องพัศดี--The Foundation / Day

คริสและผู้ติดตามสองคนเดินตามคริสไปตามทางเดินยาวสีเทา เหนือหัวพวกเขามีป้าย --The Foundation เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ-- ติดอยู่ตรงประตูทางเข้า

ห้องทำงานที่ถูกตกแต่งตามรสนิยมของพัศดี คริสนั่งตรงข้ามพัศดี ขนาบด้วยผู้ติดตามสองคน พัศดีกำลังตบหน้าด้วยแป้งพัฟท่าทีไม่รีบร้อนอะไร ก่อนที่จะวางมันลงบนโต๊ะทำงาน

พัศดี

ฉันคิดว่าฉันอธิบายให้คุณจนเคลียร์หมดแล้วนะครับ
คุณคริส.. หลานของคุณทำผิด ก็ต้องรับผิดชอบในสิ่ง
ที่ทำลงไป...

คริส

ก็เคลียร์อยู่ค่ะ แต่ฉันว่าเราน่าจะทำความรู้จักกันให้
มากกว่านี้หน่อย

คริสส่งสัญญาณให้ผู้ติดตามยกกระเป๋าถืออลูมิเนียมขึ้นมา เขาเดินเอามาวางบนโต๊ะตรงหน้าพัศดีและเปิดกระเป๋าเผยให้เห็นเครื่องสำอางค์ elite collection (เครื่องสำอางค์เฉพาะชนชั้นสูง) คริสส่งยิ้มให้พัศดีอย่างเชื้อเชิญ

พัศดีมองเครื่องสำอางค์ในกระเป๋าด้วยความอยากได้เต็มที ก่อนจะเผยรอยยิ้มออกมาแล้วส่งกลับไปให้คริสที่กำลังส่งรอยยิ้มมาเช่นเดียวกัน

พัศดี

เกรงว่าดิฉันจะขอรับไว้....

พัศดียื่นมือออกมาปิดกระเป๋าเครื่องสำอางค์ล็อคไว้เหมือนเดิม แล้วยกลงมาวางไว้ข้างลำตัว

พัศดี

....แต่คงช่วยเหลืออะไรคุณไม่ได้จริงๆ ขอโทษด้วย
นะครับ เชิญ~

พัศดีผายมือเป็นการเชิญคริสออกไปจากห้องอย่างสุภาพ คริสโกรธจนลมออกหู หน้าเธอร้อนผ่าวด้วยความโกรธ เธอไม่เคยโดนใครปฏิเสธและฉีกหน้าเธอแบบนี้มาก่อน

คริส

(วางมาดกัดฟันพูด)

งั้น... ฉันขอเจอเทียร์หน่อย

พัศดี

นี่ก็เกรงว่าจะไม่ได้เหมือนกันครับ...

คริส

นี่มันจะมากไปแล้วนะ! แกคิดว่าแกมีอำนาจพอที่จะมาต่อรองกับฉันหรอ ฉันทำอะไรได้มากกว่าที่แกคิดนะ

พัศดี

ฉันจะไปกล้าต่อรองอะไรกับคุณได้หล่ะคะคุณคริส คุณเป็นถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม ฉันเป็นแค่พัศดีตัวเล็กๆคนนึงเอง แต่ฉันเกรงว่าคุณคงลืมไปว่า....

(เสียงเข้ม เน้นๆ)

ที่นี่รัฐบาลให้อำนาจบริหารทั้งหมดเป็นของฉันและที่นี่ไม่ได้ขึ้นตรงกับรัฐบาล อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับที่นี่โดยตรง ฉัน! ในตำแหน่งพัศดีมีอำนาจในการตัดสินใจทั้งหมด เอ้ะ! แล้วถ้าฉันจำไม่ผิดเนี่ย กระทรวงความงามไม่มีอำนาจในการจำกุมด้วยซ้ำ แล้วคุณเป็นใครกันละถึงกล้ามาสั่งฉัน

(จีบปากจีบคอ)

ต้องขอโทษแทนรัฐบาลด้วยนะคะ อำนาจของคุณใช้ไม่ได้กับที่นี่

พัศดีมองคริสอย่างท้าทาย คริสมองตอบด้วยความโมโหเธอพยายามควบคุมอารมณ์ที่กำลังเดือดเป็นไฟ

คริส

แล้วมาดูกันว่าแกกับฉัน อำนาจของใครจะใหญ่กว่ากัน!

พัศดียิ้มตอบคริสอย่างท้าทาย คริสกลับหันหลังกำลังจะเดินออกจากห้อง แต่ก่อนจะเดินออกไปเธอหันมายิ้มให้พัศดี

คริส

(ล้อเลียนพัศดี)

อ๋อ! เพิ่งนึกขึ้นได้ ฉันจะบอกว่า... ต้องขอโทษแทน
รัฐบาลด้วยจริงๆนะคะ ที่ทำให้คุณต้องมาจมปลัก
อยู่ที่นี่ มีอำนาจก็แค่ที่นี่ ชีวิตดี๊ดี!

คริสส่งยิ้มเยาะเย้ยให้พัศดีก่อนที่จะก้าวเดินออกจากห้องไปพร้อมกับผู้ติดตามสองคนพร้อมโบกมือลาพัศดี พัศดีมองตามคริส เขาโกรธแต่ทำอะไรไม่ได้ นึกถึงแต่คำพูดที่คริสทิ้งบอมบ์เอาไว้ “ต้องขอโทษแทนรัฐบาลด้วยจริงๆนะคะที่ทำให้คุณต้องมาจมปลักอยู่ที่นี่”

Scene 13 Int / ห้องขัง--The Foundation / Night

เทียร์ในท่านอนตะแคงนอนไม่หลับ เธอพลิกตัวขึ้นมาพยายามจะข่มตาหลับแต่ก็หลับไม่ลง ในใจเธอเต็มไปด้วยความรู้สึกต่างๆ ทั้งกลัว กระวนกระวาย คิดถึงบ้าน แปลกที่ ความรู้สึกด้านลบต่างๆประดังประเดเข้ามา

เทียร์เกิดความรู้สึกอยากพูด อยากระบายสิ่งที่อยู่ในใจให้ใครสักคนได้รับฟัง และแบ่งปันความรู้สึกกับเธอ เธอหันหน้าไปทางห้องข้างๆ คนเดียวที่เธอนึกออกตอนนี้คือ เจนนี่ แต่ปัญหาคือ...เธอจำชื่อเจนนี่ไม่ได้

เทียร์

(กระซิบกับตัวเอง)

ชื่ออะไรวะ..?

เทียร์พยายามนึกชื่อเจนนี่เท่าไหร่แต่ก็นึกไม่ออก เธอจึงตัดสินใจเดาชื่อแล้วพูดออกไป

เทียร์

(ไม่มั่นใจ)

แจน.. แจน.. นอนรึยัง!?

เงียบไปอึดใจ

เทียร์

แจน..

(กระซิบกับตัวเอง)

หรือว่าหลับไปแล้ว.?

ในขณะที่เทียร์กำลังคิดว่าเจนนี่หลับไปแล้ว เจนนี่ก็ลุกขึ้นมาแล้วมองมาที่เทียร์แปลกๆ

เจนนี่

คุยกับใครอะ..?

เทียร์

(ตกใจ ตะกุกตะกัก)

อ๋อ เปล่าๆ

เจนนี่มองเพ่งมาที่เทียร์ด้วยความสงสัย

เทียร์

เธอยังไม่นอนหรอ?

เจนนี่

(ส่ายหัว)

ยังอ่ะ... ยังไม่ค่อยง่วง

เทียร์

(หาเรื่องชวนคุย)

เออนี่.. ที่เคยบอกว่าอยู่ที่นี่แล้วสบายใจกว่าอยู่ข้างบน นี่ยังไงหรอ..?

เจนนี่

ไม่รู้สิ.. ฉันชอบตัวเองเวลาอยู่ที่นี่มากกว่าอ่ะ อยู่ที่นี่ฉันไม่ต้องคอยหลบใคร ไม่ต้องแต่งหน้าตลอดเวลา ไม่ต้องคอยทำอะไรเพื่อให้ใครมายอมรับ คนที่นี่เรามองหน้ากันก็แบบนี้อ่ะ ไม่เห็นใครจะว่าอะไรเลย ทั้งๆที่ ที่นี่เป็นคุก แต่ฉันกลับรู้สึกมีความสุขมากกว่าตอนอยู่ข้างบนอีก..

เทียร์

อยู่ข้างบนเธอไม่มีความสุขหรอ.. แล้วครอบครัวเธอหล่ะ

เจนนี่

ไม่อะ.. ครอบครัวฉันเป็นพวกคนธรรมดา เงินจะ
ซื้อเครื่องสำอางค์มาแต่งหน้าฉันยังไม่มีเลย ฉันต้อง
คอยหลบ Cop-metic ทุกครั้งเวลาออกจากบ้าน
ส่วนแม่ฉัน ฉันก็ไม่ได้เจออีกเลยตั้งแต่วันที่ฉันโดน
จับมาที่นี่...

เทียร์มองเจนนี่แววตาเต็มไปด้วยความเศร้าสร้อยและสงสารเต็มที เจนนี่เห็นว่าเทียร์ตั้งท่ารอฟังต่อ

เจนนี่

(ท่าทางเศร้า)

วันนั้นแม่ฉันไม่สบาย ฉันต้องพาแม่ไปโรงพยาบาล
แต่ว่าฉันไม่มีเครื่องสำอางค์เลยสักชิ้น เธอก็รู้ว่าโลก
ข้างบนถ้าไม่แต่งหน้าก็ต้องโดนจับ ฉันพาแม่ไปหาหมอ
ไม่ได้ถ้าไม่ได้แต่งหน้า ฉันก็เลยตัดสินใจเข้าไปขโมย
เครื่องสำอางค์ในเซ็นเตอร์ แล้วฉันก็โดนจับ

เจนนี่มองเทียร์แล้วยิ้มอย่างปลง เทียร์เห็นใจเจนนี่อย่างเห็นได้ชัด

เจนนี่

เอ่อ...อย่าว่าฉันนะ เธอโดนจับมาได้ยังไงหรอ

เทียร์

(ไม่ค่อยกล้าเล่า)

ฉันโดนทำร้ายมา...

เจนนี่ท่าทางสนใจกับเรื่องเล่าของเทียร์

เทียร์

...แต่ฉันก็คงสมควรโดนแล้วละมั้ง ฉันคงทำอะไร
กับใครไว้เยอะ..

เจนนี่

(ปากไว)

อันนี้เข้าใจได้..

เทียร์มองค้อนเจนนี่

เจนนี่

(แก้ตัว)

ฉันหมายถึง ก็พอเดาได้เพราะท่าทางที่เธอทำใส่

ฉันวันแรกก็...นะ (ยิ้มแบบละไว้ในฐานที่เข้าใจ)

เทียร์

ก็นั่นแหละ ป้าฉันก็พูดอยู่บ่อยๆเรื่องนิสัยของฉัน

ฉันคงเคยชินกับการออกคำสั่ง การมีคนมาคอย

เอาใจ ชีวิตฉันข้างบนดีมากเลยนะ คงโชคดี

ด้วยแหละมั้งที่เกิดมาแล้วมีพร้อมทุกอย่าง...

พร้อมจนฉันเองก็ไม่รู้ว่าชีวิตฉันขาดอะไรไปรึเปล่า

ที่ข้างบนหน่ะ คนรู้จัก ชื่นชอบฉันเต็มไปหมด

แต่บางทีฉันก็แอบคิด ว่าพวกเขารู้จักและชอบฉัน

จริงๆรึเปล่า ฉันทำทุกอย่างที่คิดว่าทุกคนอยากเห็น

ฉันเป็นได้ทุกอย่างที่ป้าฉันอยากให้เป็น แต่ฉันโอเค

มากเลยนะกับสิ่งที่ฉันเป็นข้างบน ฉันได้อะไรกลับ

มามากมายทั้งโอกาส หน้าที่การงาน และผลตอบแทน

เจนนี่มองเทียร์ด้วยความสนใจ เธอรู้สึกว่าชีวิตของเทียร์เป็นชีวิตที่มีความสุขแต่ก็ปนความทุกข์อยู่เช่นกัน เธอเริ่มรู้สึกว่าเทียร์แตกต่างจากวันแรกที่เจอกัน เธอเริ่มรู้สึกว่าเทียร์เป็นมิตรกับเธอมากขึ้น

เจนนี่

มิน่าหล่ะ ทำไมเธอถึงอยากกลับไปข้างบนขนาดนั้น

เป็นฉันก็คงอยากกลับ นี่ก็แสดงว่าเธอเป็นพวก

elite นะสิ

เทียร์

จะว่าใช่ก็ได้...

เจนนี่

(ท่าทางใคร่รู้)

พวกเธอได้ทำอะไรกันบ้างหรอ? ในสิ่งที่พวกฉันไม่

เคยได้ทำ...

เทียร์

ก็มีหลายอย่างนะ ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกสิทธิพิเศษ
ที่รัฐบาลมอบให้อะไรแบบนี้แหละ อย่าง....

เทียร์หันหน้ามาหาเจนนี่อีกครั้ง เจนนี่เผลอหลับไป เทียร์ถอนหายใจอย่างหมดอารมณ์ เผยรอยยิ้มออกมาเบาๆ

Scene 13A Montage --พัฒนาการของเทียร์

พัศดีเปิดเพลง พัศดีประกาศเสียงตามสายเปิดเพลง และนั่งแต่งหน้า มอนทาจ
เช้าวันต่อมาเทียร์และเจนนี่นั่งพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน
เทียร์และเจนนี่นั่งกินข้าวในโรงอาหารด้วยกัน
เทียร์นั่งดูเจนนี่วิ่งออกกำลังกาย เจนนี่ยิ้มชวนให้มาวิ่งด้วยกัน เทียร์วิ่งตามเจนนี่ (ลานสันทนาการ)
เทียร์เจนนี่ปลูกต้นไม้ เจนนี่เอาดินมาป้ายหน้า เทียร์ทำตามแบบกล้าๆกลัวๆ เทียร์สัมผัสดินเป็นครั้งแรก
เทียร์ให้เจนนี่ช่วยดึงเล็บอะคริลิกออกทั้งหมด หน้าตากลัวๆ หัวเราะ
คริสเดินไปมาในตึกๆหนึ่ง/นั่งทำงานเอกสารบนโต๊ะ/พูดคุยกับผู้มีอำนาจ
เทียร์ล้างหน้า มองตัวเองในกระจก/เริ่มปล่อยตัวเอง จบที่ล้างหน้าตัวเองแล้วมองกระจก ยิ้ม

Scene 14 Int / โรงอาหาร--The Foundation / Day

เทียร์และเจนนี่กำลังนั่งกินข้าวอยู่บนโต๊ะอาหารด้วยกัน ทั้งสองคนพูดคุยกันอย่างสนิทสนม เสียงพัศดีจากเสียงตามสายประกาศเรียกพบเทียร์

พัศดี(เสียงตามสาย)

นักโทษ F0098 มาพบฉันที่ห้อง เดี๋ยวนี้!

เทียร์เงยหน้ามองไปที่ลำโพงตรงกำแพง แล้วก้มลงมาดูรหัสนักโทษตัวเองตรงอกเสื้อข้างซ้าย เจนนี่มองตามเทียร์ด้วยความสงสัย

เจนนี่

มันรหัสเธอหนิ...

เทียร์หันกลับมามองหน้าเจนนี่ เจนนี่ยกไหล่และส่งยิ้มให้เพราะไม่รู้เรื่องอะไรเหมือน เทียร์ลุกขึ้นแล้วเดินตามผู้คุมที่เดินนำไปก่อนแล้ว

Scene 15 Int / ห้องพัศดี--The Foundation / Day

ผู้คุมเดินนำเทียร์มาถึงหน้าห้องๆหนึ่ง มันคือห้องพัศดีที่เทียร์คุ้นเคย ผู้คุมเปิดประตูและส่งสัญญาณให้เทียร์เดินเข้าไป

เทียร์มองหน้าผู้คุมอย่างงงๆ เธอทำตัวไม่ถูกไม่รู้ว่าต้องทำอะไรต่อไป เธอก้าวขาเข้าไปในห้องสิ่งที่เธอเห็นทำให้เธอแทบพูดไม่ออก เธอเห็นคริสป้าของเธอยืนอยู่ในห้องนั้น ข้างๆเป็นหุ่นในชุดสุดแสนอลังการ ถัดไปข้างๆก็เป็น ช่างหน้า ช่างผม ที่เธอคุ้นเคย ทุกคนที่อยู่ในห้องนี้คือคนที่เธอรู้จักทั้งสิ้น ถัดไปอีกหน่อยเธอเห็นพัศดีนั่งอยู่อย่างไม่ค่อยจะสบอารมณ์เท่าไหร่

คริสอ้าแขนเดินตรงปรี่เข้ามาหาเทียร์และกอดเทียร์อย่างแรงด้วยความคิดถึง เทียร์ดีใจจนทำอะไรไม่ถูกเธอเกือบจะร้องไห้ออกมาที่เธอได้เจอป้าอีกครั้ง

คริส

ป้าคิดถึงหนูที่สุดเลยเทียร์ ป้ามารับหนูกลับบ้านนะ

เทียร์

กลับบ้านหรอคะ..?

คริส

ใช่แล้วจ้ะ.. หนูรู้มั้ยว่ามีคำสั่งตรงจากประธานาธิบดี
ให้ปล่อยตัวหนูออกไปเลยนะ

คริสหันไปมองพัศดีเป็นเชิงท้าทายและเบ่งอำนาจใส่อย่างผู้ชนะ

เทียร์

(อึ้งปนดีใจ)

หรอคะ..?

คริส

แต่..มีข้อตกลงอย่างหนึ่งที่หนูต้องยอมรับถ้าหนู
จะออกไป

เทียร์

ข้อตกลงอะไรคะ?

คริส

หนูจะต้องปกปิดเรื่องที่หนู โดนคุมตัวมาไว้ที่นี่
ซึ่งป้าคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องยากอะไรเลย จริงมั้ย!?

คริสพูดพลางยื่น Prismatic ออกมา ทันใดนั้นก็มีแสงสีฟ้าสว่างจ้าออกมาจากแท่งแก้วนั้น เผยให้เห็นเอกสารโฮโลแกรมปรากฏขึ้นตรงหน้าเทียร์ มันคือสัญญาการทำข้อตกลง ล่างขวาเว้นไว้ให้เทียร์ประทับลายนิ้วมือตัวเองลงไป

คริส

ว่าไงเทียร์... หนูพร้อมที่จะออกไปรึยัง?

เทียร์

ค่ะ! หนูพร้อม..

เทียร์ทาบนิ้วโป้งไปที่จอโฮโลแกรมทันทีโดยที่เธอไม่ต้องคิดอะไรทั้งนั้น เทียร์ยิ้มดีใจเมื่อเธอประทับลายนิ้วมือเรียบร้อย หลังจากที่เธอประทับนิ้วมือเอกสารโฮโลแกรมก็สลายตัวเองกลับไปในแท่งแก้วตามเดิม

เทียร์นั่งลงบนที่นั่งที่ถูกจัดเตรียมไว้ให้เธอ ช่างหน้าช่างผมเริ่มลงมือแปลงโฉมให้เทียร์ทันที ในขณะที่ช่างแต่งหน้ากำลังจะลงรองพื้นให้กับเธอ เธอกลับเบี่ยงหน้าหนีด้วยความตกใจอย่างกับคนที่ไม่คุ้นชินกับการถูกแต่งหน้า เธอค่อยๆ คลายความเกร็งของตัวเองลงแล้วปล่อยให้ช่างแต่งหน้าแต่งแต้มสีสันไปบนหน้าของเธอ

เทียร์เริ่มเกิดความรู้สึกแปลกๆเข้ามาในใจของตัวเอง ปกติเธอต้องมีความสุขกับการโดนทำอะไรแบบนี้ แต่ตอนนี้เธอกลับรู้สึกอึดอัด ไม่มีความสุข รู้สึกว่าเธอกำลังจะสูญเสียความเป็นตัวเองไปอีกแล้ว ทันใดนั้นเธอก็นึกถึงเจนนี่ขึ้นมา

เทียร์

(อุทานเบาๆ)

เจนนี่! ขอโทษนะคะ..

เทียร์ลุกขึ้นแล้วรีบเดินออกจากห้องไป โดยมีเสียงเรียกจากช่างหน้าช่างผมที่กำลังงงกับการกระทำของเทียร์

คริส

(ตะโกนคุยกับเทียร์)

เทียร์ จะไปไหน..?

คริสรีบเดินตามออกไปในทันที

Scene 16 Int / โรงอาหาร--ห้องขัง--The Foundation / Day

เทียร์เดินกลับไปหาเจนนี่ที่โรงอาหาร แต่เจนนี่ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว เทียร์จึงตัดสินใจเดินกลับไปที่ห้องขัง เธอพบเจนนี่ยืนอยู่ที่หน้าห้องขังโดยมีผู้คุมสองคนยืนขนาบเธออยู่ เธอถูกใส่กุญแจมือที่มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีช่องให้มือลอดมือออกมาได้ มีไฟสีฟ้าตรงขอบกุญแจ

เทียร์รู้สึกได้ถึงความผิดปกติ คริสเดินตามเทียร์มาติดๆ

เทียร์

เจนนี่ เค้าจะพาเธอไปไหน?

เจนนี่มองหน้าเทียร์ เธอไม่ได้แปลกใจกับหน้าเทียร์ที่มีเมคอัพ

เจนนี่

(ยิ้มกลบเกลื่อนความเศร้า)

มันถึงเวลาของฉันแล้วแหละ...

เทียร์

(พูดกับผู้คุม)

ไม่ได้นะ!! ปล่อยเจนนี่เดี๋ยวนี้นะ!!

คริส

(พูดกับเทียร์)

อะไรกัน! ผู้หญิงคนนี้เป็นใคร...

เทียร์

(ท่าทางมีหวัง)

ป้าคริส ป้าช่วยเจนนี่ออกไปด้วยได้มั้ยคะ? เจนนี่เป็นเพื่อนหนู

คริส

เพื่อนหรอ.. แกคบคนแบบนี้เป็นเพื่อนได้ยังไงเทียร์

ฉันช่วยอะไรไม่ได้หรอกนะ

เทียร์

แต่ป้ายังช่วยหนูได้เลย ทำไมป้าจะช่วยเจนนี่ไม่ได้..

คริส

ลำพังแค่แกคนเดียวเลือดตาฉันก็แทบจะกระเด็นอยู่แล้ว

แค่นี้ตำแหน่งรัฐมนตรีของฉันก็เสียหายจะตายอยู่ละ

ฉันไม่เอามันไปเสี่ยงช่วยคนชั้นต่ำแบบนี้หรอกนะ

เทียร์

(เกรี้ยวกราด)

ป้าคะ!

เจนนี่

ไม่เป็นไรเทียร์.. ไม่เป็นไรเลย ฉันโอเค ที่จริงฉันเตรียมใจ
มาสักพักแล้วแหละ

เทียร์ตกใจที่เจนนี่เรียกชื่อเธอ เพราะเธอไม่เคยบอกชื่อเธอกับเจนนี่เลย

เทียร์

เธอรู้...

เจนนี่

(ยิ้มแย้ม)

ฉันรู้ตั้งแต่วันแรกที่เราเจอกันแล้วละ เธอแตกต่างกับ
คนอย่างพวกฉันมากนะ ใครไม่รู้ก็บ้าแล้ว..!

เทียร์ร้องไห้ไม่ปริปากพูดอะไร เธอมองไปที่เจนนี่ ไม่อยากให้เจนนี่จากไป

เจนนี่

(ยิ้มกลบเกลื่อนความเศร้า)

ฉันดีใจนะที่ได้รู้จักเธอ... คนที่ใครๆก็อยากรู้จัก
เธอเปลี่ยนไปจากวันแรกที่เราเจอกันมากเลยนะ
ฉันยังจำสายตาที่เธอมองฉันในวันนั้นได้อยู่เลย
(ยิ้มกว้าง) วันนี้มันไม่ได้เป็นแบบนั้นแล้ว ฉัน
ดีใจนะที่เธอยอมคุยกับฉัน (ก้มมองตัวเอง)
ทั้งๆที่ฉันเป็นแบบนี้ ฉันไม่เสียใจเลยที่วันนี้ฉันจะ
ต้องไป ฉันได้เห็นเทียร์คนใหม่แล้วนะ และฉันชอบ
เทียร์คนนี้มาก แล้วฉันก็หวังว่าเธอจะชอบตัวเอง
ตอนนี้เหมือนกัน อย่าลืมฉันนะเทียร์...~

เจนนี่หันไปมองผู้คุมที่ยืนอยู่ข้างๆพร้อมกับพยักหน้า ส่งสัญญาณว่าเธอพร้อมที่จะไปแล้ว เทียร์พูดไม่ออกเมื่อเห็นว่าเจนนี่กำลังต้องตาย มันจุกไปหมด

ผู้คุมดึงตัวเจนนี่ไปข้างหลัง พวกเขากลับหลังหันกำลังจะพาเจนนี่เดินออกไป

เทียร์

(กลั้นน้ำตา)

เจนนี่.. เธอจำได้มั้ยที่ฉันบอกว่าชีวิตฉันมีพร้อม
ทุกอย่างและฉันไม่รู้ว่าชีวิตฉันขาดอะไร ตอนนี้
ฉันรู้แล้วว่าฉันขาดอะไร...เธอไง เจนนี่... เธอคือ
เพื่อนฉัน ฉันไม่เคยมีเพื่อน...

เจนนี่หยุดเดิน หันหน้ากลับมามองเทียร์ เธอยิ้มให้เทียร์ด้วยความรู้สึกที่ตื้นตัน น้ำตาค่อยๆไหลออกมา เธอยกแขนเสื้อขึ้นมาเช็ดน้ำตาแล้วหันหน้ากลับไป ก้าวเดินต่อไปโดยไม่หันกลับมามองเทียร์อีกเลย

เทียร์ยืนร้องไห้ มองไล่หลังเจนนี่เดินจนลับสายตาไป

Scene 17 Ext / หน้ากระทรวงความงาม--The Highlighter / Day

ชาวเมืองเดอะไฮไลท์เตอร์มากมายในชุดและเมคอัพที่แปลกตานั่งอยู่บนเก้าอี้ที่ถูกจัดเตรียมไว้ในงานต้อนรับการกลับมาของเทียร์บริเวณลานกว้างหน้าทางเข้ากระทรวงความงามที่ตอนนี้ถูกจัดให้เป็นงานแถลงข่าวย่อมๆ แถวหน้าสุดของที่นั่งคือแถวนั่งของสื่อมวลชน มีบริกรเดินเสิร์ฟน้ำไปมาอยู่ทั่วงาน น้ำในแก้วเป็นน้ำสีๆมีความวิบวับจากกลิตเตอร์ที่ผสมอยู่ในน้ำ

เทียร์ในชุดราตรีสุดแสนอลังการตัวเดียวกันกับที่อยู่บนตัวหุ่นในห้องพัศดี กำลังเดินอยู่ตรงระเบียงทางเดินสีขาวทองอย่างสง่างาม มีคริสเดินประกบอยู่ข้างๆในชุดที่สวยงามไม่แพ้กัน สาวใช้คนใหม่เดินถือกระเป๋าเครื่องสำอางค์เดินตามอยู่อย่างห่างๆ และผู้ติดตามสองคนเดินขนาบข้างตามหลังมาด้วยเช่นกัน

ใบหน้าเทียร์ปราศจากความสุขอย่างสิ้นเชิง แววตาเต็มไปด้วยความเศร้าสร้อย หากสังเกตดีๆจะพบว่าตาเธอบวมเพราะร้องไห้อย่างหนัก

คริสยื่น Prismatic ให้เทียร์ จอโฮโลแกรมปรากฏขึ้นตรงหน้าเทียร์ มันคือสคริปที่เทียร์ต้องใช้พูด

คริส

จำให้ขึ้นใจนะ ถ้าแกพูดแบบที่ไม่ต้องอ่าน มันจะ
ดูจริงและทุกคนจะไม่สงสัยอะไร..

เทียร์รับ Prismatic นั้นมา เธออ่านสคริปพร้อมกับก้าวเท้าไปด้วย

เทียร์

(เหนื่อยใจ)

ค่ะ...

เทียร์เดินมาจนสุดทางเดิน ข้างหน้าคือประตูบานใหญ่ เธอสูดหายใจเข้าเต็มปอดพยายามจินตนาการถึงสิ่งที่ต้องเจอหลังประตูบานนี้

คริสจับมือเทียร์ เป็นเชิงให้กำลังใจ

คริส

พร้อมนะเทียร์..

เทียร์พยักหน้าตอบด้วยความมั่นใจ เธอปั้นหน้าสวยและเผยรอยยิ้มที่คุ้นเคยออกมา

ประตูบานใหญ่เปิด ผู้คนมากมายปรบมือและส่งเสียงดังกึกก้องไปทั่วกระทรวงความงาม ชาวเมืองบางคนถึงกับร้องไห้ที่ได้เห็นหน้าเทียร์อีกครั้ง บางคนก็แสดงสีหน้ายินดี ดีใจ ที่เทียร์กลับมา

เทียร์ยืนอยู่ที่โพเดียม ยิ้มทักทายให้ทุกคน แต่ในรอยยิ้มนั้นเรากลับรู้สึกถึงความเศร้า ความอึดอัดภายในจิตใจ เทียร์ คริสยืนอยู่ข้างๆเทียร์ทางขวา สาวใช้คนใหม่ยืนอยู่ทางด้านซ้ายของเทียร์ ด้านหลังมีผู้ติดตามสองคนยืนขนาบอยู่ มี Cop-metic ยืนประจำการอยู่หน้าทางเข้ากระทรวงความงามสองนาย

เทียร์

สวัสดีค่ะทุกคน! ก่อนอื่นเลยเทียร์ต้องขอบคุณ
ทุกคนมากนะคะ ที่มาร่วมงานต้อนรับเทียร์ในครั้งนี้
เทียร์ต้องขอโทษที่ทำให้ทุกคนเป็นห่วงนะคะ...

นักข่าว1

(อยู่ๆก็ถามขึ้นมา)
คุณเทียร์ไปเที่ยวที่ไหนมาหรอครับ

เทียร์

(หยุดคิด และตอบอย่างมั่นใจ)
เทียร์ขอไม่เอ่ยถึงที่ที่เทียร์ไปมานะคะ.. แต่มันเป็น
สถานที่ที่สวยงามมากเลยค่ะ...
(เสริมน้ำหนักให้น่าเชื่อถือ)
พอดีเทียร์อยากไปที่นั่นมานานแล้วแต่ยังไม่มีโอกาส
ได้ไปสักที จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้นใน
งานเดอะไฮไลท์เตอร์กูตูร์ไนท์ เทียร์ตกใจกับเหตุการณ์
ในคืนนั้นมาก ป้าคริสก็เลยอยากให้เทียร์ไปปรับ
สภาพอารมณ์ด้วยการไปพักผ่อนค่ะ...

นักข่าว2

ที่นั่นเป็นยังไงบ้างค่ะคุณเทียร์ สวยงามเหมือนเดอะ
ไฮไลท์เตอร์ของเรารึเปล่าคะ

คำถามจากนักข่าวคนหนึ่งทำให้เทียร์หลุดจากสคริปที่เธอท่องมา เทียร์นึกถึงเดอะฟาวเดชั่นเรือนจำแดนพิเศษที่เธอถูกคุมขังเป็นระยะเวลากว่าหนึ่งอาทิตย์สถานที่ที่เธอเพิ่งจากมา ภาพจำต่างๆ ถาโถมเข้ามาหาเทียร์และหนึ่งในภาพจำที่เธอจะไม่มีทางลืมไปนั่นคือภาพการจากลาของเธอและเจนนี่ รอยยิ้มที่จริงใจปนน้ำตาของเจนนี่ยังติดตรึงอยู่ในหัวของเธอ

นักข่าว3

คุณเทียร์คะ..! ที่นั่นสวยงามเท่ากับเดอะไฮไลท์เตอร์
ของเรามั้ยคะ?

เทียร์

(ได้สติ)

คะ!

เทียร์มองนักข่าวด้วยสายตาไม่มั่นใจ เธอมองที่สคริปของคริส เธอตัดสินใจคว่ำหน้าจอสคริปของคริส คริสเห็นว่าเทียร์คว่ำหน้าจอ เธอมองเทียร์แต่ดูเหมือนเทียร์จะไม่รับรู้

เทียร์

(สูดลมหายใจ พยายามเรียงเรื่องราว)
ใช่ค่ะ! ที่นั่นสวยงามมาก สวยมากจริงๆนะคะ
ถึงมันจะลำบากไปหน่อยแต่เทียร์กลับมีความสุขที่
ได้ชีวิตอยู่ที่นั่น เทียร์ได้ทำอะไรหลายๆอย่างที่
เทียร์ไม่เคยทำ มีความทรงจำดีๆมากมายเกิดขึ้น
ที่นั่น เทียร์ได้เจอผู้หญิงคนนึง เธอชื่อเจนนี่...เจนนี่
เป็นคนที่น่ารักมาก คิดยังไงก็พูดอย่างนั้น เป็นตัว
ของตัวเองได้โดยที่ไม่ต้องสนใจว่าคนจะมองเธอยังไง
เพราะคนที่เมืองนั้นไม่สนใจด้วยซ้ำว่าเราเป็นใคร
มาจากไหน หรือหน้าตาเป็นยังไง
พวกเค้ารู้แค่ว่าเราเป็นคนเหมือนกัน พวกเค้าไม่รู้
ด้วยซ้ำว่าเทียร์เป็นใคร ถ้าย้อนเวลากลับไปได้
เทียร์ก็อยากใช้ชีวิตอยู่ที่นั้นไม่ต้องกลับมาที่นี่อีก

ผู้คนฮือฮากับคำพูดของเทียร์ ทุกคนตกใจกับประโยค “เทียร์ก็อยากใช้ชีวิตอยู่ที่นั้นไม่ต้องกลับมาที่นี่อีก” เริ่มมีเสียงผู้คนพูดถึงเมืองที่เทียร์ไปเที่ยวมาว่า--ไร้อารยธรรม ไร้คุณค่า--

คริสที่เริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติกับคำพูดของเทียร์ คริสเอื้อมไปจับมือเทียร์ เทียร์ดึงมือตัวเองกลับมาไม่ให้คริสจับได้นาน คริสเริ่มร้อนรน

เทียร์

....ที่นั่นทำให้เทียร์ได้รู้ว่า รูปลักษณ์ภายนอก
ที่ชาวเดอะไฮไลท์เตอร์ต่างยกย่องว่าสำคัญนั้น มันไม่ใช่
คุณค่าที่แท้จริงของตัวเราหรอกค่ะ คุณค่าของ
เราจริงๆแล้วมันขึ้นอยู่กับว่า เราให้คุณค่าของตัวเอง
ยังไงต่างหากหล่ะคะ ไม่ต้องสร้างมันเพื่อใคร
แต่สร้างเพื่อตัวคุณเองก็พอแล้วค่ะ

เทียร์ยกมือขึ้นมาจับหน้าตัวเอง เธอเหมือนกำลังคลำหาอะไรบางอย่างบนหน้า ไม่นานนักเธอก็เริ่มลอกหน้าของเธอออก แผ่นซิลิโคนเริ่มยืดออกตามแรงและทิศทางการดึงของเทียร์ เทียร์คว้ากระเป๋าเครื่องสำอางค์จากสาวใช้ เธอหยิบกระดาษสีขาวบางขึ้นมาแล้วถูไปบนใบหน้าของเธอ ทำให้เมคอัพหมดหน้าเธอหลุดออกอย่างหมดจด

ผู้คนในงานส่งเสียงฮือฮา นักข่าวรัวถ่ายภาพ ทุกคนเริ่มลุกขึ้นยืน ได้ยินเสียงจากผู้คนตะโกน “อย่าๆ อย่านะเทียร์ ไม่น่ะเทียร์ เกิดอะไรขึ้นกับเทียร์” คริสทำอะไรไม่ถูกได้แต่ยืนมองฝูงชนและเทียร์สลับกัน
(ภาพช้า) Cop-metic ที่ยืนประจำการอยู่ในงานหันหน้ามาหาเทียร์พร้อมออกตัววิ่งเข้ามาทางที่เทียร์ยืนอยู่

คริสพยายามเอาตัวมากันและผลักCop-metic ออกเพื่อไม่ให้เข้ามาถึงตัวเทียร์ Cop-metic เข้ามาล็อคตัวเทียร์ เทียร์หันหน้ามายิ้มให้คริสและพยักหน้าให้ เป็นสัญญาณว่าไม่ต้องทำอะไรเพื่อเธออีกแล้ว เธอพร้อมรับผิดในสิ่งที่เธอทำลงไป

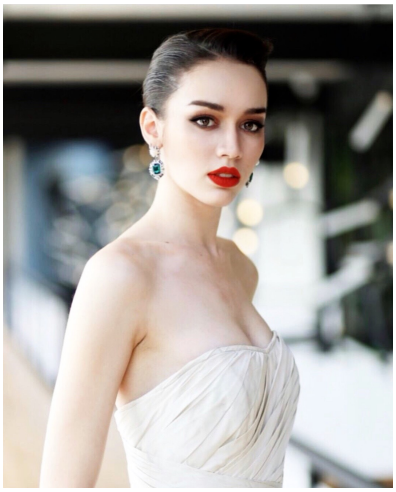
ชาวเมืองตะโกนเรียกชื่อเทียร์ พยายามจะวิ่งขึ้นไปบนส่วนที่ตั้งโพเดียม พวกเขาไม่ยอมให้เทียร์โดนจับตัวไป ชาวเมืองบางคนเห็นหน้าโนเมคอัพของเทียร์ก็นึกถึงหญิงสาวที่โดนจับในงานกาล่า หน้าตาเหมือนกันอย่างมาก

เทียร์พยายามทรงตัวให้ยังยืนอยู่ได้ เธอแสดงสีหน้ามุ่งมุ่นออกมา ภาพใกล้หน้าเทียร์

เทียร์

(voice over)
เพราะความงามจากภายในคือคุณค่าของชีวิต...

3.1.5 Character Analysis

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละคร บท เทียร์)

3.1.5.1 การวิเคราะห์ตัวละคร เทียร์

3.1.5.1.1 ด้านกายภาพ

3.1.5.1.1.1 เพศหญิง

3.1.5.1.1.2 อายุ 21 ปี

3.1.5.1.1.3 ผิวขาว

3.1.5.1.1.4 รูปร่างสูงโปร่งดี หน้าอินเตอร์

3.1.5.1.1.5 สง่า บุคลิกดี กล้าแสดงออก พูดจาฉะฉาน มีท่าทางที่มั่นใจ

3.1.5.1.2 ด้านสังคม

3.1.5.1.2.1 ชนชั้น : เป็นคนชนชั้นสูง มีคนคอยรับใช้ คอยบริการตลอดเวลา ชีวิตสุขสบาย เกิดมาเพรียบพร้อม

3.1.5.1.2.2 อาชีพ : IconความงามของเมืองThe Highlighter

3.1.5.1.2.3 สภาพครอบครัว : เทียร์เป็นลูกคนเดียว ใช้ชีวิตอยู่กับป้าเพียง2คน เนื่องจากพ่อแม่เสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเด็ก ป้าจึงเป็นเหมือนแม่ที่คอยดูแลเทียร์ตั้งแต่เทียร์ยังเล็ก เลี้ยงดูเทียร์เป็นอย่างดี

3.1.5.1.2.4 สถานภาพในชุมชน : เป็นที่รู้จักเพราะเป็นIconความงามของ The Highlighter คนยกย่องเชิดชู มีหน้ามีตาในสังคม

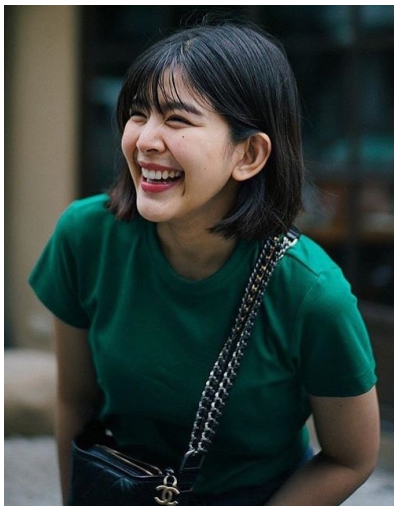
3.1.5.1.2.5 งานอดิเรก : เสริมสวย

3.1.5.1.3 ด้านจิตวิทยา

3.1.5.1.3.1 บุคลิกลักษณะทั่วไป : เป็นคนที่มั่นใจในตัวเองสูง หลงใหลในความสวยงามและภาพลักษณ์ของตัวเอง ชอบออกคำสั่งและใช้อำนาจ เป็นคนที่รักสบาย มองคนที่ภายนอก รับผิดชอบในหน้าที่การงานของตัวเอง รู้จักเข้าสังคม เอาแต่ใจ ไม่ชอบให้ใครมาบังคับ ชอบให้คนมาชื่นชม

3.1.5.1.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เป็นคนที่ค่อนข้างเอาแต่ใจ อารมณ์ร้อนเวลาที่มีคนทำอะไรไม่ถูกใจ

3.1.5.1.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : เชื่อว่าความงามคือคุณค่าของชีวิต

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละคร บท เจนนี่)

3.1.5.2 การวิเคราะห์ตัวละคร เจนนี่

3.1.5.2.1 ด้านกายภาพ

3.1.5.2.1.1 เพศหญิง

3.1.5.2.1.2 อายุ 21 ปี

3.1.5.2.1.3 ผิวขาว

3.1.5.2.1.4 รูปร่างสมส่วน หน้าตาธรรมดา

3.1.5.2.1.5 เป็นคนสดใสร่าเริง ดูเป็นมิตร แววตามีความจริงใจ มีรอยยิ้มที่สดใส

3.1.5.2.2 ด้านสังคม

3.1.5.2.2.1 ชนชั้น : เป็นคนชนชั้นล่าง ต้องดิ้นรนหาเงินมาเลี้ยงดูแม่และตัวของเธอเองเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในเมืองThe Highlighterต่อไป

3.1.5.2.2.2 สภาพครอบครัว : เจนนี่เป็นลูกคนเดียว เกิดมาในครอบครัวที่หย่าร้าง อาศัยอยู่กับแม่2คน ครอบครัวเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น แม่สอนให้รู้จักคุณค่าของชีวิต อย่าตัดสินคนที่ภายนอก เลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ลูก สอนให้เป็นคนดีในสังคม

3.1.5.2.2.3 สถานภาพในชุมชน : ฐานะไม่ค่อยดี อยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่ไม่ค่อยดีนัก แต่มีครอบครัวที่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ปลูกฝังแต่สิ่งดีๆ ทำให้เธอสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้ แต่ด้วยความที่เป็นคนชนชั้นล่าง จึงไม่สามารถมีคุณทรัพย์ในการซื้อเครื่องสำอางได้ เพราะจำเป็นต้องนำเงินไปซื้ออาหารเพื่อประทังชีวิต

3.1.5.2.2.4 งานอดิเรก : อ่านหนังสือ

3.1.5.2.3 ด้านจิตวิทยา

3.1.5.2.3.1 บุคลิกลักษณะทั่วไป : เจนนี่เป็นคนอารมณ์ดี ขี้เล่น อัธยาศัยดี เข้ากับคนง่าย จริงใจ มองโลกในแง่ดีเสมอ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีน้ำใจและเป็นคนที่เข้มแข็ง

3.1.5.2.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เป็นคนที่มีความสุขกับชีวิตของตนเอง พอใจในสิ่งที่ตนเองมีและเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี ทำให้เธอมักจะอารมณ์ดีอยู่เสมอถึงแม้ว่าจะเจอกับเรื่องแย่ๆมาก็ตาม

3.1.5.2.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : มองว่าความสวยงามไม่ใช่ทุกสิ่งของชีวิตและเธอเชื่อว่าความสุขไม่ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุรอบกายแต่มันอยู่ที่ตัวของเราเองว่าจะมองสิ่งใดเป็นความสุข

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละคร บท ป้าคริส)

3.1.5.3 การวิเคราะห์ตัวละคร ป้าคริส

3.1.5.3.1 ด้านกายภาพ

3.1.5.3.1.1 เพศหญิง

3.1.5.3.1.2 อายุ 45 ปี

3.1.5.3.1.3 ผิวขาวเหลือง

3.1.5.3.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.1.5.3.1.5 บุคลิกดี ดูมีความเป็นผู้ใหญ่ มีอำนาจ น่าเกรงขาม พูดจาฉะฉาน มีท่าทางที่มั่นใจ

3.1.5.3.2 ด้านสังคม

3.1.5.3.2.1 ชนชั้น : เป็นคนชนชั้นสูง มีหน้าที่การงานที่ดี มีคนคอยรับใช้ คอยบริการตลอดเวลาชีวิตสุขสบาย

3.1.5.3.2.2 อาชีพ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงามของเมืองThe Highlighter

3.1.5.3.2.3 สภาพครอบครัว : ป้าคริสโตมาในครอบครัวที่สอนให้พึ่งตัวเอง ต้องรับหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ถูกปลูกฝังว่าเป็นคนชนชั้นสูงต้องทำตัวเหนือว่าคนชนชั้นล่าง มีความคิดที่ว่าภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญ มีปมในเรื่องความรักโดนสามีทิ้งเลยเริ่มต้นชีวิตใหม่โดยการมอบความรักให้หลานสาวเพียงผู้เดียว

3.1.5.3.2.4 สถานภาพในชุมชน : ฐานะร่ำรวย อยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี มีหน้ามีตาในสังคม มีผู้คนยกย่องเนื่องจากเป็นถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงามของเมือง The Highlighter รวมถึงมีชีวิตและหน้าที่การงานที่ดี

3.1.5.3.2.5 งานอดิเรก : เสริมสวย

3.1.5.3.3 ด้านจิตวิทยา

3.1.5.3.3.1 บุคลิกลักษณะทั่วไป : เป็นคนฉลาด มีความเป็นผู้นำ เป็นคนมีระเบียบ จริงจังกับการทำงาน น่าเชื่อถือ มั่นใจในตัวเองสูง กล้าแสดงออก ชอบออกคำสั่ง ชอบตีกรอบความคิดผู้อื่น ยึดมั่นในอุดมคติของตัวเอง รักและเป็นห่วงหลานมาก

3.1.5.3.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เป็นคนที่ค่อนข้างเอาแต่ใจ อารมณ์ร้อนเวลาที่มีคนทำอะไรไม่ถูกใจไม่ยอมคน ชอบเอาชนะ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

3.1.5.3.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : เชื่อว่าความงามคือคุณค่าของชีวิต

(ภาพประกอบ : การวิเคราะห์ตัวละคร บท พัศดี)

3.1.5.4 การวิเคราะห์ตัวละคร พัศดี

3.1.5.4.1 ด้านกายภาพ

3.1.5.4.1.1 เพศชาย (androgynous)

3.1.5.4.1.2 อายุ 30 ปี

3.1.5.4.1.3 ผิวสีน้ำผึ้ง

3.1.5.4.1.4 รูปร่างสมส่วน

3.1.5.4.1.5 เป็นคนที่มีรูปร่างแข็งแรง บุคลิกดูโหด ท่าทางมีความจริตจะกร้านอยู่ในตัว สง่า พูดจาฉะฉาน น้ำเสียงดุดัน

3.1.5.4.2 ด้านสังคม

3.1.5.4.2.1 ชนชั้น : เป็นคนชนชั้นล่าง ทำงานหาเงินเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว

3.1.5.4.2.2 อาชีพ : ผู้บังคับการเรือนจำดินแดนThe Foundation

3.1.5.4.2.3 สภาพครอบครัว : เป็นลูกคนเดียว เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น ดูแลซึ่งกันและกัน แต่มีฐานะทางการเงินที่ไม่ดี จึงต้องดิ้นรนทำงานหาเงินให้ตัวเองและครอบครัวอยู่อย่างสุขสบาย

3.1.5.4.2.4 สถานภาพในชุมชน : ฐานะไม่ดีอยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่เห็นการโดนเอารัดเอาเปรียบมาโดยตลอด

3.1.5.4.2.5 งานอดิเรก : เสริมสวย

3.1.5.4.3 ด้านจิตวิทยา

3.1.5.4.3.1 บุคลิกลักษณะทั่วไป : เป็นคนเจ้าระเบียบ เคร่งครัด เข้มงวด ชอบออกคำสั่ง เป็นคนที่ไม่ยอมคน ไม่ยอมให้ใครมามีอำนาจเหนือกว่าตนเองจริงจังในหน้าที่การงาน

3.1.5.4.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เป็นคนที่ไม่ยอมคนทำให้เวลาเกิดการดูถูกหรือเกิดการเอาเปรียบขึ้นจะทำให้อารมณ์ร้อน

3.1.5.4.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : มองว่าความสุขคือการได้ครอบครองสิ่งที่สวยงามและการที่ได้อยู่เหนือกว่าผู้อื่น

3.1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ฝึกสอนการแสดง

3.1.6.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ การแสดงในรูปแบบ Groteske และ Realism

เลือกใช้การแสดงในรูปแบบGroteske คือ ลักษณะการแสดงออกทางศิลปะในรูปแบบ ที่แปลกประหลาด พิลึกพิลั่น ผิดธรรมชาติ โดยในเรื่องผู้คนที่อยู่ในเมือง The Highlighter จะมีรูปแบบการแสดงออกทางท่าทาง สีหน้า แววตาและน้ำเสียงที่เกินจริงกว่าคนทั่วไป รวมถึงการแต่งหน้าแต่งตัวที่ผิดธรรมชาติ แสดงให้เห็นถึงความแปลกประหลาด

การแสดงในรูปแบบRealism คือ ศิลปะการแสดงที่เน้นความสมจริง เป็นธรรม ชาติ ไม่ต้องแต่งเติมอะไรทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นหน้าตาหรือลักษณะการดำเนินชีวิต โดยรูปแบบการแสดงนี้จะปรากฏอยู่ในตัวละครที่เป็นนักโทษที่อยู่ในคุกThe Foundationที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงที่ธรรมชาติ เหมือนการใช้ชีวิตที่อยู่ในโลกความเป็นจริง

3.1.6.2 แผนการทำงานกับนักแสดง

3.1.6.2.1 ทำความรู้จักกับนักแสดงและทีมงาน โดยเริ่มจากการอธิบายการวิเคราะห์ตัวละครจากบทของแต่ละตัวละครให้นักแสดงเข้าใจว่ามีความคิด ทัศนคติ ภูมิหลัง ความสัมพันธ์และลักษณะภายนอกของตัวละครอย่างไร และมีการอ่านบทร่วมกันเป็นจำนวน2ครั้ง พร้อมทั้งให้นักแสดงร่วมกันวิเคราะห์ตัวละครตามความเข้าใจของแต่ละคน

3.1.6.2.2 ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาตัวนักแสดงให้มีศักยภาพในด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ฝึกไหวพริบ ฝึกสมาธิ ฝึกจินตนาการ ฝึกการช่างสังเกตของนักแสดง หาจุดเด่นและจุดด้อยของตัวนักแสดง ลองให้นักแสดงเล่นบทตามการตีความของตนเอง เพื่อดูศักยภาพของนักแสดงว่าตรงตามที่ผู้กำกับต้องการหรือไม่ พร้อมทั้งมอบหมายการบ้านเกี่ยวกับตัวละครให้นักแสดงเข้าใจตัวละครมากยิ่งขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการถ่ายทำในวันถ่ายจริง

3.1.6.3 การเข้าสู่ตัวละคร

3.1.6.3.1 ให้นักแสดงทำความเข้าใจถึงทัศนคติ อารมณ์ บุคลิกท่าทางในการเคลื่อนไหว น้ำเสียง เป้าหมายของตัวละคร และสังเกตความแตกต่างระหว่างตัวเราและตัวละคร รวมถึงบทบาทของตัวละครให้ไปในทิศทางที่ต้องการ

3.1.6.3.2 เมื่อนักแสดงเข้าใจถึงบทบาทของตนเองอย่างชัดเจนแล้ว จากนั้นลองให้นักแสดงเข้าคู่กับตัวละครอื่นๆเพื่อฝึกการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ลองสร้างสถานการณ์ในเรื่องให้ นักแสดงแต่ละคนลองimproviseทั้งกับตัวเองและตัวละครอื่น ให้เรียนรู้อารมณ์การแสดงของตนเองและการรับส่งอารมณ์ระหว่างกัน ระดับภาษาที่ใช้สื่อสารกัน น้ำเสียง ท่าทางการเคลื่อนไหว movementต่างๆ เพื่อให้นักแสดง ได้แสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติและให้พร้อมสำหรับการเข้าคู่ในการถ่ายทำจริง

3.1.6.4 การซ้อมการแสดง

3.1.6.4.1 หยิบยกซีนสำคัญของแต่ละตัวละครขึ้นมาให้นักแสดงได้ลองเล่นเพื่อให้มีความคุ้นเคยกับอารมณ์การแสดงของตัวละคร อีกทั้งนำซีนที่ต้องเข้าคู่กับตัวละครอื่นๆมาลองเล่นอีกครั้งตามบทในเรื่อง เพื่อ

ความสมจริงในการแสดงทั้งประโยคคำพูด น้ำเสียง สีหน้า แววตา การเคลื่อนไหวต่างๆให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

3.1.6.5 การซ้อมการแสดง (Acting Workshop)

ครั้งที่ 1 : 5 มกราคม 2562 เวลา 9.30 น. - 16.00 น.
ครั้งที่ 2 : 6 มกราคม 2562 เวลา 10.00 น. - 16.00 น.

No.	หัวเรื่อง	กิจกรรม	นักแสดง
1	-Awareness Opening Body -Imagination -Coaching -Super Objective Script Analysis -Break the ice	1.ละลายพฤติกรรม 2.จับจุดFocus 3.ทำความเข้าใจตัวละคร 4.จินตนาการเพื่อหาภูมิหลังตัวละครให้ชัดเจน 5.ลองให้นักแสดง improvisation บทร่วมกัน(เทียร์-ป้าคริส, ป้าคริส-พัศดี และ เทียร์-สาวใช้) 6.peak stage ให้ตัวละครเข้าใจระดับอารมณ์	เทียร์ เจนนี่ ป้าคริส พัศดี สาวใช้
2	-Awareness Opening Body -Coaching -Imagination	1.ละลายพฤติกรรม 2.จับจุดFocus 3.กิจกรรมเรียนรู้ตัวละคร 4.กิจกรรมฝึกสมาธิ 5.กิจกรรมฝึกจินตนาการ 6.ลองให้นักแสดงimprovisationบทร่วมกัน(เทียร์-เจนนี่ และ เทียร์-สาวใช้)	เทียร์ เจนนี่ สาวใช้

3.1.6.6 การพัฒนาการของนักแสดง

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ/ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
5/01/2019	workshop1	เทียร์	นักแสดงมีปัญหาเรื่องการแสดงออกทางท่าทาง movement การเดินต่างๆของตัวละครเทียร์ บวกกับน้ำเสียงที่ต้องปรับให้มีความมั่นใจขึ้น	ให้นักแสดงกลับไปทำการบ้านเกี่ยวกับการเดินให้มีความมั่นใจเหมาะสมกับตัวละครมากยิ่งขึ้น และฝึกอ่านบทโดย ออกน้ำเสียงให้มั่นใจและชัดขึ้น

5/01/2019	workshop1	เจนนี่	นักแสดงมีปัญหาเรื่องการแสดงอารมณ์ของตัวละครเจนนี่ นักแสดงตีความผิดพลาดไปเล็กน้อย ทำให้แสดงออกมาแล้วตัวละครดูจริงจังมากเกินไป โดยที่จริงๆแล้วตัวละครเจนนี่เป็นคนขี้เล่น น่ารัก สดใส	อธิบาย ปรับความเข้าใจเกี่ยวกับตัวละครของเจนนี่ให้ชัดเจนมากขึ้น
5/01/2019	workshop1	ป้าคริส	นักแสดงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการแสดงเพราะเคยผ่านประสบการณ์ทางด้านการแสดงมาแล้ว	ให้นักแสดงกลับไปซ้อมบทเพื่อเตรียมพร้อมก่อนวันถ่ายจริง
5/01/2019	workshop1	พัศดี	นักแสดงมีความติดท่าทางจริตสาวมากเกินไป ทำให้ความน่าเกรงขามดูลดลง ซึ่งตัวละครพัศดีจะต้องมีความน่าเกรงขามมากกว่าความเป็นจริตสาว รวมถึงมีปัญหาเรื่องการจำบทเล็กน้อย	ให้นักแสดงไปลองดูท่าทางการเคลื่อนไหวของตัวละครในภาพยนตร์ที่มีบุคลิกคล้ายคลึงกับตัวละครพัศดีและให้กลับไปฝึกซ้อมบทด้วย
5/01/2019	workshop1	สาวใช้	นักแสดงมีปัญหาเรื่องการตีความของตัวละครผิดเล็กน้อย คือเข้าใจว่าตัวสาวใช้จะต้องมีน้ำเสียงที่ดูมีอำนาจ มีอายุ ซึ่งผิดเพี้ยนจากการวิเคราะห์เล็กน้อย	อธิบายให้นักแสดงทำความเข้าใจว่าตัวสาวใช้มีความเป็นวัยรุ่น โดยมีการให้ไปดูภาพยนตร์ที่มีตัวละครลักษณะคล้ายคลึงกับสาวใช้ในเรื่องนี้
6/01/2019	Workshop2	เทียร์	นักแสดงมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งท่าทางการเดินที่มีความมั่นใจ ดูสง่า เหมาะสมกับตัวละครเทียร์ รวมถึงน้ำเสียงที่ให้ไปทำการบ้าน มีความมั่นใจและน่าดึงดูดมากขึ้น	ให้นักแสดงกลับไปซ้อมบทเพื่อเตรียมพร้อมก่อนวันถ่ายจริง
6/01/2019	Workshop2	เจนนี่	นักแสดงมีความเข้าใจในตัวละครเจนนี่อย่างชัดเจน มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่มีความเป็นธรรมชาติและเล่นออกมาได้สมกับบทบาทของตัวละครเจนนี่อย่างมาก	ให้นักแสดงกลับไปซ้อมบทเพื่อเตรียมพร้อมก่อนวันถ่ายจริง

6/01/2019	Workshop2	สาวใช้	นักแสดงแสดงออกถึงความเป็นสาวใช้ได้อย่างเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ไว้ ทั้งน้ำเสียงการพูด บุคลิกท่าทางที่บ่งบอกความเป็นตัวละครได้อย่างชัดเจน มีความเข้าใจในบทบาทของสาวใช้และได้ตีความอย่างถูกต้อง	ให้นักแสดงกลับไปซ้อมบทเพื่อเตรียมพร้อมก่อนวันถ่ายจริง

3.1.6.7 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

3.1.6.7.1 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เทียร์

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท เทียร์)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เทียร์ คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบท เทียร์)

ผู้ที่มารับบท เทียร์ : ญาณวี สมัครคามัย (ดิว)

อายุ 21 ปี น้ำหนัก 43 กิโลกรัม ส่วนสูง 160 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีพื้นฐานด้านการแสดงที่ดี น้ำเสียงธรรมชาติ น่าฟัง มีการแสดงออกทางแววตาได้ดี รวมถึงสามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว
3. เป็นนิสิตสาขาการแสดงที่ได้ผ่านการฝึกฝนจากการเรียนในชั้นเรียนและเคยมีประสบการณ์ทางการแสดงภาพยนตร์สั้นมาก่อน
4. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละคร

3.1.6.7.2 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เจนนี่

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท เจนนี่)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เจนนี่ คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบท เจนนี่)

ผู้ที่มารับบท เจนนี่ : อัจฉรียา โพธิพิพิธธนากร (ปริม)
อายุ 23 ปี น้ำหนัก 50 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกตรงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดงที่ดี เล่นธรรมชาติ มีการแสดงออกทางสายตาได้ดี เคยมีประสบการณ์ทางการแสดงภาพยนตร์สั้นมาก่อน รวมถึงสามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว
3. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละคร พร้อมทั้งสามารถแสดงซีนอารมณ์ได้ดี

3.1.6.7.3 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท ป้าคริส

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท ป้าคริส)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท ป้าคริส คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบท ป้าคริส)

ผู้ที่มารับบท ป้าคริส : ดารินา บุญชู (แนนซี่)

อายุ 25 ปี น้ำหนัก 45 กิโลกรัม ส่วนสูง 162 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดงที่ดี เล่นธรรมชาติ มีการแสดงออกทางแววตา สีหน้า ท่าทางได้ดี เคยมีประสบการณ์ทางการแสดงทั้งภาพยนตร์สั้น โฆษณา รวมถึงสามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว
3. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละครได้ดี
4. มีไหวพริบทางด้านแสดงที่ดี สามารถimproviseบทของตัวละครได้อย่างน่าสนใจ

3.1.6.7.4 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท พัศดี

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท พัศดี)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท พัศดี คือ

(ภาพประกอบ : ผู้ที่มารับบท พัศดี)

ผู้ที่มารับบท พัศดี : พัฒนา เกิดเพ็ง (ปอยฝ้าย)

อายุ 27 ปี น้ำหนัก 73 กิโลกรัม ส่วนสูง 175 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีทักษะด้านการแสดงที่ดี สามารถแสดงออกถึงความเป็นAndrogynousได้ดี เล่นธรรมชาติ มีการแสดง ออกทางสีหน้า ท่าทางและสายตาได้ดี รวมถึงสามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว
3. มีความเข้าใจในความคิดและทัศนคติของตัวละคร
4. มีไหวพริบทางด้านแสดงที่ดี สามารถimproviseบทของตัวละครได้อย่างน่าสนใจ

3.1.7 Concept Image

จาก Theme ที่ว่า “รูปลักษณ์ภายนอก ไม่สามารถสร้างคุณค่าความเป็นมนุษย์ได้” ทำให้รู้สึกถึง เปลือก : เปลือกนอก,เปลือกหุ้ม ปลอม : ไม่เป็นธรรมชาติ ปรุงแต่ง/การสร้างรูปลักษณ์ ความรู้สึกเหล่านี้ทำให้ได้ concept image ภาพนี้ขึ้นมา เมื่อมองภาพรวมจะให้ความรู้สึกที่แสดงให้เห็นถึง รูปลักษณ์ภายนอกกับคุณค่าภายในที่มีความแตกต่างกัน

(ภาพประกอบ : Concept Image)

ภายนอกที่เป็นหน้าคน : ให้ความรู้สึกถึงเปลือก หรือ หน้ากาก ที่มาปิดสิ่งที่อยู่ภายในไว้ ซึ่งอาจจะตีความได้ว่าหน้าคนที่เห็นอยู่ จริงๆแล้วมันก็คือการสร้างตัวตนขึ้นมามันก็เป็นแค่เปลือกนอกที่มาปกปิด หรือ มาห่อหุ้ม คุณค่าของมนุษย์ที่ภายใน

ร่างกาย : ในภาพดูแล้วเหมือนร่างปูนปั้น ให้ความรู้สึกถึงการสร้าง,การปรุงแต่งรูปลักษณ์ขึ้นมาเพื่อให้ตัวเองดูดีเปรียบเป็นการโป่ะปูนที่ให้ความรู้สึกเหมือนกับการรับวัตถุนิยมต่างๆเข้ามา จนดูไม่เป็นตัวเอง เหมือนกับผิวหนังของมนุษย์ที่โดนกัดกร่อน แตกร้าว เนื่องจากถูก กัดกิน จากการสวมหน้ากากไว้ หรือถูกกัดกินจากสังคมที่มองคนแต่รูปลักษณ์ภายนอก ทำให้คุณค่าความเป็นมนุษย์ค่อยๆถูกทำลายไป จนไม่น่ามอง

เดรสขนนกยูง : ที่ดูภายนอกแล้ว สวย น่าชื่นชม น่ามอง แต่จริงๆแล้ววันๆแทบไม่ทำอะไรเลย สิ่งที่ทำเองได้คือการรำแพนหางไปมา ซึ่งทำให้เห็นว่า แค่สิ่งภายนอกที่เราเห็น ที่มันดูสวย น่ามอง น่าชื่นชม มันไม่สามารถสร้างคุณค่าได้

ซึ่งทั้งหมดนี้ตีความได้ว่า ถึงแม้ธรรมชาติที่อยู่ภายในอาจจะดูไม่สมบูรณ์แบบ แต่มันก็ยังมีคุณค่าอยู่ในตัวเอง ไม่เหมือนกับ รูปลักษณ์ภายนอก ที่เกิดจากปรุงแต่งขึ้นมาจนทำให้ดูสมบูรณ์ แต่ไม่สามารถวัดคุณค่าของมนุษย์ได้จริงๆ

เส้น : จะมีเส้นที่แตกต่างกันอยู่คือ เส้นตรง ที่พื้นหลัง ให้ความรู้สึกถึง การแบ่งชั้น การเทียบชั้นของคนในสังคมในเรื่อง การแบ่ง เส้นตัด เส้นเขตแดนที่ให้ความรู้สึกเหมือนเป็นเส้นที่นำว่าตีกรอบ วัดค่าคุณค่าของมนุษย์ กับเส้นหยัก เป็นเส้นที่ไม่ราบเรียบ มีความต่างระดับกันเหมือนกับคนในสังคมในเรื่อง ที่เปรียบเครื่องสำอางค์คือเงิน คนรวยก็แต่งเยอะ คนมีน้อยก็แต่งน้อย คนที่ไม่มีเลยก็ถูกจับไปอยู่สถานที่กักกัน ให้ความรู้สึกถึงความต่างระดับ ความขรุขระ ตื่นเต้น ไม่หยุดนิ่ง ดูรุนแรง ดูเคลื่อนไหว การทำลาย เหมือนรอยแตกรอยแยกของรูปปั้น ที่เหมือนเป็นปัญหาที่กำลังกัดกร่อน กลืนกินความเป็นมนุษย์

รูปร่าง-รูปทรง : รูปทรงเรขาคณิต ที่ใบหน้าคน จะให้ความรู้สึก แข็งๆทื่อๆ เหมือนถูกสร้างจนปลอม ไม่มีชีวิตชีวา ซึ่งทำให้รู้สึกถึง รูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์มันสามารถถูกสร้างจนปลอม ไม่เป็นธรรมชาติได้ ซึ่งรูปทรงเรขาคณิต ไม่ว่าจะมีกี่เหลี่ยม มันก็จะมีฐานที่สามารถวางได้ ซึ่งจะแข็งแรง และยืนหยัดได้ด้วยตัวเอง แต่เหลี่ยมนั่นเองในอีกแง่ ดูคม ดูทื่อ ดูแข็ง ไม่มีชีวิต ไม่เป็นธรรมชาติ

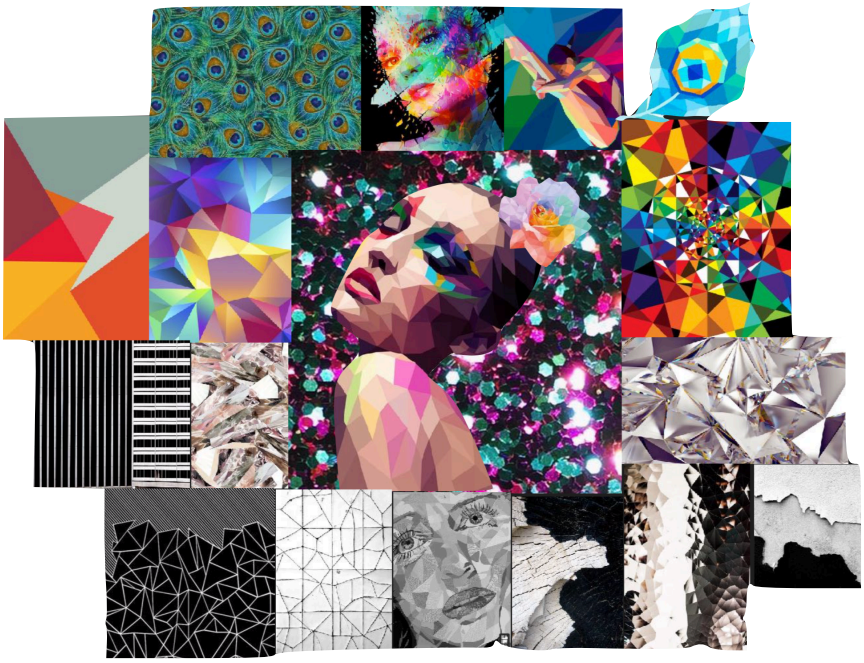
สี : ในภาพนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นสีที่ตรงข้ามกัน สีที่ตัดกัน เช่น สีพื้นหลัง : โทนเย็น กับ โทนร้อน หรือ สีขาวและสีดำของรูปปั้น สีสันของหน้ากากและสีขาวดำของรูปปั้น ให้ความรู้สึกถึงการตัดกัน ความแตกต่างที่ถูกนำมาเปรียบเทียบได้ชัดเจน ความสุดของสองขั้วที่มาเทียบเคียงกัน ทั้งสีที่ความเข้มข้นน้อยสีที่มีความเข้มข้นมาก และหมายถึงความแตกต่างระหว่างรูปลักษณ์ภายนอกที่อาจจะแตกต่างจากสิ่งที่เห็น หรือสิ่งที่เห็นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่เป็น และถึงแม้หน้ากากภายนอกจะดูดีแค่ไหน แต่มันก็แค่เปลือกนอก

พื้นผิว (พื้นหลัง/ร่างกาย) : มีความขรุขระ, ความหยาบ, ไม่เรียบเนียน, มีความเป็นเลเยอร์ ดูแล้วเหมือนปูนที่มาโปะๆ ทับๆไว้ ซึ่งมันก็เหมือนกับการรับวัตถุนิยมอะไรต่างๆเข้ามา เห็นว่าดีก็ทำ ก็รับเข้ามา มาทับๆตัวตนเราไว้ สร้างจนมันดูปลอม สร้างจนเป็นเปลือกมาหุ้มคุณค่าไว้ และเหมือนกับร่างกายและสังคมที่กำลังถูกกัดกร่อน จนไม่เหลือความเป็นมนุษย์

พื้นที่ : สเปซพื้นหลัง มีการแบ่งชั้นที่ไม่เท่ากัน ดูแล้วมีความแตกต่าง จะเห็นได้ว่าภาพเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส พอพื้นหลังมีขนาดพื้นที่ที่ไม่เท่ากัน มันก็ยิ่งดูออกได้ง่าย ทำให้รู้สึกถึงความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม ความไม่เสมอภาค เหมือนกับในเรื่อง ที่มีการแบ่งชั้นระหว่างคนที่อยู่โลกข้างบนกับข้างล่าง จนเกิดความเทียบชั้นของคนในสังคม ที่ตัดสินคนจากรูปลักษณ์ภายนอก และจะเห็นได้ว่า เทกเจอร์ที่อยู่ในโทนสีสว่าง จะเห็นลายได้ชัดเจนกว่า เทกเจอร์ที่อยู่ในโทนสีเข้ม ยิ่งบวกเข้ากับลายขรุขระเส้นหยัก layer ทับซ้อนแล้ว ให้ความรู้สึกว่า ถึงจะเป็นtexture เดียวกัน แต่อยู่ต่างที่กัน ความรู้สึกก็เปลี่ยนไป ในส่วนของสีสว่าง เราจะเห็นลายที่ชัดกว่า ลึกกว่า มีมิติกว่า เห็นรอย จุดด่างพร้อยได้ชัดกว่า ถ้าเปรียบเป็นกำแพง เราก็คงอยากจะเอาปูนมาฉาบเพิ่มให้เรียบ ต่างกับด้านสีมืด ที่พอมีพื้นที่น้อยด้วย และสีเข้มด้วย ทุกคนก็อาจจะมองข้าม ไม่อยากไปทำอะไรมาก เพราะก็แทบจะไม่เห็นอยู่แล้ว เหมือนกับ โลกข้างบนในเรื่องเป็นโลกที่มีพื้นที่ให้คนได้สร้างตัวตน ปรุงแต่งตัวตนขึ้นมา เพื่อให้ภายนอกดูเด่น ดูดีจนเกิดความแตกต่าง ไม่เรียบเนียนไม่เหมือนกับโลกข้างล่าง(สีโทนเย็น) ที่จะเห็นเทกเจอร์น้อยกว่า ซึ่งมันก็คือ คนในโลกข้างล่าง ที่ไม่ต้องพยายามรับอะไร

ต่างๆหรือไม่ต้องสร้างตัวเองให้เด่นขึ้นมา เหมือนแบบไม่ต้องเด่น ไม่ต้องแตกต่าง แต่คุณค่ายังคงอยู่ในตัวเองจากองค์ประกอบที่พูดมาทั้งหมด ทำให้รู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างภายนอกที่ถูกปรุงแต่งจนดูไม่เป็นธรรมชาติกับภายในที่ดูเป็นตัวเอง ทำให้สรุปได้ว่า การสร้างรูปลักษณ์ภายนอกขึ้นมา มันไม่สามารถให้คุณค่ามนุษย์ได้

3.1.8 Mood Board

(ภาพประกอบ : Mood Board)

จากดีไซน์คอนเซป : Contrast กลายเป็น Mood Board ที่ประกอบด้วยรูปเรขาคณิตหลากหลายเหลี่ยม ที่เกิดจากการผสมผสานของเส้นตรง เส้นหยัก ผสมผสานเข้ากับสีสันที่ตัดกัน ขนาดที่ไม่เท่ากัน ที่ให้ความรู้สึก **เหมือนกับภาพยนตร์เรื่องนี้** ที่จะทำให้เห็นโลก ผู้คน สังคม ในอีกหลายมุมสีสันที่แตกต่างกันออกไป ลวดลายเฉพาะของมนุษย์ ที่เทียร์ต้องพบเจอ

เหลี่ยมเพชรและคริสตัล ที่เกิดจากเหลี่ยมหลายเหลี่ยมขนาดที่ต่างกัน มีที่มาที่ต่างกัน แต่ล้วนสะท้อนแสง เป็นตัวแทนของสิ่งมีค่า และเมื่อพูดถึงสิ่งที่สามารถสะท้อนแสงไฟได้นั้น ก็จะประกอบด้วย กากเพชร เลื่อม ที่เมื่อโดนแสงไฟจะส่องประกายวิบวับแวววาว ที่จะมีรูปร่างเรขาคณิตและสีที่หลากหลายเหมือนกับดอกไม้และขนนกที่เป็นสัญลักษณ์ของความสวยความงามภายนอก

ซึ่งด้านบนของภาพจะแตกต่างจากภาพด้านล่างที่จะมีความหมายที่ตรงกันข้ามกัน Contrast กัน แต่เกิดจาก element เดียวกัน เช่นรูปที่เกิดจากรูปเรขาคณิตต่างๆ มีความหลากหลายเหมือนกัน แต่กลับดูสะเปะสะปะ เส้นตรงที่ประกอบกันเหมือนกรงขัง ไร้อิสระ เส้นหยักที่ทำให้เหลี่ยมคม ดูอันตราย เป็นรอยร้าว รอยแตก ให้ความรู้สึกถึงความเป็นมนุษย์ที่ถูกกลืนกิน เส้นที่ต่างกัน สีที่ต่างกัน ความต่างกันที่เป็นบ่อเกิดของความเหลื่อมล้ำ โดยเป็นความต่างที่จะถูกนำมาเปรียบเทียบโดยผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสสัมผัสความแตกต่างอย่างสุดขั้วนี้

3.1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายกำกับศิลป์ด้านสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก

ขั้นตอนในการเตรียมการสร้างภาพยนตร์และขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ทางฝ่ายศิลป์ได้ดำเนินงานตามกระบวนการดังนี้

ฝ่ายศิลป์ได้ศึกษาค้นคว้าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์และสิ่งที่ต้องการจะสื่อ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมที่มองแต่รูปลักษณ์ภายนอก จะนำพาไปสู่ความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยเริ่มศึกษาจากการหาข้อมูลที่เกี่ยวกับค่านิยมสังคมที่มีต่อรูปลักษณ์ภายนอก ตั้งแต่ในอดีตที่มีการแบ่งชนชั้น รูปแบบชนชั้น และปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดจนถึงปัจจุบันที่มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทำให้เกิดความแตกต่างของฐานะคนในสังคม และได้สำรวจสอบถามคนแต่ละ Generation ว่ามีความคิดเห็นต่อสังคมที่มองแต่ภายนอกอย่างไร เป็นการสำรวจเพื่อนำมาศึกษาร่วมกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้าไว้

การออกแบบงานสร้างจากบทภาพยนตร์เรื่อง The Foundation ที่ได้รับมา โลกของภาพยนตร์จะเป็นโลกอนาคตที่ถูกกำหนดขึ้นในเมืองแห่งหนึ่งที่มีกฎหมายบังคับให้คนทุกคนต้องแต่งหน้า เป็นการจำลองสถานการณ์สังคมผ่านบทภาพยนตร์ ซึ่งจะกล่าวถึงโลกที่ถูกปรุงแต่งและสังคมที่ถูกหล่อหลอมให้วัดคุณค่าคนแค่รูปลักษณ์ภายนอก

สถานที่ได้แก่

1. The Highlighter : โลกชวนเพ้อฝันเกินจริง มีความทันสมัย เทคโนโลยีก้าวล้ำ แบ่งออกเป็นสถานที่จัดงาน กาล่า และบ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม
2. The Foundation : โลกแห่งความจริง ไม่สวยงามเกินตัว ไม่มีสีสัน เสมือนโลกใต้ดิน จะแตกต่างจาก The Highlighter แบ่งออกเป็น ห้องผู้คุมพัศดี และเรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ

REFERENCE: Location

(ภาพประกอบ: REFERENCE สถานที่จัดงานกาล่า)

สถานที่จัดงานกาล่า : สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ใจกลางเมือง ไว้สำหรับจัดงานสำคัญต่างๆ จากบทภาพยนตร์สถานที่แห่งนี้จะจัดงานเปิดตัว Propaganda ตัวละครเทียร์ ซึ่งเป็น Beauty icon ของประเทศ จะต้องดูยิ่งใหญ่

หรูหรา เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของประเทศ จากภาพตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สถานที่มีลักษณะยิ่งใหญ่ ดูมั่งคั่ง น่าตื่นตา ตื่นใจ สถาปัตกรรมสวยงามอลังการ โครงสร้างอาคารใหญ่โต เหมาะกับการจัดงานสำคัญต่างๆที่มีคนเข้าร่วมงานจำนวนเยอะ มีของประดับตกแต่งต่างๆ กำแพงและพื้นมีลายหินอ่อนหรือลายประดับเพิ่มความหรูหรา เป็นสถานที่ที่ให้ความรู้สึกเกินจริง เสมือนโลกชวนฝัน

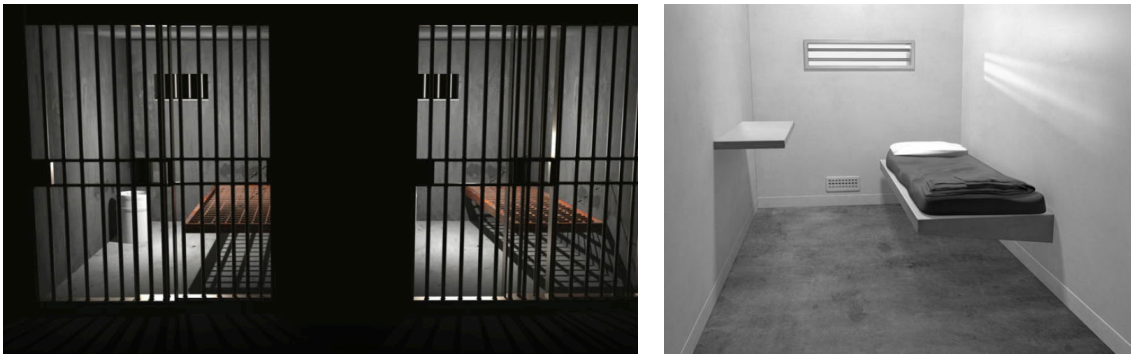

(ภาพประกอบ: REFERENCE บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์))

บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์) : ในบทภาพยนตร์ เทียร์จะอาศัยกับป้าคริสที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม ดังนั้น จากภาพตัวอย่าง ห้องจึงมีลักษณะมั่งคั่ง ใหญ่โต มีรสนิยมหรูหราคล้ายห้องคุณหนู จัดวางของประดับตกแต่งให้เหมาะสมกับเป็นที่พักอาศัยของคนที่มีฐานะและตำแหน่งชนชั้นสูง

(ภาพประกอบ: REFERENCE ห้องผู้คุมพัศดี)

ห้องผู้คุมพัศดี : เป็นสถานที่คล้ายห้องทำงานที่อยู่ใต้ดิน จากภาพตัวอย่าง ห้องทำงานพัศดีจึงมีลักษณะไม่มีสีสันมากนัก รวมไปถึงสิ่งของประดับตกแต่งก็มีสีสันน้อย ลักษณะการจัดวางห้องให้ความรู้สึกถึงความเป็นใหญ่ในห้องนี้หรือมีอำนาจที่ทุกคนต้องเกรงกลัว

(ภาพประกอบ: REFERENCE เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ)

เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ : จากบทภาพยนตร์ สถานที่นี้จะต้องแตกต่างจากห้องแต่งตัวเทียร์อย่างสิ้นเชิง เพราะเทียร์จะถูกจับและต้องอยู่ในห้องเรือนจำนี้ จากภาพตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ลักษณะห้องขังจะไม่มีสีสัน เป็นห้องที่มีประตูเป็นซี่กรงแน่นหนา ภายในห้องขังมีแต่สิ่งของที่จำเป็น ให้ความรู้สึกถึงภายนอกน่าอึดอัด แต่ภายในโล่งโปร่ง ซึ่งเป็นสถานที่ที่สามารถเล่าถึงความแตกต่างได้หลากหลายเรื่องราว

3.1.9.1 การออกแบบสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายภาพยนตร์

จาก Concept Image ทำให้ได้ Design Concept คือคำว่า “ Contrast ” เราจึงนำคำว่า Contrast มาเล่าเรื่องราวให้เห็นถึงบริบทของโลกในภาพยนตร์ และนำมาออกแบบสถานที่เพื่อสามารถสื่อความหมายตามที่บทภาพยนตร์และฝ่ายกำกับศิลป์ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงมีการออกแบบสถานที่ตามบริบทที่มี ดังต่อไปนี้

SKETCH: Location

(ภาพประกอบ: SKETCH สถานที่จัดงานกาล่า)

สถานที่จัดงานกาล่า : จาก Design Concept คำว่า Contrast จะนำมาใช้กับองค์ประกอบในเรื่องของเส้นทั้งเส้นตรงและเส้นโค้ง ซึ่งเส้นตรง เมื่อนำมาต่อกัน จะให้รูปทรงลักษณะเหลี่ยม เป็นโครงสร้างสถาปัตยกรรมโมเดิร์น

ส่วนเส้นโค้ง เมื่อต่อกันเป็นรูปทรงจะมีลักษณะทรงกลมมน ให้โครงสร้างสถาปัตยกรรมสไตล์ตะวันตกโบราณ จึงนำความแตกต่างทั้งสองอย่างนี้มาผสมผสานเป็นสถานที่จัดงานกาล่า ดังภาพ

โดยออกแบบให้สถานที่ดูสวยอลังการ เกินจริง ประดับตกแต่งด้วยของมากมายที่หรูหราและสวยงาม แต่ความสวยเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกปรุงแต่งหรือถูกแต่งเติมขึ้นมาให้มีลักณษณะภายนอกดูดี ผู้คนจะได้ชื่นชม

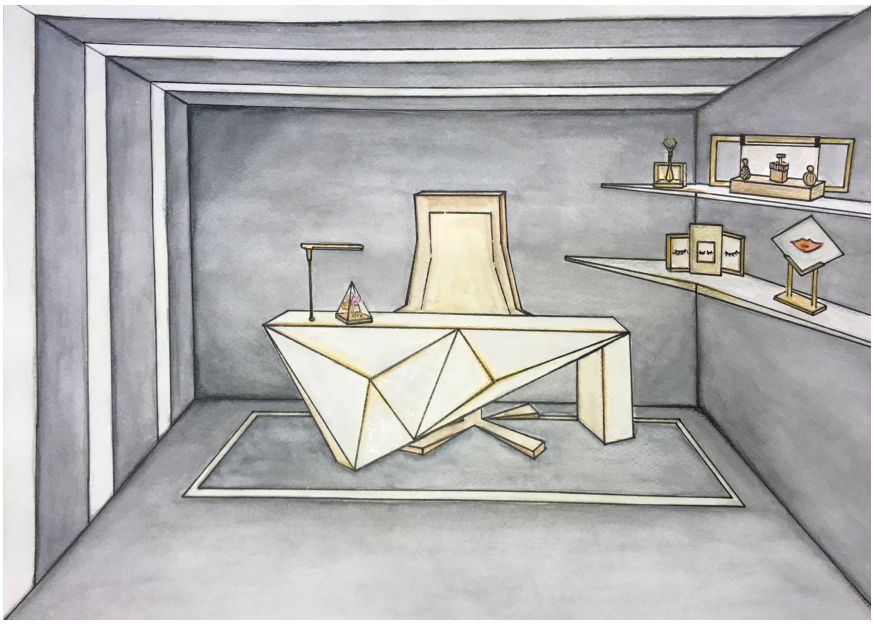
ส่วนวัสดุที่ใช้ตกแต่งจะใช้วัสดุที่ทำให้รู้สึกถึงความปลอมเปลือก ความไม่เป็นธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ปลอม ขนนกปลอม ให้ความรู้สึกถึงความสวยและความสง่าในสังคมนี้คือของปลอม หรือสิ่งของต่างๆจะถูกแต่งเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับงานและคนชนชั้นสูงที่มาร่วมงาน เช่น ตกแต่งด้วยเพชร คริสตัล ของวิวับแวววาว เป็นต้น และภายในงานจะเปลี่ยนจากโต๊ะมุมอาหารเป็นแท่นโชว์ของไว้โชว์เครื่องสำอางค์ เพื่อให้ดูทันสมัยมากขึ้น และสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องความสวยงามหรือเครื่องสำอางค์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของคนในประเทศนี้

(ภาพประกอบ: SKETCH บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์))

บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์) : จาก Design Concept คำว่า Contrast จะนำมาใช้กับองค์ประกอบในเรื่องของรูปทรง นำความแตกต่างมาออกแบบระหว่างโครงสร้างห้องกับเฟอร์นิเจอร์ตกแต่ง ที่จะมีทั้งรูปทรงเหลี่ยมและรูปทรงมนกลมผสมผสานกันในห้องนี้เป็นห้องแต่งตัวเทียร์ โดยโครงสร้างห้องจะมีรูปทรงเหลี่ยมเป็นหลักเพราะจะดูมีความทันสมัย เหมาะกับ The Highlighter และเฟอร์นิเจอร์ของตกแต่งจะมีทั้งรูปทรงเหลี่ยมและรูปทรงมนกลมผสมกัน ดังภาพ

เนื่องจากสถานที่ห้องแต่งตัวเทียร์อยู่ในส่วนของ The Highlighter เช่นเดียวกับสถานที่จัดงานกาล่า และตัวเทียร์มีฐานะชนชั้นสูง ของประดับตกแต่งจึงจะคล้ายกัน เช่น วิบวับแวววาว ความใสพลาสติก และอื่นๆที่ทำให้รู้สึกถึงความสวยงามที่ดูปลอม ต้องเติมแต่ง ไม่เป็นธรรมชาติ ส่วนการออกแบบภายในห้องจะเป็นสไตล์ห้องตุ๊กตา หรือห้องโชว์ จะให้ความรู้สึกถึงการปรุงแต่งขึ้นมา มีของตกแต่งหลากหลายเกินจำเป็น ของนอกกายต่างๆที่ไม่ได้ใช้จริง มีไว้แค่ตกแต่งให้ห้องดูดีเหมาะสมกับฐานะ

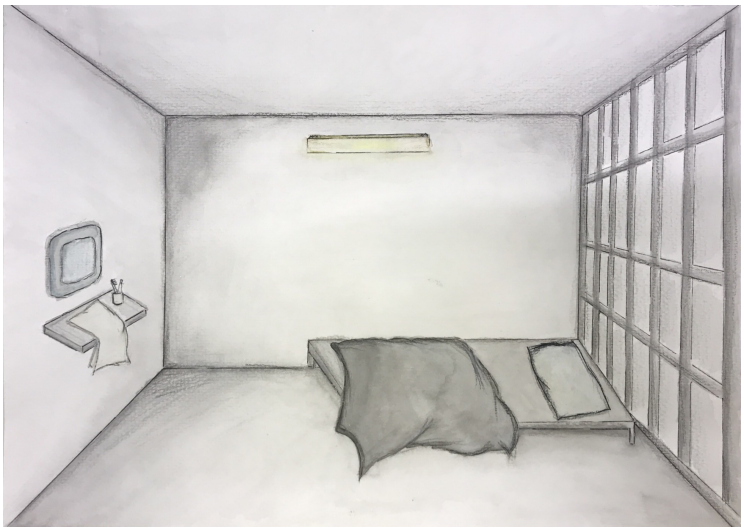

(ภาพประกอบ: SKETCH ห้องผู้คุมพัศดี)

ห้องผู้คุมพัศดี : จาก Design Concept คำว่า Contrast จะนำมาใช้กับองค์ประกอบในเรื่องของสี ระหว่างสีโทนมืดและสีโทนสว่าง โดยสีโทนมืดเป็นกำแพง เพราะห้องผู้คุมพัศดีอยู่ในส่วน The Foundation เสมือนโลกใต้ดิน ส่วนสีโทนสว่างจะใช้กับเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ดังภาพ

การออกแบบห้องผู้คุมพัศดี จะนำบุคลิกของพัศดีมาใช้ในการออกแบบ ซึ่งลักษณะนิสัยต่างๆของพัศดีจะถูกออกแบบและแสดงออกมาผ่านทางห้องผู้คุมพัศดี เนื่องจากบุคลิกของพัศดี มีลักษณะสุขุม เจ้าระเบียบ จึงนำมาใช้ออกแบบให้เฟอร์นิเจอร์ในห้องนี้มีลักษณะรูปทรงเหลี่ยม เพื่อให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อย เอาจริงเอาจัง มีเก้าอี้พนักพิงสูงเพื่อแสดงถึงความมีอำนาจ และความเหลี่ยมคมของรูปทรงจะให้ความรู้สึกถึง ความแข็งแกร่ง ดุดัน คล้ายบุคลิกของพัศดี

ของประดับตกแต่งจะไม่สวยงามเท่า The Highlighter แต่จะมีของที่สื่อถึงความสวยงามอยู่ เช่น เครื่องสำอางค์ต่างๆ เพราะถือเป็นการแสดงถึงการมีอำนาจอย่างหนึ่ง เพราะเครื่องสำอางค์คือของที่มีมูลค่ามากที่สุด

(ภาพประกอบ: SKETCH เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ)

เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ : จาก Design Concept คำว่า Contrast จะนำมาใช้กับองค์ประกอบในเรื่องของพื้นผิว ระหว่างความโปร่งและความทึบ โดยความโปร่งจะเป็นด้านซี่กรงซึ่งคือด้านที่ติดกับห้องของเจนนี่(เพื่อนในเรือนจำ) จะให้ความรู้สึกปลอดโปร่ง โล่ง สบายใจ แต่ไม่ได้เป็นอิสระมากนัก เพราะมีความทึบ เป็นด้านกำแพงที่กักขังไว้อยู่ ดังภาพ

เรือนจำแห่งนี้อยู่ภายใต้การดูแลของพัศดี เป็นส่วนที่มีฐานะต่ำที่สุด ภายในห้องจึงออกแบบให้เป็นแค่ที่พักอาศัย ของใช้มีแค่ที่จำเป็นเท่านั้น จะแตกต่างจาก The Highlighter อย่างสิ้นเชิง ซึ่งความแตกต่างนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงตัวเองที่อยู่ในโลกของความเป็นจริง เป็นโลกที่ไม่สวยงาม ไม่มีสีสัน แต่กลับเป็นโลกที่ได้เป็นตัวเอง ไม่ถูกเสริมปรุงแต่งจากโลกภายนอก และสามารถเห็นคุณค่าหรือความสวยงามของตนเองได้จากภายใน

สถานที่จริงใช้ถ่ายทำ

สถานที่ซึ่งใช้ในการถ่ายทำจริง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ (จังหวัดสมุทรปราการ), The Emerald Studio (เทศบาลนครนนทบุรี), 13เหรียญริมน้ำ (กรุงเทพมหานคร)

KEY VISUAL: Location Set

(ภาพประกอบ: KEY VISUAL สถานที่ถ่ายทำงานกาล่า)

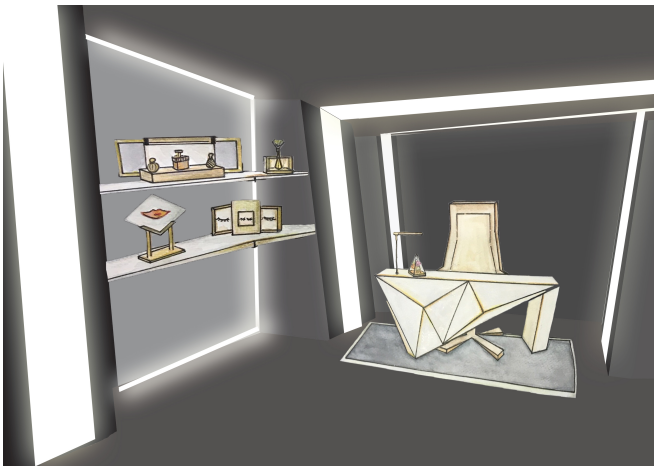
เนื่องจากสถานที่ใช้ถ่ายทำจริงคือ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ สถานที่เป็นบันไดตรงทางเดียว และจากเดิมที่ได้ออกแบบไว้จะมีบันได 2 ข้าง จึงต้องปรับตำแหน่งแท่นโชว์ของ จากด้านหน้าไปพื้นที่ด้านข้าง คล้ายกับจัดนิทรรศการณ์

มีการตกแต่งราวบันไดมีขนนก ประดับโคมไฟส่วนด้านบนจะติดม่านเส้น เพื่อเสริมให้เทียร์เด่นขึ้นมา และม่านจะสะท้อนแสงแวววาว เข้ากับงาน

(ภาพประกอบ: KEY VISUAL บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์))

ได้ทำการไปหาสถานที่ถ่ายทำและลองจัดเซ็ตขึ้นตามที่ได้ออกแบบไว้ให้ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งสถานที่ที่ได้ออกแบบไว้กับสถานที่จริงมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก จึงต้องปรับเปลี่ยนเซ็ตตามสถานที่จริง แต่ยังคงนำ Design Concept มาใช้ จะเห็นได้ว่า โครงสร้างอาคารเป็นรูปทรงเหลี่ยม และเฟอร์นิเจอร์ตกแต่งมีรูปทรงมนกลม

(ภาพประกอบ: KEY VISUAL ห้องผู้คุมพัศดี / เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ)

13เหรียญริมน้ำ สถานที่นี้มีห้องลักษณะคล้ายกับห้องที่ได้ออกแบบไว้จึงทำให้ key visual ค่อนข้างตรงกับ sketch design แต่อาจต้องปรับตำแหน่งชั้นวางเล็กน้อย และติดไฟแถบเป็นเส้นที่บริเวณกำแพงและคานเพดาน จะทำให้ห้องมีสีโทนมืดและสว่างตัดกันขัดเจนขึ้น และทำให้ห้องดูมีมิติอีกด้วย

สถานที่ใช้ถ่ายจริง คือ13เหรียญริมน้ำ เป็นสถานที่โล่ง ดังนั้นจึงต้องเซตฉากห้องขังขึ้นมา 2 ห้อง และด้านกำแพง 1 ด้าน จะเป็นลายปูนเปลือยให้เหมือนกับอยู่ในเรือนจำใต้ดิน ภายในห้องขังจะจัดวางองค์ประกอบต่างๆตามที่ออกแบบไว้

LOCATION

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำงานกาล่า)

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำงานกาล่า ที่ปรากฏในภาพยนตร์)

สถานที่ใช้ถ่ายทำจริง (ภาพบน) ภายในอาคารมีขนาดใหญ่และกว้างขวางมาก ส่วนใหญ่มีการตกแต่งประดับด้วยลายหินอ่อน ทำให้ดูหรูหราอลังการ ตามที่ได้จินตนาการไว้

งานกาล่าในภาพยนตร์ (ภาพล่าง) ส่วนกำแพงและบันไดไม่ได้ถูกจัดตามที่ออกแบบไว้ เนื่องจากภายในอาคารมีขนาดใหญ่และสูงมาก ทำให้เกิดปัญหาในส่วนของการประดับตกแต่งที่ไม่สามารถทำได้ ส่วนราวบันไดเมื่อได้ประดับตกแต่งแล้ว ของตกแต่งทำให้ความสวยงามลดลงเมื่ออยู่ภายในกล้อง จึงนำของตกแต่งออก และนำไปใช้กับแท่นโชว์เครื่องสำอางค์แทน ที่ได้จัดวางไว้อยู่ด้านข้างของเฟรมภาพ มีการทำ CG เพิ่ม เพื่อให้ภายในงานดูไม่โล่งเกินไป และทำให้งานดูยิ่งใหญ่มากขึ้น

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำ บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์))

(ภาพประกอบ: บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์) ที่ปรากฏในภาพยนตร์)

จากภาพ สถานที่ถ่ายทำจริงเป็นสถานที่จัดงานเลี้ยง หรืองานแต่งงานให้เช่าพื้นที่ ภายในอาคารจึงมีความกว้างขวาง และเนื่องจากมีของตกแต่งด้วยเก้าอี้ หรือโต๊ะเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องขยับของต่างๆภายในสถานที่จากเดิมค่อนข้างมาก

จากภาพ มีการจัดวางเฟรมภาพให้เทียร์อยู่ตรงกลาง ด้านหลังเป็นกระจกบานใหญ่ ด้านข้างประดับด้วยช่อดอกไม้ไล่เป็นระดับ เพื่อไม่ให้ห้องโล่งจนเกินไป และสามารถเสริมความเด่นสง่าให้กับเทียร์ได้

ฝั่งของด้านป้าคริส ได้จัดวางโซฟาและโต๊ะกลางเพื่อให้ดูเป็นห้องแต่งตัวที่มีส่วนนั่งเล่นได้ และเนื่องจากด้านหลังเป็นห้องโล่ง ยาว จึงต้องจัดตกแต่งให้เป็นทางเดินดอกไม้มาหาเทียร์ ตั้งหุ่นโชว์ไว้ด้านข้างของทางเดิน จะทำให้ห้องดูยิ่งใหญ่ และดูเต็มในเฟรมภาพมากขึ้น

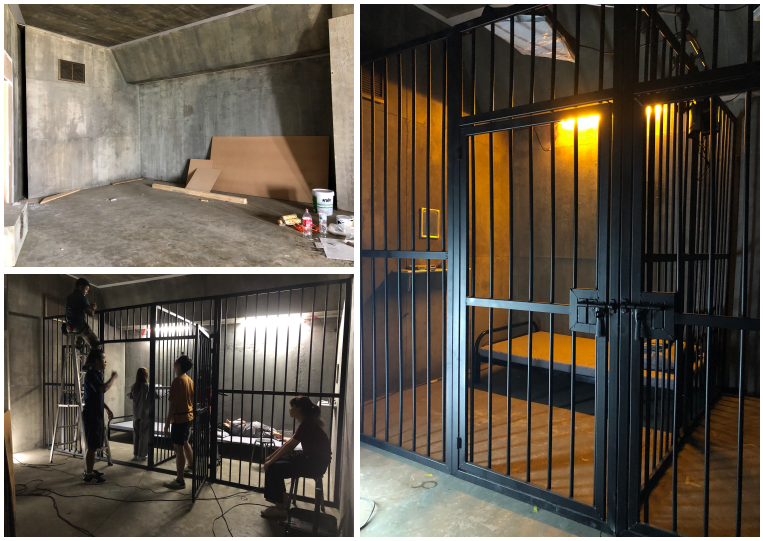

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำ ห้องผู้คุมพัศดี)

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำ ห้องผู้คุมพัศดีที่ปรากฏในภาพยนตร์)

จากภาพ สถานที่ถ่ายทำก่อนการจัดวางตามที่ได้ออกแบบไว้ จะเห็นว่าสถานที่เป็นเพียงห้องโล่ง ทำให้การจัดวางจะเป็นไปตามที่ได้ออกแบบไว้ คือโครงสร้างห้องและเฟอร์นิเจอร์ เช่น โต๊ะทำงาน จะมีความเหลี่ยมคม เก้าอี้ที่มีพนักพิงสูง แต่ภายในห้องจะมืดไม่มีไฟ จึงติดไฟเส้นเพิ่มที่คานเพดาน และด้านข้างกำแพง เพื่อเพิ่มความสว่างให้ง่ายต่อการจัดไฟ และเพื่อเพิ่มความมีมิติให้กับห้อง ตามที่ได้ออกแบบไว้

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำ เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ)

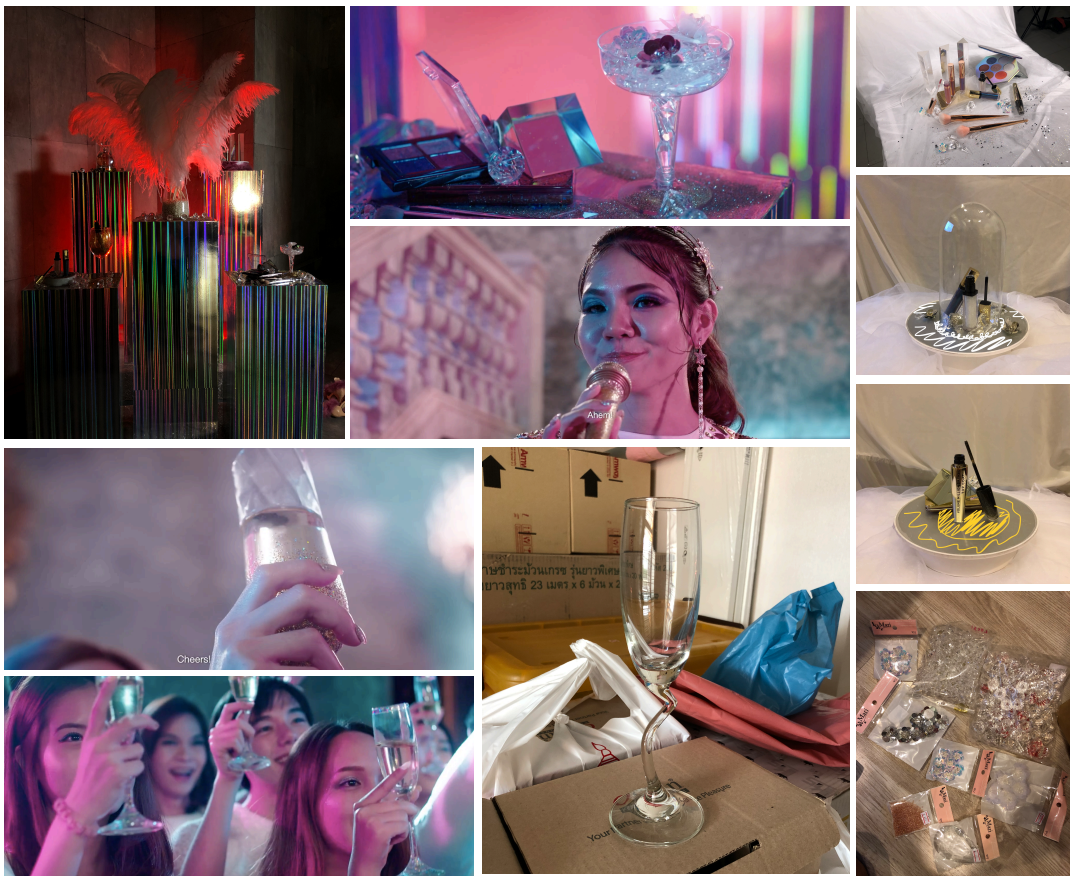

(ภาพประกอบ: เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ ที่ปรากฏในภาพยนตร์)

จากภาพ สถานที่ถ่ายทำก่อนการจัดวางตามที่ได้ออกแบบไว้ เป็นห้องโล่ง จึงเอื้อต่อการทำห้องขัง 2 ห้อง ติดกัน มีด้านโปร่งด้านทึบ จัดวางของตกแต่งภายในห้องขัง ตามที่ได้ออกแบบเอาไว้ โดยก่อนถึงวันเซ็ตฉาก ได้เข้าไปวัดพื้นที่สำหรับทำห้องขัง โดยต้องทำกำแพงเพิ่ม 1 ด้าน ไว้กั้นให้เป็นห้องขัง ส่วนด้านบนห้องขังจะเปิดโล่งเพื่อให้ง่ายสำหรับการถ่ายทำและง่ายต่อการจัดไฟ

3.1.9.2 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบฉาก

สถานที่จัดงานกาล่า

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก สถานที่จัดงานกาล่า)

1. แท่นโชว์เครื่องสำอางค์
2. เครื่องสำอางค์
3. น้ำหอม
4. โหลแก้ว
5. แจกัน
6. ขนนกปลอม
7. ของตกแต่งแวววาว เช่น กากเพชร ดอกไม้ปลอม ลูกปัดคริสตัล เป็นต้น
8. ไมค์พิธีกร
9. แก้วแชมเปญตกแต่งเพิ่มด้วยกากเพชร
10. แก้วไวน์ตกแต่งเพิ่มด้วยกากเพชร

บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์)

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์))

1. ดอกไม้ปลอม
2. พรมรองพื้น
3. ขนนกปลอมสีขาว
4. แจกกันใส
5. ถาดเสิร์ฟ
6. ผ้าขนหนู
7. อ่างแก้วล้างเท้า
8. ชั้นวางยาทาเล็บ(ในเรื่องใช้ Afternoon tea)
9. อุปกรณ์ทำเล็บ
10. มาร์คหน้าทองคำ
11. เครื่องสำอางค์
12. แคปซูลยากากเพชร
13. Puffmetic ป้าคริส
14. หุ่นโชว์

ห้องพัศดี

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก ห้องพัศดี)

1. โต๊ะและเก้าอี้ทำงานพัศดี
2. โคมไฟ
3. Puffmetic พัศดี
4. ชั้นวางของ
5. เครื่องสำอางค์(สีโทนมืด)
6. น้ำหอม(สีโทนมืด)
7. ของตกแต่งต่างๆ(สีโทนมืด)
8. ขนนกสีดำ
9. แท่นวางของเล็กๆ
10. กระเป๋าเครื่องสำอางค์(ป้าคริสนำมาให้พัศดี)
11. เครื่องสำอางค์ของชนชั้นสูง(ป้าคริสนำมาให้พัศดี)
12. เส้นไฟสีขาว ยาว 25 เมตร

เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก เรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ)

1. เตียงนอนเหล็ก
2. ฟูกนอน
3. ผ้าปูที่นอนสีโทนเทา
4. หมอนสีโทนเทา
5. ผ้าห่มสีโทนเทา
6. ชั้นวางของสีเทาเงิน
7. ผ้าขนหนูสีเทา
8. กระป๋องสแตนเลท
9. แปรงสีฟัน
10. ยาสีฟัน
11. กระจกสะท้อนเงา : ทำมาจากกระดาษตะกั่ว สะท้อนให้เห็นถึง ความแปลก ส่องแล้วเป็นภาพบิดเบี้ยวไม่สวยงาม เหมือนกระจกเงา แต่ภาพสะท้อนที่เห็นก็คือตัวตนของเราจริงๆ

3.1.10 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

3.1.10.1 แนวคิดการออกแบบ

เครื่องแต่งกาย : ชุดชาวเมือง The Highlighter

ชุดในโลก The Highlighter เน้นสีที่ Contrast สีคู่ตรงข้าม หรือสีที่จัดเป็น Combination กันได้ เป็นสีที่สดใส จัดจ้าน หรือเรียกว่า Color Block สะท้อนไลฟ์สไตล์ของคนในเมืองที่เน้นความสนุก ความสวยงาม ความโดดเด่น ความเจริญ โดยจะมีการผสมผสานใส่เส้น ใส่รูปร่างเรขาคณิตลงไป เน้นสีที่เรียบ ไม่เน้น Texture ผ้าหรือ Pattern ที่ซับซ้อน สะท้อนชนชั้นทั้งหมดโดยรวมที่มีกฎในสังคม แสดงถึงข้อจำกัดต่างๆ ในการแต่งหน้า แต่งตัวในแต่ละชนชั้น โดยที่ยิ่งชนชั้นสูง ข้อจำกัดก็จะน้อยกว่า มีอำนาจเหนือมากกว่า เพื่อให้เห็นว่าในโลกแห่งความเท่าเทียมว่าทุกคนต้องแต่งหน้าเหมือนกัน ก็ยังมีความไม่เท่าเทียมอีกมากมายซ่อนอยู่

โดยลักษณะเสื้อผ้าสีสันสดใสนั้น มีที่มาจากการแต่งกายช่วงยุค 60s เป็นต้นมา โดยในการดีไซน์ จะให้ลักษณะและกลิ่นอาย เป็นยุคที่ประเทศและสังคมมีความเจริญแล้ว เหมือนกับ The Highlighter โดยในยุค 60s สังคมโลกมีความเจริญ คึกคักทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมก็ก้าวหน้า มีการแต่งกายที่สะท้อนสถานะทางสังคม ดูทันสมัยขึ้น ก่อกำเนิด Pop Culture และคนใน ยุคนั้นยังในความสำคัญกับวงการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่มาเป็นเหตุผลสนับสนุนเมืองที่เราสร้างนี้ได้อีกด้วย โดยลักษณะกายแต่งกายนอกจากจาก มีกลิ่นอายยุค 60s แล้วยังผสมผสานกับยุค 80s ที่เป็นช่วงเวลาที่ฟู่ฟ่าในวงการแฟชั่น มีการแต่งกายที่เรียกได้ว่ายิ่งเยอะยิ่งดี หรือ Greed is good และความ More is more ประโคม กันเข้าไป เป็นอีกยุคที่มีความสนุกสนานผู้คนมีความสุขมากที่สุดยุคหนึ่ง ทำให้เกิดสีนีออน อีกด้วย

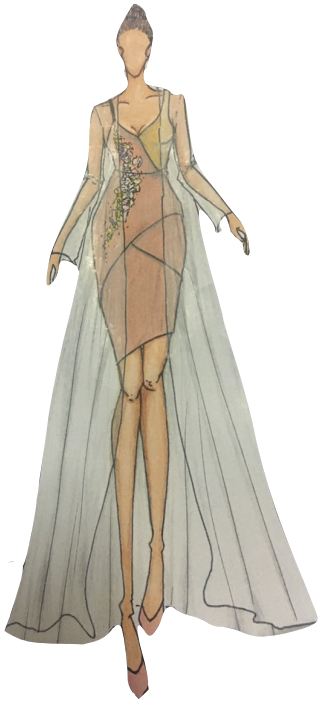
เครื่องแต่งกาย : ชุดงานกาล่า The Highlighter

ในงานกาล่าซึ่งจะมีแต่ Elite ชนชั้นสูงเท่านั้น โดยหลักการแต่งกายของคนชนชั้นนี้ จะคล้ายกับที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แต่จะไร้ข้อขีดจำกัดมากกว่า มีอำนาจในการแต่งตัวมากขึ้นโดยเน้นคุมโทนของสีเป็นสีขาวเงิน มีการใช้วัสดุตกแต่งมาเสริม ชุดดูมี Pattern ลายผ้ามากขึ้น ดูหรูหราด้วย Silhouette ชุด การตัดเย็บต่างๆ ที่คนทั่วไปไม่มี มี Layer ที่มากขึ้น มีลูกเล่นในชุด

เครื่องแต่งกาย : นักโทษใน The Foundation

เครื่องแบบนักโทษ นั้นถูกสร้างเพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างนักโทษและคนทั่วไป ชุดนักโทษใน The Foundation จะมีลักษณะเป็นชุดเรียบ ไร้ลวดลาย สีเทากลาง เพราะเน้นใช้งาน สะดวก ถอดเก็บง่าย และเป็นสากล โดยมีรูปแบบเป็นเสื้อและกางเกงธรรมดา แตกต่างจากชุดในเมืองโดยสิ้นเชิง ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสังคมทั้งสอง

ตัวละครเทียร์ Beauty Icon ของ The Highlighter

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดอยู่บ้านเทียร์)

ชุดอยู่บ้าน

ชุดอยู่บ้านเตรียมพร้อมสำหรับงานกาล่า ดีไซน์ให้เป็นชุดผ้าซาตินที่ดูใส่สบาย มีความเล่นแสง โดยมาในรูปแบบของเดรส ซึ่งถ้าเทียบกับความเป็นจริงคือสามารถออกไปข้างนอกได้แล้ว แต่สำหรับเทียร์นี่คือชุดอยู่บ้าน ที่มาในเดรสชุดชมพูม่วง ที่จะใช้ผ้าที่ต่างชนิดกันในทั้งสองส่วน (ผ้าซาตินและผ้ากากเพชร) สายเสื้อเดรสที่มีความต่างกัน อีกด้านเป็นสายเส้นเล็ก และอีกด้านเป็นสายเส้นหนา พร้อมกับเส้น cutting ที่แบ่งส่วนต่างๆ เพิ่มด้วยลายดอกไม้ปักเพชรและเลื่อม พร้อมชุดคลุมซีทรูสีแชมเปญและชายแขนเสื้อขนนกฟูฟ่อง ให้ความรู้สึกหรูหราฟู่ฟ่า ใส่คู่กับสลิปเปอร์ขนเฟอร์นุ่มสบายมีกลิตเตอร์ โดยสีหลักคือสีชมพู ให้ความรู้สึกดูอ่อนหวาน ซึ่งจะตรงกันข้ามกับนิสัย

ชุดกาล่า

เป็นชุดสำคัญในเรื่อง โดยชุดเป็นชุดที่เปิดไหล่ โชว์ขา เพราะเทียร์คือไอคอนความสวยความงาม มาในธีม Shimmer of The Life ได้แรงบันดาลใจมาจากการไล่สี ความเป็นประกาย ประกอบด้วยสีชมพูไล่ไปจนถึงม่วงเข้มจนเกือบดำ โดยชุดของเทียร์จะให้ความรู้สึกตรงข้ามกับความรู้สึกจริงๆของเทียร์ ชุดจะให้ความรู้สึกโดน บีบรัด การบังคับ อึดอัดกับสิ่งที่ทำ โดยจะมีเครื่องแต่งกายที่จะสวมต้นแขนรัดเอว และรัดข้อเท้า โดยเป็นเกาะอกที่เป็นกากเพชร ติดเข็มกลัดนกยูง สัญลักษณ์ประจำตัว ปลอกแขนฟูฟ่อง สไตล์เจ้าหญิงและปักเพชร ให้ความรู้สึกกรุยกรายสวยงาม และกระโปรงผ้าคงรูปในรูปแบบหน้าสั้นหลังยาว สวมรองเท้าทรง Sandal ขนนกคู่งาม

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดกาล่าเทียร์)

ชุดแถลงข่าวตอนจบ

เป็นชุดหลังจากเทียร์ได้เรียนรู้เรื่องราวอะไรมามากมายแล้ว จึงมาในคอนเซปท์สี The New Day โทนสีฟ้าส้มเหลือง จากท้องฟ้าวันใหม่ในยามเช้า Jumpsuit ไหล่เดียวสีขาว ให้ความรู้สึกผิดที่ผิดทาง และขาดอะไรไปบางอย่าง เหมือนกับความรู้สึกของเทียร์ พร้อมกับขนนกเย็บเรียงชิ้นได้ Texture สีสีเหลือง ทอง เหมือนดวงตะวันในวันใหม่ ส่วนของกางเกงสีขาวติดลายดอกไม้หลากสีที่ดูคล่องตัวมาขึ้น แต่ในการเริ่มต้นใหม่ของเทียร์นั้นยังมีพันธะ มีสัญญาที่เทียร์ได้ตกลงกับป้าไว้ ให้ทำชุดดูคล่องตัวขึ้นก็จริง แต่ก็ยังไม่สุด เสื้อด้านที่ไม่มีแขนก็ยังมีส่วนนที่เกี่ยวแขนอยู่ และเสื้อมี Cape ยาว และ Collar สวมคอซีทรูดูราวกับตัวตลก รองเท้าสีทองทรง Mule

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดแถลงข่าวเทียร์)

ตัวละครป้าคริส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม

ชุดอยู่บ้าน

ชุดอยู่บ้านเป็นชุดยกไหล่สูง แสมด้วยขนเฟอร์ มีผ้าจับจีบเป็นเหมือนสายสะพานประจำตำแหน่ง ใช้สีหลักประจำตัวป้าคริส เป็นสีโทนเหลืองและส้ม มี 2 สี 2 เนื้อผ้าในตัวเดียว ใส่กับกระโปรงคัทติ้งเฉียง 2 สีกับ บู้ทส้นสูงมีเฟอร์ มีระบายผ้ากากเพชรที่แขนเพิ่มความกรุยกราย โดยจะให้ความรู้สึกเป็นผู้หญิงทำงาน ผู้หญิงเก่ง

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดอยู่บ้านป้าคริส)

ชุดปะทะพัศดี

ชุดนี้เป็นชุดที่มาเจรจากับพัศดีเพื่อขอเจอกันเทียร์ ป้ามาในฐานะรัฐบาล เพราะฉะนั้นชุดจะให้ความรู้สึก Classy เป็นทางการ น่าเกรง ขาม มากับยศที่ตนเองพึงได้รับ หลักของชุดนี้ก็คือมีขนเฟอร์ มีความคอตั้ง เสริมบ่า โชว์ความน่าเกรงขาม แต่ทุกอย่างจะดูไม่พยายามเกินไป ในโทนสีสว่างสดใส มาในชุดสูทกระโปรง ด้านในสวมเสื้อขอจีบตั้งดั่งแผงคอสิงโต และตกแต่งบริเวณแขนเสื้อและชายกระโปรงด้านผ้าแบบเดียวกัน สูทด้านนอกสีเหลืองสว่าง ปกสีม่วง กระเป๋าชมพู ปลายแขนแซมด้วยขนเฟอร์ โดยภายในกระเป๋าจะมีผ้าลูกไม้ปักมุกออก มาเป็นชายเพิ่มความกรุยกรายและมีนัยยะว่า เธอคนนี้ยังมีอะไรที่ซ่อนอยู่ กระโปรงสีม่วงพอดีเข่า มากับรองเท้าทรง Pumps สีชมพู

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดปะทะพัศดีป้าคริส)

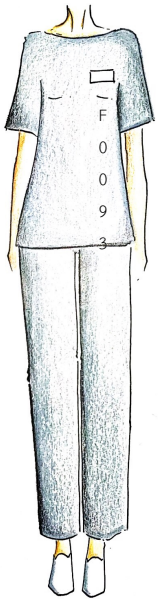
ตัวละครพัศดี ผู้คุมThe Foundation

เป็นชุดทำงานเพื่อแสดงตำแหน่งของตน เพราะตนรู้ดีว่า อำนาจของเขาใหญ่สุดที่นี้ แต่ก็ลืมไปว่าเป็นอำนาจจอมปลอมที่ใช้ได้แค่ที่นี้ ตนสร้างขึ้นมาเท่านั้น หลักของชุดคือใช้วัสดุที่ ไม่ยืดหยุ่น แฝงความเป็นสัตว์ดุร้ายด้วยลายอย่างไฮยีน่าหรืองูพิษ โดยด้านในจะไม่ใส่เสื้อ แต่เป็นแผ่นหนังเส้นรัดตัวไว้ที่คอ ตัว และแขน มีลักษณะไขว้กันเหมือนตาราง และดีไซน์มาจากโครโมโซมเพศ XY ที่พัศดีต่างมีในตัว ไหล่และตัวดูกว้างเพิ่มความบึกตัวแทนความมีอำนาจและความเป็นชาย ส่วนด้านล่างจะเป็นเหมือนเข็มขัดกระโปรงหนังสีดำ ตัวแทนความการถูกกักขังและ อิสตรี สวมด้วยกางเกงหนังพร้อมบูทยาวถึงหัวเข่ามีแพลตฟอร์ม สูงพิเศษ และสวมถุงมือไม่มีนิ้วซีทรูสีดำ

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดพัศดี)

ตัวละครเจนนี่

ชุดนักโทษ

เนื่องด้วยเป็นชุด Uniform ทำให้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทุกคน มีความ Unisex เป็นดีไซน์ที่ดูไม่ดีไซน์ เพราะในยุคนั้น เสื้อผ้าเรียบทรงธรรมดา เป็นอะไรที่ต่ำต้อยมากๆ จึงกลายเป็นเสื้อกางเกงที่ธรรมดามากๆ ดูไม่มีอะไร เน้นการใส่ ใช้งาน โคร่ง ไม่มีแพทเทิร์นอะไร ทรงหลวมๆ ใหญ่บ้าง ยาวบ้าง สั้นบ้าง ดูไม่ได้มีความตั้งใจจะทำเพื่อให้ใส่ คอกว้างเหมือนทุกตัดมาด้วยความมักง่ายขอไปที หน้าอกซ้ายเป็นเลขประจำตัวนักโทษ สวมกับรองเท้าทรงสลิปออนสีขาว

(ภาพประกอบ : Sketch ชุดนักโทษเจนนี่)

3.1.10.2 การ Fitting นักแสดง

(ภาพประกอบ : Fitting ตัวละครเทียร์)

(ภาพประกอบ : Fitting ตัวละครเจนนี่ ป้าคริส พัศดี)

โดยชุดที่ใช้จำลองในการ Fitting เป็นชุดที่มีองค์ประกอบและสีที่คล้ายคลึงกับดีไซน์ที่ได้ออกแบบไว้ โดยหลังจากการ Fiiting ก็ได้ดำเนินการขั้นตอนการสร้างชุด โดยทั้ง 7 ชุดหลักนี้เป็นชุดที่ทำการตัดเย็บขึ้นมาใหม่ ให้สมจริงและตรงกับจินตนาการของผู้ออกแบบมากที่สุด ใช้งบประมาณมากพอสมควร บางชุดเช่น ชุดนักโทษต้องตัดเย็บถึง 8 ชุด เพื่อให้นักแสดงสามารถใส่และดูสมจริงที่สุด โดยหลักๆจะเน้นสีและอารมณ์ของชุดตามนิสัยและสีประจำตัวละคร มีการสอดแทรกสัญลักษณ์ เนื้อผ้า ที่ตัวละครชื่นชอบให้ดูราวกับเสื้อผ้าของตัวละครจริงๆ

เสื้อผ้าที่ใช้ในภาพยนตร์

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์เมื่อเทียบกับ Sketch ตัวละครเทียร์ เจนนี่ ป้าคริส พัศดี)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ชุดอื่นๆ ตัวละครเทียร์)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ชุดอื่นๆ ตัวละครป้าคริส)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ชุดอื่นๆ ตัวละครพัศดี)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ ประชาชน Elite ในงานกาล่า)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ ช่างแต่งหน้าและพิธีกร)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ นักข่าวและประชาชน)

(ภาพประกอบ : เสื้อผ้าในภาพยนตร์ Cop-metic และผู้คุม)

3.1.11 Make up & Hair

(ภาพประกอบ : แต่งหน้าทำผมซีนหลักตัวละครเทียร์)

(ภาพประกอบ : แต่งหน้าทำผมตัวละครเทียร์ ตามลำดับเวลาในเรื่อง)

การแต่งหน้าของเทียร์จะมีความพิเศษและแตกต่างกันไปในแต่ละฉาก เพราะเทียร์ดำรงตำแหน่ง Beauty Icon ของ The Highlighter ทำให้การแต่งหน้าทำผมคือสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการปรากฏตัวของเทียร์ โดยมีการแต่งหน้าที่เน้นตาและปากให้ดูเฉี่ยวและใช้เนื้อผลิตภัณฑ์ที่เล่นแสง ประกายระยิบระยับ ส่วนทรงผมจะสอดคล้องกับชุดและการแต่งหน้าในแต่ละฉาก

(ภาพประกอบ : แต่งหน้าทำผมตัวละครป้าคริส ตามลำดับเวลาในเรื่อง)

การแต่งหน้าของป้าคริสจะเน้นการแต่งหน้าที่คล้ายเดิม แต่เปลี่ยนสีและรูปแบบเล็กน้อย ทาลิปด้วยสีแดงในแต่ละเฉดสี เพื่อแสดงถึงอำนาจ ภาพลักษณ์ผู้หญิงมั่นใจและเก่ง ลักษณะการแต่งหน้าที่คมชัด และผมสีแดงลอนให้ความรู้สึกฮึกเฮิมและทรงพลัง

(ภาพประกอบ : แต่งหน้าทำผมตัวละครพัศดี ตามลำดับเวลาในเรื่อง)

พัศดีจะแต่งหน้าด้วยสีดำและแดงเท่านั้น มีการเขียนคิ้วที่คม เป็นเส้นดูดุร้าย การ Contour ที่ชัดและเข้ม แสดงให้เห็นพลังอำนาจในด้านมืด และริมฝีปากสีแดงขอบดำ ที่ให้ความรู้สึกถูกกลืน กินและตกไปอยู่ในอำนาจของเขา

(ภาพประกอบ : แต่งหน้าทำผมตัวละครเจนนี่)

เจนนี่ในบทนักโทษที่ถูกจับเพราะไม่ได้แต่งหน้า ใช้ชีวิตอยู่ใน The Foundation ด้วยใบหน้าเปลือยเปล่า แต่กลับดูมีสเน่ห์ด้วยรอยยิ้มอันสดใส

3.1.12 การถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากบทภาพยนตร์เสร็จ ก็เข้าสู่ขั้นตอนตีความออกมาเป็นภาพ ได้มีการปรึกษากับผู้กำกับถึงอารมณ์และสารที่ต้องการสื่อสารในแต่ละฉากเพื่อให้สามารถถ่ายทอดออกมาได้ตามที่ผู้กำกับต้องการมากที่สุด โดยสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในฐานะผู้กำกับภาพคือ ภาษาภาพ ได้แก่ การจัดองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนกล้อง แสงและสี นอกจากนี้ยังต้องเลือกใช้อุปกรณ์ให้เข้ากับภาพยนตร์เพื่อให้เกิดความสะดวกและประโยชน์สูงสุดในด้านการส่งเสริมเนื้อหาของภาพยนตร์

3.1.12.1 การจัดองค์ประกอบภาพ ได้มีการแบ่งออกเป็น 2 แบบตามสถานที่หลักในเรื่อง สถานที่แรกคือ The Highlighter มหานครแห่งความงาม องค์ประกอบภาพส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความใหญ่โตและสง่างาม เพราะเมืองนี้เป็นตัวแทนของความสวยงามของคน เพราะฉะนั้น ภาพที่เราเห็นจะเน้นภาพ Long Shot และ Estrablishing Shot ขนาดใหญ่ของเมืองๆนี้

(ภาพประกอบ : การใช้ภาพขนาดกว้างในภาพยนตร์)

สถานที่ต่อมาคือ The Foundation เรือนจำแดนพิเศษที่เราตั้งใจให้ภาพออกมารู้สึกอึดอัดและกดดัน เพราะเป็นสถานที่ๆกักขังคนที่ไม่ทำตามกฎหมายความงามของประเทศ ภาพที่เราจะเน้นส่วนใหญ่จะเป็น Close Up ให้เห็นสีหน้าแววตาของตัวละคร และรู้สึกอึดอัดจากภาพที่มีระยะใกล้ ซึ่งจะตรงข้ามกับเมือง The Highlighter เพื่อให้ผู้ชมได้เป็นถึงความ Contrast (ขัดแย้ง) ซึ่งเป็น Keyword หลักของภาพยนตร์เรื่องนี้

(ภาพประกอบ : การใช้ภาพขนาดแคบในภาพยนตร์)

3.1.12.2 การเคลื่อนกล้อง ด้วยความที่เป็นภาพยนตร์แนวแฟนตาซีอยู่แล้ว เราจึงไม่ได้เน้นในเรื่องการเคลื่อนกล้องมากนัก การเคลื่อนกล้องส่วนใหญ่ในเรื่องจะเป็นการตั้งกล้องนิ่ง และมีการ Dolly-in / Dolly-out บ้างในบางฉาก เราต้องการเน้นให้ภาพยนตร์ของเราดูง่ายและไม่ซับซ้อน จึงเลือกที่จะไปเน้นในส่วนของงานออกแบบมากกว่าการเคลื่อนกล้อง

3.1.12.3 การจัดแสง มีการวางแผนในเรื่องการจัดแสงเอาไว้ 2 แบบ โดยแบ่งแยกตามช่วงเวลาและสถานที่ ในส่วนของการแบ่งแยกตามช่วงเวลา ในตอนเช้า เราเลือกที่จะไม่จัดแสงในฉากภายนอก และจัดแสงแค่ให้ภาพดูสะอาดตาในฉากภายใน ไม่เน้นสีสันอะไรมาก เพราะเสื้อผ้าและการแต่งหน้าก็มีสีสันสวยงามของตัวมันเองอยู่แล้ว

(ภาพประกอบ : การจัดแสงในตอนเช้าของภาพยนตร์)

ส่วนในตอนกลางคืน เราเลือกใช้ไฟนีออนเข้ามาเป็นลูกเล่นในภาพยนตร์ของเรา โดยเรามองว่า เมืองๆนี้มันคือความสวยงาม แม้ตอนกลางคืนมันก็ยังคงต้องสวยงามอยู่เหมือนกัน เราจึงใช้ไฟนีออน ที่มีสีสันสวยงามและจะดูสวยที่สุดในตอนไม่มีแสงธรรมชาติมาใช้ ไฟนีออนยังสื่อได้ถึงการประดิษฐ์ สื่อถึงความไม่ธรรมชาติ ซึ่งตรงกับสิ่งที่เราอยากจะสื่อในเรื่องอีกด้วย

ในส่วนของการแบ่งแยกตามสถานที่ เราเลือกใช้แสงไฟนีออน และ Mood and Tone เป็นไฟหลักของ The Foundation โดยเน้นสีฟ้า เหลือง เขียว เพื่อแสดงถึงความอึดอัด ประหลาด ของสถานที่นั้นๆ

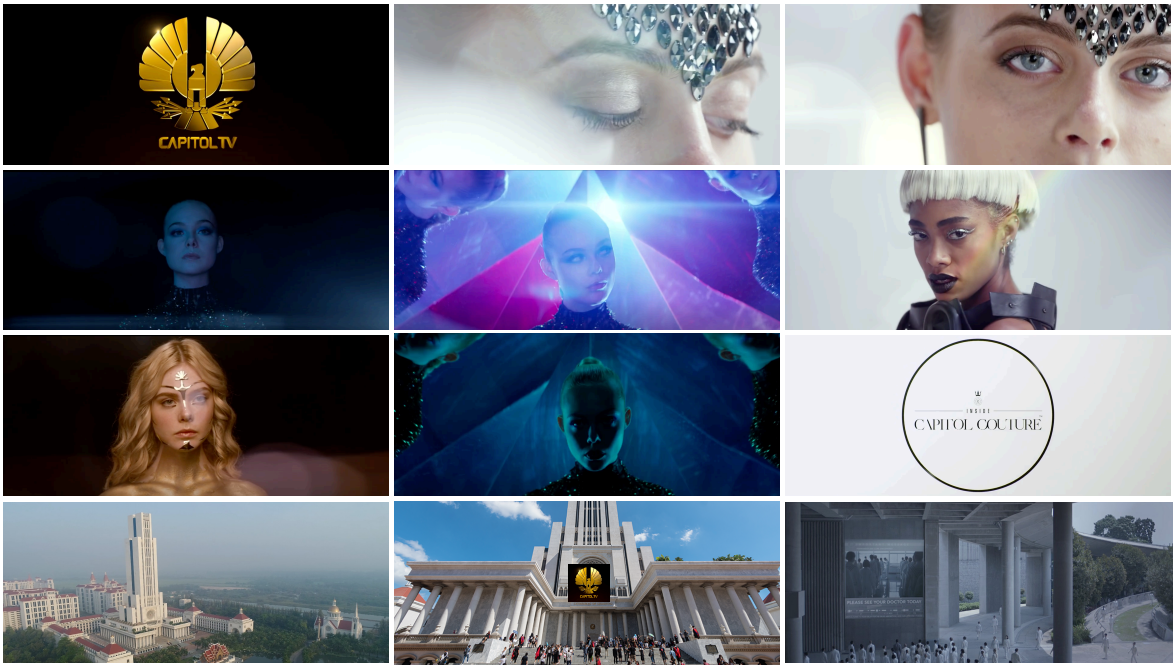
(ภาพประกอบ : การจัดแสงในตอนกลางคืนของภาพยนตร์)

3.1.12.4 อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

อุปกรณ์กล้อง เราเลือกใช้กล้อง Sony FS7 เป็นกล้องหลัก และใช้ Sony A7S Mark II เป็นกล้องรอง เหตุผลที่เราเลือกใช้กล้อง Sony FS7 เป็นกล้องหลักเพราะคุณสมบัติพิเศษของกล้องที่สามารถเก็บค่าสีได้มาก สามารถเก็บค่าสีได้ถึง 10 BIT ซึ่งถ้าเอามาทำในช่วงของ post-production แล้วจะทำให้ภาพออกมาสวยงาม สีสด เพราะหนังของเราต้องการให้มีสีออกมาให้เยอะที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนกล้อง Sony A7S Mark II เลือกใช้เป็นกล้องรอง ในบางซีนที่เป็นการพูดคุยกัน เพื่อลดระยะเวลาในการถ่ายทำให้สั้นลง แต่จะไม่เลือกใช้ในฉากที่มีไฟนีออน เพราะ กล้องตัวนี้ไม่สามารถเก็บสีได้เท่ากับกล้องหลัก ซึ่งอาจจะมีปัญหาในช่วงของ post-production ในการ grading สีให้ทั้งสองกล้องนั้นเท่ากัน

3.1.13 Story Board

Scene1 Prologue Ext / The Highlighter / Day

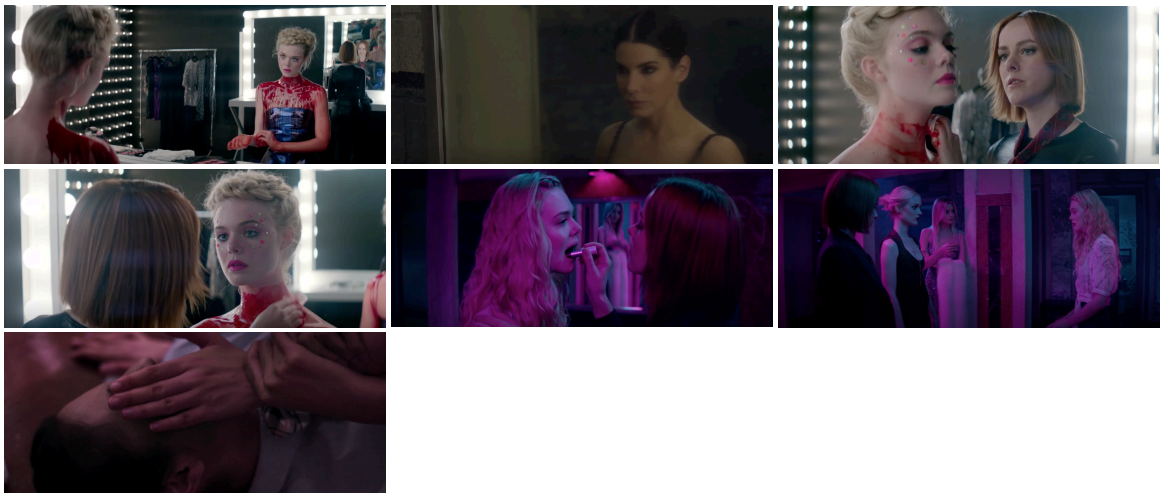
Scene2 Int / บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม / Day

Scene 3 Int / T ZONE / Night

Scene 4 Int / ห้องน้ำ-T ZONE / Night

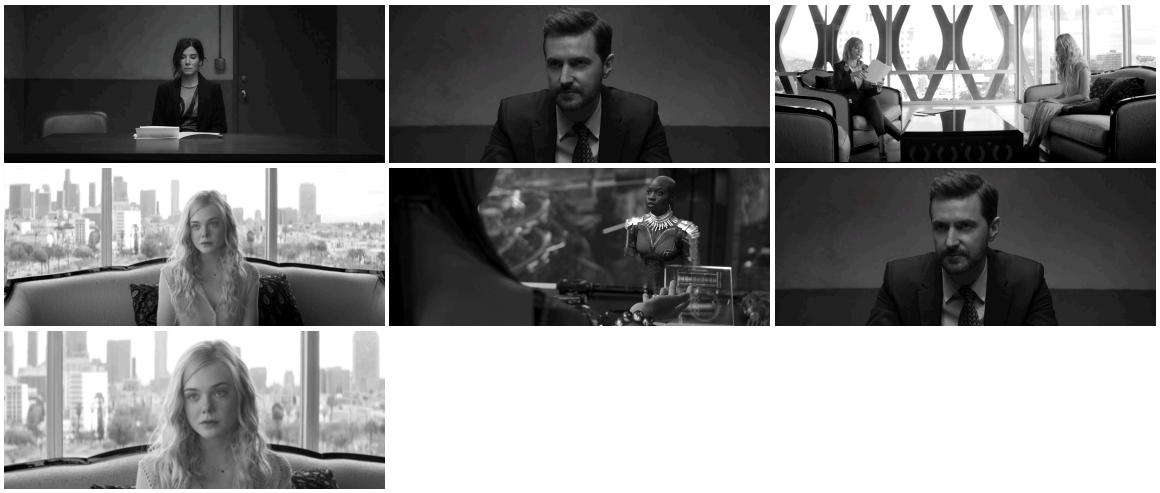
Scene 5 Int / T ZONE / Night

Scene 6 Int / บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงามฯ / Day

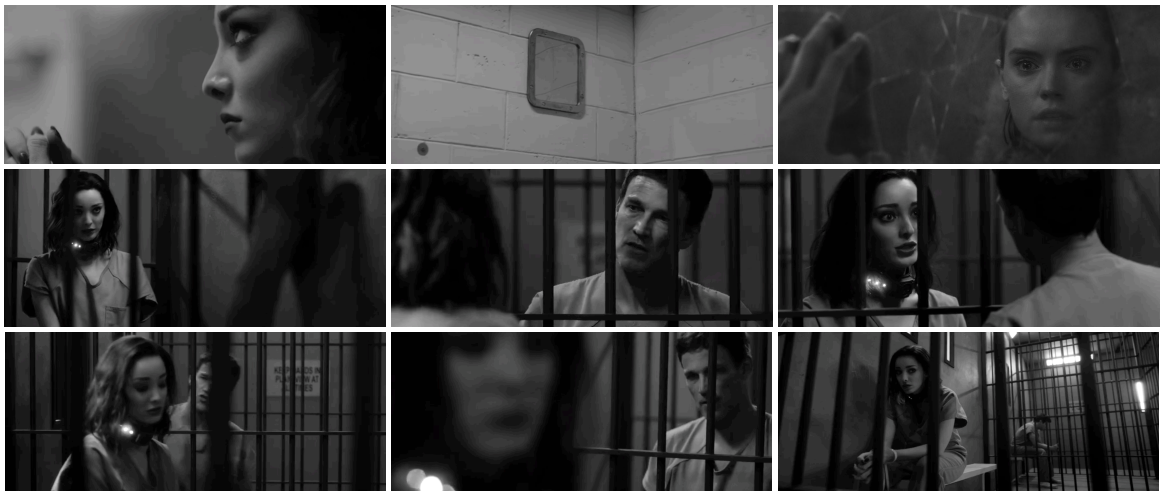
Scene 7 Int / ห้องพัศดี-The Foundation / Day

Scene 8 Int / ห้องขัง-The Foundation / Day

Scene 9 Int / ห้องขัง-The Foundation / Night

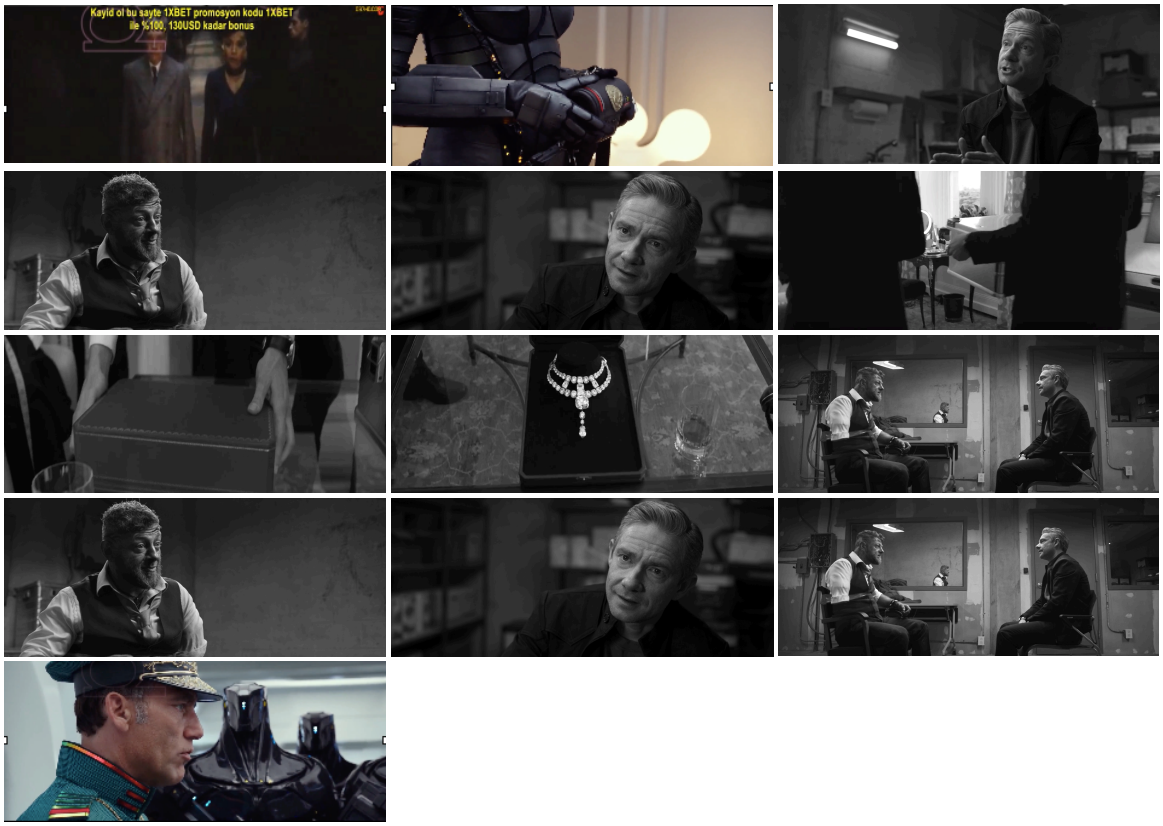
Scene 10 Ext / กระทรวงความงาม เมือง The Highlighter / Day

Scene 11 Int / โรงอาหาร-The Foundation / Day

Scene 12 Int / ห้องพัศดี-The Foundation / Night

Scene 13 Int / ห้องขัง-The Foundation / Night

Scene 13A Int / The Foundation / Day

Scene 14 Int / ห้องพัศดี-The Foundation / Day

Scene 15 Int / ห้องขัง-The Foundation / Day

Scene 16 ภายนอก/กระทรวงความงาม เมือง The Highlighter/กลางวัน

3.1.14 งบประมาณ

3.1.14.1 การประเมินงบประมาณ

จากการวางแผนการทำงาน ทำให้สามารถประเมินค่าใช้จ่ายได้คร่าวดังนี้

รายละเอียด	**จำนวนเงิน (บาท)**
Pre-Production	4,000
Document	2,000
ค่าตัวนักแสดง	12,000
เสื้อผ้านักแสดง	65,000
อุปกรณ์ประกอบฉาก	66,000
สถานที่ถ่ายทำ	60,000
อุปกรณ์ถ่ายทำ	44,000

ค่าเดินทาง	15,000
สวัสดิการ	50,000
Post-Production	36,000
ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	10,000
รวม	**364,000**

(ตาราง: การประเมินงบประมาน)

3.1.14.2 การขอรับการสนับสนุน

ในขั้นตอนของการทำงานได้มีการขอรับการสนับสนุนต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.14.2.1 บริษัท ชลบุรีรัตนยนต์1999 จำกัด

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 100,000บาท

3.1.14.2.2 โรงพยาบาลศิครินทร์

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 50,000บาท

3.1.14.2.3 บริษัท โซนิค วิชั่น จำกัด

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 30,000บาท

3.1.14.2.4 บริษัท Plathong2petshop

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 15,000บาท

3.1.14.2.5 โรงแรมบ้านลายไม้ บีชรีสอร์ท

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 10,000บาท

3.1.14.2.6 บริษัท บางเทาออยล์ เซอร์วิส จำกัด

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 5,000บาท

3.1.14.2.7 โรงแรม S.B.Living Place

สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 5,000บาท

3.1.14.2.8 บริษัท เมคอัพ เทคนิค อินเตอร์เนชันนอล

สนับสนุนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ มูลค่า 10,000 บาท

3.1.14.2.9 Tube Gallery

เอื้อเฟื้อเสื้อผ้าในการประกอบการถ่ายทำ

3.1.14.3 การบริหารจัดการงบประมาณ

หลังจากการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยการต่างๆแล้ว ทำให้สามารถหักค่าใช้จ่ายในแต่ละส่วนออกไปได้เป็นจำนวนเงิน 225,000 บาท และมีการเก็บเงินจาก สมาชิกอีก คนละ 21,000 บาท จำนวน 7 คน รวมเป็นเงิน 147,000 บาท จึงทำให้มีเงินสำหรับใช้จ่ายในการถ่ายทำ รวมถึงค่าใช้จ่ายฉุกเฉินต่างๆ จำนวน 372,000 บาท

เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้นจึงมีการสรุปงบประมาณดังนี้ เงินในแต่ละส่วนเป็นไปตามที่จัดสรรไว้ในการประเมินงบประมาณทุกรายการ โดยเงินส่วนที่เหลือจะใช้สำหรับการจัดงานฉายภาพยนตร์นิพนธ์ เป็นจำนวนเงิน 8,000บาท

3.1.15 ตารางวางแผนการทำงาน

OCTOBER 2018						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
	1	2	3	4	5	6
			นำเสนอRESEARCH / PLOT / THEME			
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
		นำเสนอ REFERENCE				
21	22	23	24	25	26	27
				SCREENPLAY DEVELOPMENT		
28	29	30	31			

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนตุลาคม)

NOVEMBER 2018						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
		นำเสนอ STORY BOARD				
11	12	13	14	15	16	17
	CASTING CALL				CASTING	
18	19	20	21	22	23	24
		LOCATION SCOUTING				
25	26	27	28	29	30	
		PRE PRODUCTION 1				

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนพฤศจิกายน)

DECEMBER 2018						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
						1
2	3 FITTING	4	5	6	7	8
9	10	11 PRE PRODUCTION 2	12	13	14	15
16	17 WORKSHOP	18	19	20	21	22
23	24	25 เตรียมการถ่ายทำ (SET/BLOCKSHOT)	26	27	28	29
30	31					

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนธันวาคม)

JANUARY 2019						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
		1 เตรียมการถ่ายทำ (SET/BLOCKSHOT)	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16 PRODUCTION	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31 EDIT 1		

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมกราคม)

FEBUARY 2019						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
					1	2
3	4	5	6 EDIT 1	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20 ROUGH CUT 1	21	22	23
24	25	26 EDIT 2	27	28		

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนกุมภาพันธ์)

MARCH 2019						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
					1 EDIT 2	2
3	4	5 COLOR GRADING	6	7	8	9 ถ่ายposter
10	11	12	13 CG	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
			MUSIC COMPOSE / SOUND DESIGN			
24	25 ROUGH CUT 2	26	27	28	29	30
			FINAL EDIT / FINAL MIX / FINAL GRADING			
31						

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมีนาคม)

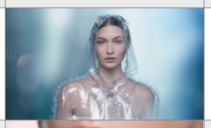
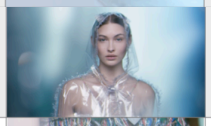
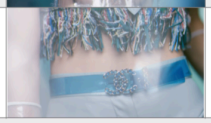
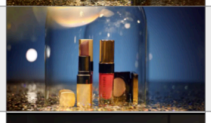
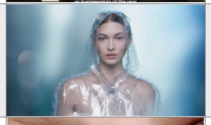
APRIL 2019						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
	1	2	3	4	5	6
	FINAL EDIT / FINAL MIX / FINAL GRADING					
7	8	9	10	11	12	13
		FINAL PRESENT				
14	15	16	17	18	19	20 SCREENING
21 SCREENING	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนเมษายน)

3.1.16 ตารางการถ่ายทำ

BREAKDOWN

Call Time : 08.30 น. Start Time : 10.30 น. Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551	วันศุกร์ที่ 11 มกราคม 2562 10.30น. - 16.00น. สตูไข่ดาว Propaganda / ประกาศข่าว	Q1

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	remark
10.30 - 11.00	propaganda	1	D	INT	สตูไข่ดาว	MCU		look 1 หวานๆ น่ารัก	ถ่ายเลื้อยๆ จริต/เล่นกล้อง
	propaganda	2	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		look 1 หรือ ใช้เครื่องสำอางค์ ปัดมาสคาร่า ทาลิป	ถ่ายเลื้อยๆ เน้นเมคอัพเสื้อผ้า
11.00 - 11.30	propaganda	7	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		เก็บฟุตสวยๆ ที่สื่อถึงความระยิบระยับ คริสตัล / เพชร / กากเพชร / นาฬิกาทราย	หลายๆชอต เก็บเรื่อยๆ
	propaganda	8	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		เทียร์เล่นกับพรอพ มือกำคริสตัล โปรยกากเพชร เน้นมือ	
12.30 - 13.00	propaganda	3	D	INT	สตูไข่ดาว	MCU		look 2 เปรี้ยวๆ	ถ่ายเลื้อยๆ จริต/เล่นกล้อง
	propaganda	4	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		look 2 หรือ ใช้เครื่องสำอางค์ ปัดมาสคาร่า ทาลิป ฯลฯ	ถ่ายเลื้อยๆ เน้นเมคอัพ เสื้อผ้า
LUNCH TIME									
13.30 - 14.00	propaganda	9	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		แพ็กเกตชอตเครื่องสำอางค์สวยๆ ใช้ตัดสลับกับเมคอัพ	ทีละชิ้น
	propaganda	10	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		แพ็คเกตเครื่องสำอางค์สวยๆตอนจบ	รวม
14.00 - 14.30	6	6	D2	INT	สตูไข่ดาว			นักข่าวประกาศข่าว ในทีวีป้า	CG
14.40 - 15.10	propaganda	5	D	INT	สตูไข่ดาว	MCU		look 3	ถ่ายเลื้อยๆ จริต/เล่นกล้อง
	propaganda	6	D	INT	สตูไข่ดาว	CU		look 3 หรือ ใช้เครื่องสำอางค์ ปัดมาสคาร่า ทาลิป ฯลฯ	ถ่ายเลื้อยๆ เน้นเมคอัพ เสื้อผ้า
15.10 - 15.30	propaganda	11	D	INT	สตูไข่ดาว	MCU		เทียร์พูด “เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต”	อัดเสียง *ใช้lookที่สวยที่สุด สำคัญที่สุด

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่1)

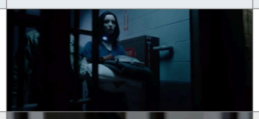
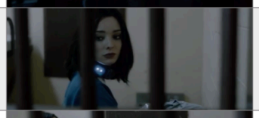
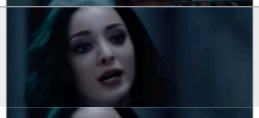
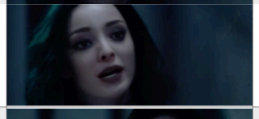
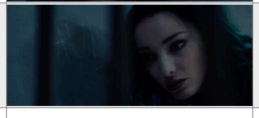
BREAKDOWN

Call Time : 05.30น.
Start Time : 07.00น.

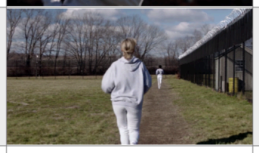
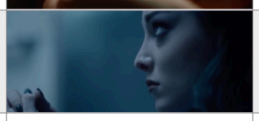
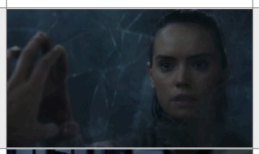
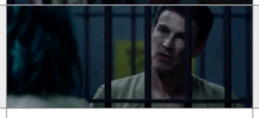
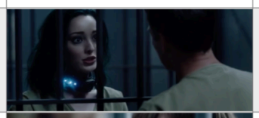
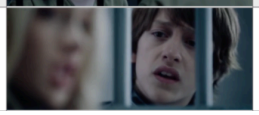
Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118
Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464
DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551

วันศุกร์ที่ 18 มกราคม 2562
07.00น. - 22.00น.
ตึก 13 เหรียญ Bangkok Yacht Club
ห้องขัง / โรงอาหาร / ลานสันทนาการ

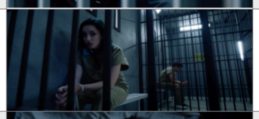
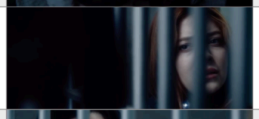
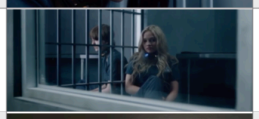
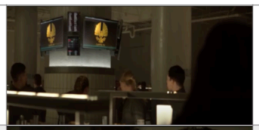
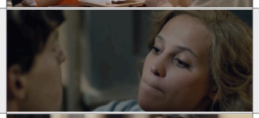
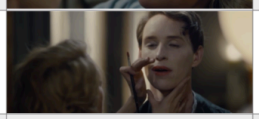
Q2

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	art/props	remark
07.00 - 07.10	8	1	D2	INT	ห้องขัง	MS		ประตูเหล็กเลื่อนออกมา เห็นเทียร์ยืนอยู่ข้างหน้า	ผ้าห่ม หมอน ของใช้ส่วนตัว (แปรงสีฟัน ยาสีฟัน ผ้าผืนเล็ก) หนังสือเจนนี่	
07.15 - 07.25	8	2	D2	INT	ห้องขัง	MS		เทียร์หันมามองประตูที่ถูกปิด		
07.30 - 07.40	8	3	D2	INT	ห้องขัง	CU		หน้าเทียร์มองห้องด้วยความ อึ่		DP อยู่ในคุก กับเทียร์
07.45 - 07.55	8	4	D2	INT	ห้องขัง	MS		ผ่านกรงเข้าไป เทียร์นั่งพิงกำแพง		
08.00 - 08.10	8	5	D2	INT	ห้องขัง	OSD		ผ่านไหล่เห็นหน้าเจนนี่		
08.15 - 08.25	8	6	D2	INT	ห้องขัง	CU		ผ่านกรง เจนนี่เห็นหน้าเทียร์		
08.30 - 08.40	8	7	D2	INT	ห้องขัง	CU		ผ่านกรง หน้าเจนนี่ “ ขอโทษแล้วกัน”		Filp รูปจ้า
08.45 - 08.55	8	8	D2	INT	ห้องขัง	CU		หันหน้าหลบมาทำหน้าเซง		
09.05 - 09.15	13A	11	D	INT	ห้องขัง	MS		TWO SHOT เทียร์เจนนี่นั่งอยู่ในคุก	เล็บ	
09.20 - 09.30	13A	12	D	INT	ห้องขัง	CU		เจนนี่ แงะเล็บให้เทียร์		
09.35 - 09.45	13A	20	D	INT	ห้องขัง	CU		เทียร์มองหน้าตัวเอง เริ่มอมยิ้ม	กระจกในคุก	ผ่านกระจก
09.50 - 10.00	13A	19	D	INT	ห้องขัง	OSD		ผ่านไหล่เทียร์เห็นหน้าตัวเอง		hidden cutจากคริสขวาไปซ้าย
ย้ายโล / เปลี่ยนไฟเป็นกลางคืน										
	13A	1	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		twoshot เทียร์ เจนนี่นั่งคุยกัน		
10.30 - 10.50	13A	2	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		หน้าเทียร์		เฉียงๆ

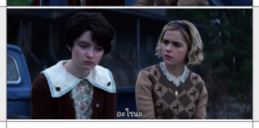
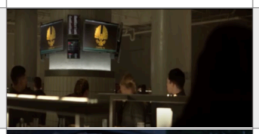
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่2 แผ่นที่1)

	13A	3	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		หน้าเจนนี่		เฉียงๆ
11.00 - 11.15	13A	6	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		เจนนี่วิ่ง		
	13A	7	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		เทียร์วิ่ง		
11.20 - 11.40	13A	8	D	EXT	ดาดฟ้า	CU		ดินในกระถาง	ต้นไม้	
	13A	9	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		เจนนี่หยิบดินมาป้ายหน้า	ต้นไม้	เฉียงๆ
	13A	10	D	EXT	ดาดฟ้า	MS		เทียร์มอง ลังเลที่จะลองเอาดินมาป้ายหน้าบ้าง	ต้นไม้	เฉียงๆ
					ย้ายโลกลับ / กินข้าว					
12.10 - 12.20	9	2	N2	INT	ห้องขัง	MS		หลังเทียร์ที่กำลังจัดเตียงอยู่	เล็บอะคริลิค กระจกในคุก	
12.25 - 12.40	9	3	N2	INT	ห้องขัง	MS		track ตามเทียร์เก็บเตียง เล่นยาวถึงหาเล็บ		ถ่ายจากห้องเจนนี่
12.45 - 12.50	9	4	N2	INT	ห้องขัง	INS CU		เล็บมือที่หัก		เล็บมือซ้าย
12.55 - 13.10	9	5	N2	INT	ห้องขัง	CU		หน้าเทียร์มองเล็บ แล้วก็หันไปเจอกระจก เดินออกจากเฟรมไป (เล่นยาว)		
13.15 - 13.20	9	6	N2	INT	ห้องขัง	CU		เทียร์ก้มเก็บเล็บ ที่ตกอยู่ระหว่างเท้า		
13.25 - 13.35	9	7	N2	INT	ห้องขัง	OSD		เทียร์มองกระจก		
13.40 - 13.55	9	8	N2	INT	ห้องขัง	OSD		รับหลังเทียร์หันมาคุยกับเจนนี่	เล็บอะคริลิค กระจกในคุก	
14.00 - 14.15	9	9	N2	INT	ห้องขัง	MS		หน้าเจนนี่มองเทียร์ เจนนี่คุยกับเทียร์ เล่นถึงเจนนี่นั่ง		
14.20 - 14.25	9	10	N2	INT	ห้องขัง	POV เจนนี่		เล็บเทียร์		
14.30 - 14.40	9	11	N2	INT	ห้องขัง	OSD		เทียร์พูด “แค่หรอออ...เล็บชั้นมีราคามากนะ”		เทียร์เดินเข้ามาใกล้กรง
14.45 - 15.00	9	12	N2	INT	ห้องขัง	CU		เทียร์นั่งบนเตียงคุยกับเจนนี่		

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่2 แผ่นที่2)

15.05 - 15.20	9	13	N2	INT	ห้องขัง	CU		เจนนี่นั่งบนเตียงคุยกับเทียร์	เล็บอะคริลิค กระจกในคุก	
15.25 - 15.40	9	14	N2	INT	ห้องขัง	Dolly-out two shot		เทียร์คุมโปง เจนนี่นอน		DOLLY
15.45 - 16.00	13	2	N3	INT	ห้องขัง	MS bird eye view		เทียร์นอนไม่หลับ	ของในคุก	
16.05 - 16.20	13	3	N3	INT	ห้องขัง	CU		หน้าเจนนี่		ผ่านกรง
16.25 - 16.40	13	4	N3	INT	ห้องขัง	CU		หน้าเทียร์		ผ่านกรง
16.45 - 17.00	13	5	N3	INT	ห้องขัง	CU		เจนนี่ “ไม่รู้สิ...”/ “ไม่อะ ครอบครัวไม่มีฐานะ”/ “วันนั้นแม่ฉันไม่สบาย”		ในกรง
17.05 - 17.20	13	6	N3	INT	ห้องขัง	CU		เทียร์ “ก็นั่นแหละ ป้าฉันก็พูด”		ในกรง
17.25 - 17.40	13	7	N3	INT	ห้องขัง	MS		ภาพกว้าง เห็นทั้ง เทียร์ และ เจนนี่		
17.45 - 17.55	9	1	N2	INT	ห้องขัง	CU		ไฟเปลี่ยนเป็นนีออน		
18.05 - 18.15	13	1	N3	INT	ที่ไหนก็ได้	MS		ผู้คุมเปลี่ยนกะ		
DINNER TIME / เปลี่ยนเซต										
18.45 - 18.55	11	1	D3	INT	โรงอาหาร	CU		ป้าอยู่ในทีวี	TVคุก จานหลุม ช้อน ฟรุตสลัด	
19.00 - 19.10	11	2	D3	INT	โรงอาหาร	MS		หน้าเทียร์มองทีวี		
19.15 - 19.30	11	6	D3	INT	โรงอาหาร	MASTER twoshot		เทียร์ เจนนี่		
19.35 - 19.50	11	4	D3	INT	โรงอาหาร	CU		เจนนี่ตักข้าวเข้าปาก		เฉียงๆ
19.55 - 20.10	11	5	D3	INT	โรงอาหาร	CU		หน้าเทียร์		เฉียงๆ
20.15 - 20.35	11	3	D3	INT	โรงอาหาร	CU		นักโทษคนหนึ่ง		
	11	7	D3	INT	โรงอาหาร	CU		จิ้มข้าว เล่นข้าว		
	11	8	D3	INT	โรงอาหาร	MS		คนในคุกชำ เจนนี่ กับเทียร์		

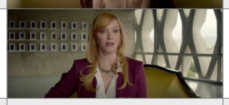
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่2 แผ่นที่3)

20.40 - 20.55	13A	4	D	INT	โรงอาหาร	MS		เฉียงเทียร์ กินข้าว	จานหลุม ช้อน ข้าว2	
	13A	5	D	INT	โรงอาหาร	MS		เฉียงเจนนี่ กินข้าว		
21.00 - 21.10	14	1	D4	INT	โรงอาหาร	CU		คนคุกเดินผ่านโต๊ะเทียร์ tracking ไปหาเทียร์	จานหลุม ช้อน ข้าว3 TV	
21.15 - 21.25	14	2	D4	INT	โรงอาหาร	CU		จอทีวี เห็นพัศดี		
21.30 - 21.40	14	3	D4	INT	โรงอาหาร	MS		ด้านข้างเทียร์ มองจอทีวี trackกล้องขึ้นตอนเทียร์ลุก แล้วหลุดเฟรมไป		
21.45 - 21.55	14	4	D4	INT	โรงอาหาร	MS		ด้านข้าง เจนนี่		

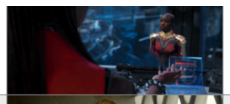
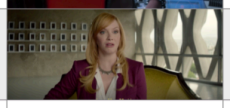
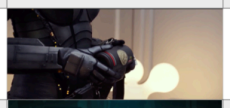
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่2 แผ่นที่4)

BREAKDOWN

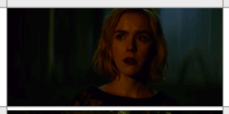
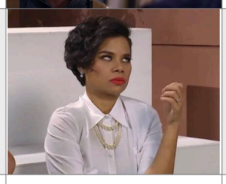
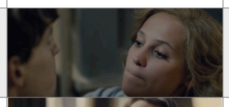
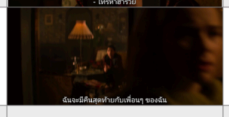
Call Time : 05.30น. Start Time : 07.15น. Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551	วันเสาร์ที่ 19 มกราคม 2562 07.15น. - 22.00น. ตึก 13 เหรียญ Bangkok Yacht Club ห้องพัศดี / ทางเดิน / ประตู	Q3

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	camera	shot	REF SHOT	description	art/props	remark
07.15 - 07.25	7	1	D2	INT	ห้องพัศดี		MS		เทียร์นั่งหน้าเชงๆ		
07.30 - 07.50	7	2	D2	INT	ห้องพัศดี	A	CU		เทียร์นั่ง สายตามองไปที่ตรงข้าม เทียร์พูด เล่นยาวถึงลุกออกไป		
	7	3	D2	INT	ห้องพัศดี	B	CU		พัศดีนั่งหันหลังแล้วหันมา เห็นพัศดี เล่นยาวจนจบ	Puff metic (พัศดี)	เหมือน c 2
07.55 - 08.05	7	3.1	D2	INT	ห้องพัศดี		CU		tracking เปิดตัวพัศดี ไล่จากเท้ามาหน้า	กระเป๋าคสอ1	
08.10 - 08.20	7	4	D2	INT	ห้องพัศดี		POV เทียร์		หน้าพัศดี แล้วเลื่อนมามอง puffmetic	เครื่องสำอางค์ (ในกระเป๋า)	
08.25 - 08.35	7	5	D2	INT	ห้องพัศดี		CU		เฉียงรับหน้าเทียร์		

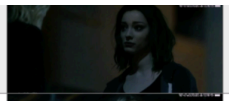
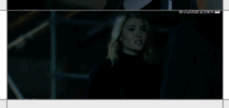
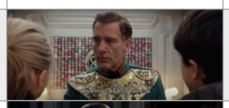
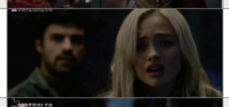
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่3 แผ่นที่1)

08.40 - 08.50	7	6	D2	INT	ห้องพัศดี		OSD		ผ่านไหล่เทียร์ คุยโทรศัพท์กับป้า ผ่านpuffmetic		ป้าชุดเดียว กับชีน6
08.55 - 09.10	7	7	D2	INT	ห้องพัศดี		CU		พัศดีพูด หยิบกล่องขึ้นมา เล่นยาว	Puff metic (พัศดี)	มุมเปลี่ยนจากc3
09.15 - 09.25	7	8	D2	INT	ห้องพัศดี		CU		รับกล่องที่วางบนโต๊ะ แพนขึ้นเห็นแสงบนหน้าพัศดี	กระเป๋าคสอ1	
09.30 - 09.40	7	9	D2	INT	ห้องพัศดี		MCU		สายตาพัศดี	เครื่องสำอางค์ (ในกระเป๋า)	เสียงป้าฝากข้อความถึงเทียร์
09.50 - 10.00	12	5	D3	INT	ห้องพัศดี		OSD		หลังป้าคริส trackออกมาเห็นพัศดี		
10.05 - 10.25	12	7	D3	INT	ห้องพัศดี		two shot		พัศดี กับ ป้า	CGป้ายแดน	Master
10.30 - 10.50	12	8	D3	INT	ห้องพัศดี	A	MS		พัศดี เล่นถึงวางเครื่องสำอางค์ให้	Puff metic (พัศดี) กระเป๋าคสอ2	
	12	9	D3	INT	ห้องพัศดี	B	MS		ป้า เล่นถึงวางเครื่องสำอางค์ให้	เครื่องสำอางค์ (ในกระเป๋า)	
10.55 - 11.05	12	10	D3	INT	ห้องพัศดี				pan ขึ้น ให้เห็นของในกล่อง ตอนคนของป้าวางกล่องเครื่องสำอางค์บนโต๊ะ	เก้าอี้แขก	
11.10 11.30	12	11	D3	INT	ห้องพัศดี	A	CU		ป้าหน้าใกล้ เผื่อ pan ขึ้นรับป้าลุกด้วย		
	12	12	D3	INT	ห้องพัศดี	B	CU		พัศดีหน้าใกล้		
11.35 - 11.45	12	13	D3	INT	ห้องพัศดี		CU		เปลี่ยนมุมกล้อง “แล้วมาดูกันว่าแกกับชั้น...”		
11.50 - 12.00	12	14	D3	INT	ห้องพัศดี		OSD		รับหน้าพัศดี		
12.10 - 12.20	12	4	D3	INT	ห้องพัศดี		MS		ป้าเดินเข้ามา	CGป้ายแดน Puff metic (พัศดี)	
12.25 - 12.35	12	6	D3	INT	ห้องพัศดี		MS		Dolly-inหน้าพัศดี ที่นั่งแต่งหน้าอยู่	กระเป๋าคสอ2	Dolly Titan (star fire)
12.45 - 13.00	12	3	D3	INT	ประตู		MS		ป้าเดินเข้าห้องมา	เครื่องสำอางค์ (ในกระเป๋า)	
	12	15	D3	INT	ประตู		MSรับข้าง		ป้าเดินออกมาจากห้องพัศดี เห็นbodyguard	เก้าอี้แขก	
13.05 - 13.25	12	1	D3	INT	ทางเดิน		MS		tracking หน้าป้าคริส		
	12	2	D3	INT	ทางเดิน		MS		tracking หลังป้าคริส		pan ขึ้นเป็น the foundation

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่3 แผ่นที่2)

LUNCH TIME											
14.00 - 14.10	13A	16	D	INT	ห้องพัศดี		CU		tracking ตามกล่องที่ถูกเปิด หยิบของมาแต่งหน้า กล้องเคลื่อนไปที่หน้า	กล่องเครื่องสำอาง	
14.15 - 14.25	14	5	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		พัศดีเรียกนักโทษรหัสF0098		CG ชุดเดียวกับซีน15
14.35 - 14.45	15	1	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		เทียร์เดินเข้ามาตะลึงกับห้องๆนั้น	หุ่นโชว์ชุด(จบ) กระเป๋าคสอ3 เครื่องสำอางค์ (ของที่ใช้แต่งหน้าทำผมต่างๆ) Puff metic (ป้า) เก้าอี้แขก	
14.50 - 15.05	15	2	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		ให้เห็นภาพรวมของห้อง เสื้อผ้า พัศดี คนแต่งหน้า ป้านั่งหันหลังอยู่แล้วหันหน้ามาหาเทียร์		60fps
15.10 - 15.25	15	3	D4	INT	ห้องพัศดี		MS two		ป้าเดินเข้ามาหาเทียร์ (ป้ายิ้มเยอะเย้ยพัศดี) ป้ายื่น puffmetic ให้		Master แทร็กจากป้ามา
15.30 - 15.50	15	4	D4	INT	ห้องพัศดี	A	OSD		ป้าเดินเข้ามาหาเทียร์		
	15	5	D4	INT	ห้องพัศดี	B	OSD		เห็นหน้าเทียร์		
15.55 - 16.05	15	6	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		พัศดี ทำหน้าไม่พอใจ		
16.10 - 16.20	15	7	D4	INT	ห้องพัศดี		CU		ข้อความบน puff/ ปั๊มลายนิ้วมือ/ puffสลาย		ไฟสว่าง
16.25 - 16.35	15	8	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		หน้าเทียร์ลงมานั่งที่เก้าอี้ คนแต่งหน้าให้เทียร์ เทียร์รู้สึกเปลกๆที่มีคนแตะหน้า ทำผม		
16.40 - 17.00	15	9	D4	INT	ห้องพัศดี		CU		หน้าช่างทำผม	หุ่นโชว์ชุด(จบ) กระเป๋าคสอ3 เครื่องสำอางค์ (ของที่ใช้แต่งหน้าทำผมต่างๆ) Puff metic (ป้า) เก้าอี้แขก	มุมต้องเหมือนตอนเจนนี่แต่งหน้าให้ **ระวัง!!! เรื่องแต่งหน้า เวลาเอาให้ทัน**
	15	10	D4	INT	ห้องพัศดี		CU		หน้าช่างแต่งหน้า		
	15	11	D4	INT	ห้องพัศดี		CU		เทียร์เริ่มมองหน้าช่างแต่งหน้า		
17.05 - 17.15	15	12	D4	INT	ห้องพัศดี		MCU		หน้าเทียร์ อุทานเจนนี่แล้วลุกออกไป trackตามเห็นป้า		handheld
17.20 - 17.30	15	13	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		เทียร์ลุกและเดินออกไป		
17.35 - 17.45	15	14	D4	INT	ห้องพัศดี		MS		รับหน้าป้าถามว่าเทียร์จะไปไหน		
17.50 - 18.00	15	15	D4	INT	ห้องพัศดี		LS ห้อง		เห็นเทียร์กับป้า เทียร์เดินออกไป ป้าลุกตามมา		
18.10 - 18.20	16	1	D4	INT	โรงอาหาร		CU		shift-focus จากจานข้าวไปหน้าเทียร์	จานข้าว	ไม่เห็นป้า
18.25 - 18.35	16	2	D4	INT	ห้องขัง		MS		ถ่ายผ่านกรงออกมาเห็นเทียร์ (วิ่งมาหาเจนนี่ไม่เจอ)		
DINNER TIME											
	16	3	D4	INT	ทางเดิน	A	MS		เทียร์วิ่งมาเจอเจนนี่ เรียกเจนนี่		เห็นป้า

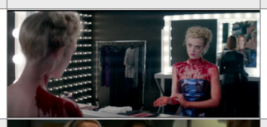
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่3 แผ่นที่3)

19.00 - 19.15	16	4	D4	INT	ทางเดิน	B	MS		รับหน้าเจนนี่ หันมา	กุญแจมือ	
19.20 - 19.30	16	5	D4	INT	ทางเดิน		OSD		ผ่านไหล่เจนนี่ รับหน้าเทียร์ (เทียร์วิ่งเข้ามา)		มีที่ข้างๆพอให้ คริสเข้าเฟรมด้วย
19.35 - 19.55	16	6	D4	INT	ทางเดิน	A	OSD		รับเทียร์คุยกับป้า (ผ่านไหล่ป้า)		
	16	7	D4	INT	ทางเดิน	B	OSD		รับป้าคุยกับเทียร์ (ผ่านไหล่เทียร์)		
20.00 - 20.10	16	8	D4	INT	ทางเดิน		OSD		ผ่านไหล่ป้าและเทียร์ เจนนี่พูด "ไม่เป็นไรเทียร์"		
20.15 - 20.35	16	9	D4	INT	ทางเดิน	A	OSD		ผ่านไหล่เจนนี่ รับหน้าเทียร์	กุญแจมือ	ใกล้ขึ้นจาก6
	16	10	D4	INT	ทางเดิน	B	OSD		ผ่านไหนเทียร์ รับหน้าเจนนี่		ใกล้ขึ้นจาก7
20.40 - 21.00	16	11	D4	INT	ทางเดิน	A	CU		รับหน้าเทียร์ตรงๆ หน้าเทียร์ตอนได้ยินเจนนี่เรียกชื่อเทียร์!		อาจจะเห็นป้าแบบนี้เลย
	16	12	D4	INT	ทางเดิน	B	CU		หน้าตรง เจนนี่ แล้วก็หันหลังไป		
21.05 - 21.15	16	13	D4	INT	ทางเดิน		MS		foreground เจนนี่เดินไป		slowmotion

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่3 แผ่นที่4)

BREAKDOWN

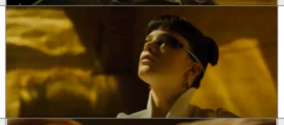
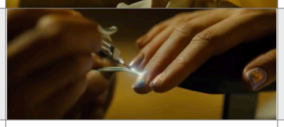
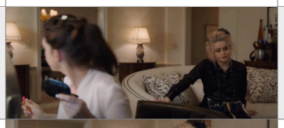
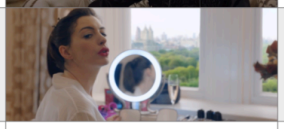
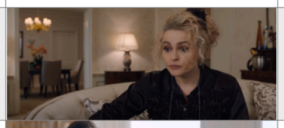
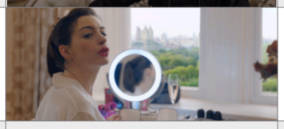
Call Time : 09.00 น. Start Time : 11.30 น.	วันอาทิตย์ที่ 20 มกราคม 2562 11.30น. - 15.00น. ห้องน้ำโรงอาหารใหม่ Cosci ห้องน้ำT-zone	Q4
Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551		

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	art/props	remark
11.30 - 11.50	4	1	N	INT	ห้องน้ำ	MS		เดินออกมาจากห้องน้ำ ไปที่กระจก	กระเป๋าคสอ1 เครื่องสำอางค์ (ในกระเป๋า) ฟองน้ำรูปไข่ วิบวับ	ถ่ายผ่านกระจก
12.00 - 12.20	4	2	N	INT	ห้องน้ำ	MS		รับหน้า เทียร์ คนใช้ ลบหน้าเทียร์		
12.30 - 12.50	4	3	N	INT	ห้องน้ำ	OSD		รับหน้าเทียร์		shift focus เล่นยาว
13.00 - 13.20	4	4	N	INT	ห้องน้ำ	OSD		รับหน้าคนใช้		เล่นยาว
13.30 - 13.50	4	5	N	INT	ห้องน้ำ	CU		slowmotion		
14.00 - 14.20	4	6	N	INT	ห้องน้ำ	LS		เห็นทั้ง 4 คน เทียร์สลัดตัวออกไป		
14.30 - 14.50	4	7	N	INT	ห้องน้ำ	MS		รับหน้าคนใช้ตอนเทียร์วิ่งออกไป		

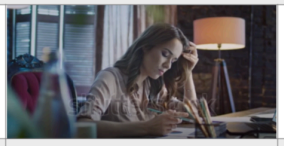
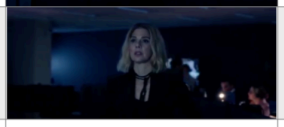
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่4)

BREAKDOWN

Call Time : 07.00 น. Start Time : 09.00 น.	วันพฤหัสบดีที่ 24 มกราคม 2562 09.00น. - 16.00น. The Emerald Studio บางบัวทอง บ้านป้า	Q5
Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551		

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	camera	shot	SHOT REF	description	art/props	remark
09.00 - 09.15	2	1	D1	INT	บ้าน		EST		บ้านเทียร์		
09.20 - 09.30	2	2	D1	INT	บ้าน		LS		เทียร์นั่งสวยๆ มีคนใช้ทำเล็บอยู่		
09.35 - 09.45	2	5	D1	INT	บ้าน		CU		หน้าเทียร์นอน mask หน้า		
09.50 - 10.00	2	3	D1	INT	บ้าน		CU		คนใช้ทำเล็บมือ		
	2	4	D1	INT	บ้าน		CU		คนใช้ทำเล็บเท้า	มาส์กทองคำ	
10.05 - 10.15	2	7	D1	INT	บ้าน		two shot		ป้าเดินเข้ามานั่งเก้าอี้	อุปกรณ์ทำเล็บ อ่างแก้วใส่น้ำ	
10.20 - 10.35	2	9	D1	INT	บ้าน	A	MS		หน้าป้าคริส ป้าพูดว่า “ก็เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต” พูดเสร็จ เปิดพัพ มีCG	ผ้าเช็ดเท้า ชุดที่อยู่ในถุงคลุม	CG
10.40 - 10.50	2	10	D1	INT	บ้าน	B	MS		เทียร์พูด ค่ะป้า	ราวเสื้อผ้า กระจกตั้งพื้น	
10.55 - 11.05	2	13	D1	INT	บ้าน		two s		เทียร์โน้มไปจับหน้าคนใช้ เล่นยาว	แคปซูล (ในPuffmetixป้า)	
11.10 - 11.20	2	11	D1	INT	บ้าน	A	MS		รับหน้าเทียร์มองคนใช้		
	2	12	D1	INT	บ้าน	B	MS		รับหน้าคนใช้	Puff metic (ป้า)	
11.25 - 11.35	2	14	D1	INT	บ้าน		CU		ผ้าเช็ดเท้า แล้วมีมือเทียร์		
11.40 - 11.45	2	8	D1	INT	บ้าน		CU		ตามแคปซูลที่ป้ากิน		
11.50 - 12.10	2	15	D1	INT	บ้าน	A	MS		รับหน้าป้า โมโห พูดหยุด		
	2	16	D1	INT	บ้าน	B	MS		รับหน้าเทียร์		
12.15 - 12.25	2	17	D1	INT	บ้าน		LS		เทียร์ เห็นป้าเดินออกไปเป็น foreground ทิ้งไว้ให้เห็นเทียร์นั่งหงุดหงิดอยู่		

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่5 แผ่นที่1)

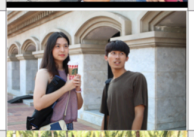
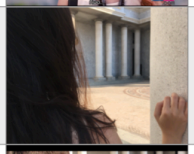
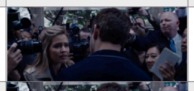
12.35 - 12.45	2	6	D1	INT	บ้าน		MS		กล้องตามป้าคริสเดินเข้ามา		
30นาที LUNCH TIME + ป้าเปลี่ยนหน้า											
13.15 - 13.25	13A	15	D	INT	บ้าน		MS		คริสบนโต๊ะทำงาน		
13.30 - 13.40	13A	17	D	INT	บ้าน		MS		ด้านหลังคริสที่หน้ากระจก		dolly-in
13.45 - 13.55	13A	18	D	INT	บ้าน		OSD		ผ่านไหล่คริสเห็นหน้าคริส		hidden cut ไปเทียร์ ขวาไปซ้าย
14.00 - 14.15	6	1	D2	INT	บ้าน		MS		กล้องเคลื่อนออกจากแจกัน เห็นป้ายืนดูทีวี	กระจกตั้งโต๊ะ ปริซึม Puff metic (ป้า)	เสียงข่าวดังมาก่อน
14.20 - 14.30	6	2	D2	INT	บ้าน		MS		Dolly-in ป้ายืนดูทีวี (รับหลัง)		
14.35 - 14.45	6	3	D2	INT	บ้าน		CU		หน้าป้าเครียด สายตามองไปที่ๆนึง		
14.50 - 15.00	6	4	D2	INT	บ้าน		CU		โทรศัพท์ที่ป้ามองไป		
15.05 - 15.15	6	5	D2	INT	บ้าน		MS		ป้าคุยโทรศัพท์กับเทียร์		CG

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่5 แผ่นที่2)

BREAKDOWN

Call Time : 07.00น. Start Time : 09.00น. Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551					วันเสาร์ที่ 26 มกราคม 2562 09.00น. - 17.00น. ABAC university The highlighter				Q6	
shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	art/props	remark
09.00 - 09.20	1	2	D1	EXT	The highlighter	CU		ให้เห็นหน้าจอ Hologram ที่อยู่บนตึก		สำรองบินโดรน
09.30 - 09.45	1	3	D	EXT	The highlighter	LS		ผู้หญิง 2 คนนั่งฉีดหน้ากันอยู่	เข็มฉีดยา Puff metic (เอกตร้า) ลิปสติก	มีคนในเมืองเป็น foreground เดินผ่าน
	1	4	D	EXT	The highlighter	MS		ผู้หญิง 2 คนนั่งฉีดหน้ากันอยู่		
09.55 - 10.05	1	7	D	EXT	The highlighter	MS		ผู้หญิงทาลิปสติก		
10.15 - 10.25	1	5	D	EXT	The highlighter	MS		รับหน้า ผู้ชายแต่งหน้า เงยหน้ามองจอ hologram		กล้องถอยออกจากกระจก

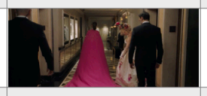
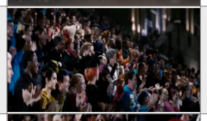
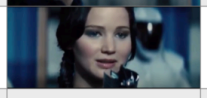
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่6 แผ่นที่1)

10.30 - 10.40	1	15	D	EXT	The highlighter	CU		ปุ่มฉุกเฉิน		
10.50 - 11.00	1	6	D	EXT	The highlighter	MS		ชาวเมืองนั่งคุยกัน 3คน		
11.10 - 11.20	1	9	D	EXT	The highlighter	MS		(มุมกด) คนวิ่งมายืนมองจอ hologram		
11.25 - 11.45	1	11	D	EXT	The highlighter	CU		หน้าคนยืนมองจอ hologram	เข็มฉีดยา Puff metic (เอกตร้า)	อาจจะ 5 คัท
11.50 - 12.00	1	10	D	EXT	The highlighter	OSD คนในเมือง		ผ่านไหล่เห็นจอ hologram	ลิปสติก	
12.20 - 12.30	1	17	D	EXT	The highlighter	CU		รับหน้าชาวเมืองจนๆคนนั้น		
12.35 - 12.50	1	16	D	EXT	The highlighter	OSD		ผ่านไหล่ชาวเมืองยากจนคนหนึ่ง ให้เห็นกลุ่มคนที่กำลังมองจอ		16 กับ 18 ถ่ายรวบ
	1	18	D	EXT	The highlighter	CU		รับหน้าชาวเมืองจนๆคนนั้นหันมาเจอ Cop-Metic หวาดกลัว		16 กับ 18 ถ่ายรวบ
12.55 - 13.05	1	19	D	EXT	The highlighter	CU		หน้า Cop-Matic ตอนจับคนจน	เข็มฉีดยา Puff metic (เอกตร้า)	
13.15 - 13.25	1	14	D	EXT	The highlighter	CU		Cop-Metic ในเมือง	ลิปสติก	
LUNCH TIME										
14.00 - 14.10	10	1	D3	EXT	หน้ากระทรวง	EST		หน้ากระทรวง		ด้านหน้า
14.15 - 14.30	10	2	D3	EXT	หน้ากระทรวง	MS		ป้าเดินออกมา		กล้องถอยออก
14.35 - 14.50	10	5	D3	EXT	หน้ากระทรวง	CU		หน้าป้าตอบคำถาม		
14.55 - 15.05	10	6	D3	EXT	หน้ากระทรวง	CU หน้าตรง	หน้าตรงป้า	ป้าคริสพูด “เอาเป็นว่าถ้าเทียร์กลับมาเมื่อไหร่...”	ไมค์นักข่าว Puff metic (เอกตร้า)	ใช้ซีน11 คัท1
15.15 - 15.30	10	3	D3	EXT	หน้ากระทรวง	MS		นักข่าวพูด *ถ้าเวลาเหลือรับทีละคน*		หลังป้า
15.35 - 15.45	10	4	D3	EXT	หน้ากระทรวง	CU		รับหน้านักข่าวที่ถามคำถาม		
เปลี่ยนหน้าป้า 20mins										
16.15 - 16.25	13A	14	D	INT	ABAC	MS		คริสยืนตรงระเบียงครุ่นคิด		ถ่ายซ้อนจากด้านล่างตึก เรียนรวม
16.30 -16.40	13A	13	D		ABAC	LS		คริสเดินทางเชื่อมตึก	cop-matic 2คน	กล้อง track ตามผ่านเสา

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่6 แผ่นที่2)

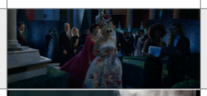
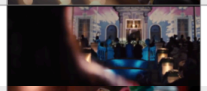
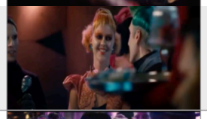
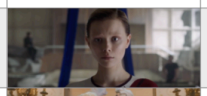
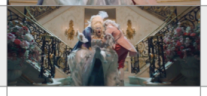
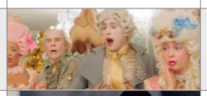
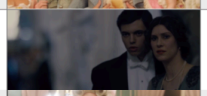
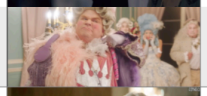
BREAKDOWN

Call Time : 06.00น. Start Time : 08.20น. Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551	วันอาทิตย์ที่ 27 มกราคม 2562 08.20น. - 19.00น. ABAC university T-zone	Q7

shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	art/props	remark
08.20 - 08.35	17	2	D	INT	ซุ้มทางเดิน	MS		หลังเทียร์เดินอยู่ตรงซุ้มโค้ง		
08.40 - 08.55	17	3	D	INT	ซุ้มทางเดิน	MS		หน้าเทียร์เดินอยู่ตรงซุ้มโค้ง หยุดแล้วคุยกันแล้วก็เดินออกเฟรมไป		
09.10 - 09.20	17	1	D	EXT	หน้ากระทรวง	EST		หน้ากระทรวงความงาม มีคนเยอะมาก		ใช้ด้านหลัง
09.30 - 09.40	17	4	D	EXT	หน้ากระทรวง	LS		ถ่ายไปที่คนกล้องแช่รอเทียร์เดินเข้ามา เป็นมุมผ่านไหล่		
09.50 - 10.00	17	6	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		หน้าคน ตีโจมาก เทียร์กลับมาแล้ว		
10.10 - 10.25	17	5	D	EXT	หน้ากระทรวง	MCU master		หน้าเทียร์ เล่นยาวถึงสะบัดมือ		จะเห็นป้า คนใช้ ข้างหลัง
10.30 - 10.45	17	7	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		หน้าเทียร์พูด เล่นยาว		
10.50 - 11.05	17	12	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		เทียร์อึดใจพูด		ขยับมุมจาก c8
11.10 - 11.25	17	15	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		เทียร์พูด “คุณค่าของเราจริงๆแล้ว...”		
11.30 - 11.40	17	14	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU INS		คริสเอื้อมมือไปจับเทียร์ เทียร์สะบัดออก		
11.45 - 11.55	17	16	D	EXT	หน้ากระทรวง			เทียร์ลบหน้า		slowmotion เล่นยาว take เดียวถึงปาทิ้ง
12.00 - 12.10	17	11	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		กดปิด script		
12.15 - 12.30	17	18	D	EXT	หน้ากระทรวง	LS		ภาพกว้างเหตุการณ์ คริสเอาตัวมากัน		slowmotion
12.35 - 12.50	17	19	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		เทียร์โดนลากออกไป		slowmotion เริ่ม ตั้งแต่คริสมากัน
							เปลี่ยนหน้าป้าและเทียร์			
13.00 - 13.15	17	17	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		คนในเมืองถ่ายรูป /กรี๊ดดๆๆๆ ตอนเห็นเทียร์ลบหน้าแล้ว		slowmotion
	17	13	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		คนในเมือง ซุบซิบๆ ตอนเทียร์พูด ยังไม่ลบ		
13.20 - 13.35	17	8	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		นักข่าว1 พูด		
	17	9	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		นักข่าว2 พูด		
	17	10	D	EXT	หน้ากระทรวง	CU		นักข่าว3 พูด		

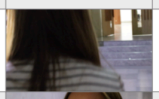
(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่7 แผ่นที่1)

LUNCH TIME

14.00 - 14.10	3	1	N	INT	T-zone	LS		Dolly in เข้าไปที่งาน		DOLLY
14.15 - 14.25	3	7	N	INT	T-zone	MS		dolly in เทียร์เดินลงบันได หน้าตรง		DOLLY
14.30 - 14.40	3	5	N	INT	T-zone	LS		เทียร์เดินลงมาจากบันได		บ่อยเดินผ่าน foreground
14.45 - 15.00	3	3	N	INT	T-zone	CU		พิธีกรเคาะไมค์		
	3	4	N	INT	T-zone	MS		พิธีกรพูดเชิญเทียร์ลงมา	แก้วแชมเปญ (เทียร์ ป้า เอกตร้า)	
15.05 - 15.15	3	8	N	INT	T-zone	MS		เทียร์เดินลงบันไดมาหยุดตรงที่พิธีกรยืน	ไมค์พิธีกร	
15.20 - 15.35	3	11	N	INT	T-zone	MS		หน้าตรง เทียร์พูด "เทียร์ตั้งใจในการสร้าง...		
15.40 - 15.50	3	10	N	INT	T-zone	CU		ป้าคริสยิ้ม รับรีแอคยาวๆ		
15.55 - 16.05	3	12	N	INT	T-zone	CU แก้ว		cheers !! ของเทียร์		
16.10 - 16.20	3	14	N	INT	T-zone	OSD		ผ่านไหล่คนๆนึงมองเทียร์ แล้วเดินออกไป		
16.25 - 16.45	3	2	N	INT	T-zone	MS		คนในงาน		3 shot
	3	6	N	INT	T-zone	MCU		คนปรบมือเทียร์เดินลงบันได		
	3	9	N	INT	T-zone	CU		คนมองเทียร์ตอนเทียร์พูด		2 shot
	3	13	N	INT	T-zone	MS		คนในงาน cheers !!		
20นาที เปลี่ยนหน้า เปลี่ยนชุดเทียร์										
17.15 - 17.35	5	1	N	INT	T-zone	longtake		ตามเทียร์วิ่งเข้ามาในงาน ผู้คนแตกตื่น		
	5	4	N	INT	T-zone	CU		เทียร์พูด ...		อาจจะต่อจากc1
17.40 - 17.55	5	5	N	INT	T-zone	MS		copmetic วิ่งเข้ามา เทียร์โดนลากออกไป		
18.00 - 18.10	5	7	N	INT	T-zone	POV		ป้าคริสมองเทียร์	แก้วแชมเปญ (เอกตร้า)	slow motion
18.15 - 18.35	5	A	N	INT	T-zone	MS		รับ extra หันควับมามองที่เทียร์วิ่งเข้ามา		
	5	2	N	INT	T-zone	CU		ผู้ชายในงานตะโกน		
	5	3	N	INT	T-zone	CU		ผู้หญิงในงานตะโกน		
	5	6	N	INT	T-zone	MS		คนมองเยอะเย้ยด้วยความสะใจ !!	แก้วแชมเปญ (เอกตร้า)	slow motion
18.40 - 18.50	5	8	N	INT	T-zone	CU		ป้ามองตามเทียร์โดนลากออกไป		

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่7 แผ่นที่2)

BREAKDOWN

Call Time : 08.30น. Start Time : 10.30น. Director : ณัฐนนท์ มุกดา 082-484-7118 Producer : สิริกร ปิติภาสภรณ์ 099-615-1464 DP : ปัณณทัต ศิริรักษ์ 095-396-4551					วันอังคารที่ 5 กุมภาพันธ์ 2562 10.30น. - 14.00น. มศว ประสานมิตร อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง				Q8
shoot time	Sc.	cut	D/N	INT/EXT	location	shot	SHOT REF	description	remark
10.30 - 10.45	5	1	N	INT	T-zone	longtake		ตามเทียร์วิ่งเข้ามาในงาน ผู้คนแตกตื่น	เห็นเนโกะ + extra2คน
10.55 - 11.15	5	4	N	INT	T-zone	MCU		เทียร์เปิดประตูและพูด ...	(เล่นยาวจนจบ) เห็นเนโกะ + extra2คน
11.25 - 11.35	5	9	N	INT	T-zone	OTD		ผ่านไหล่เทียร์เห็นเนโกะ	เห็นเนโกะ + extra2คน
11.45 - 12.00	5	10	N	INT	T-zone	MCU		รับหน้าเนโกะ	เห็นเนโกะ + extra2คน
12.10 - 12.25	5	11	N	INT	T-zone	MCU		รับหน้าเทียร์พันมาเจอเนโกะ	
12.35 - 12.50	5	5	N	INT	T-zone	MS		copmetic วิ่งเข้ามา เทียร์โดนลากออกไป	เห็นเนโกะ + extra2คน
12.55 - 13.05	5	12	N	INT	T-zone			กล้องจากนักข่าว ใช้ NIKON	ใช้เป็นภาพข่าวในซีจี จีนประกาศข่าว
13.15 - 13.30	5	7	N	INT	T-zone	OTD		ผ่านไหล่ป้าคริสมองเทียร์	stand in ป้าคริส+extra // slow motion

(ตาราง : การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่8)

3.2 Production

3.2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

THE
FOUNDATION

THE MINISTER OF BEAUTY RESIDENCE

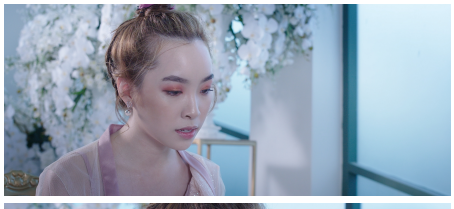
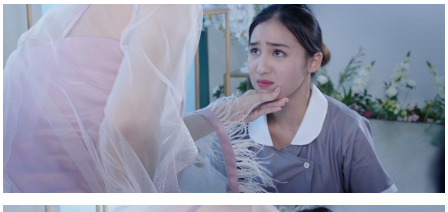
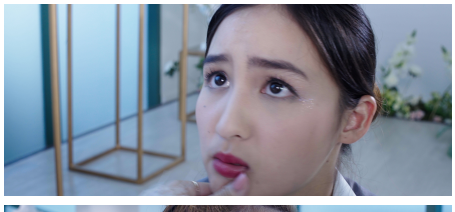
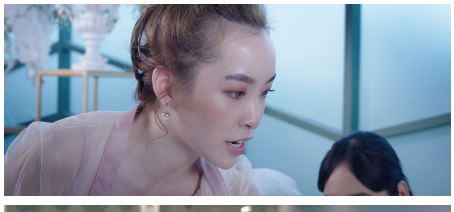
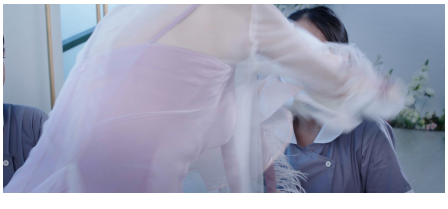
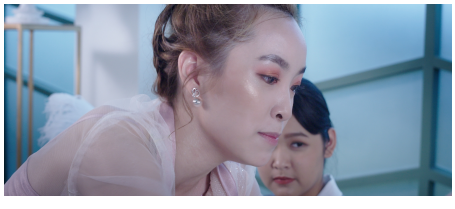

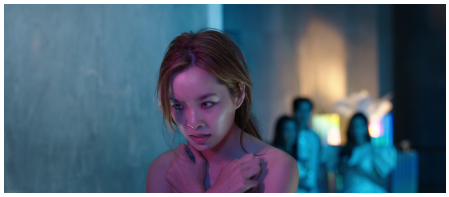

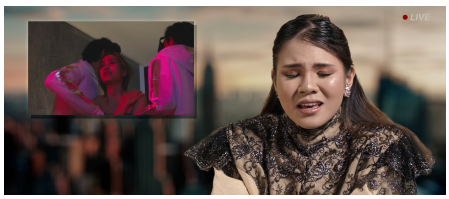

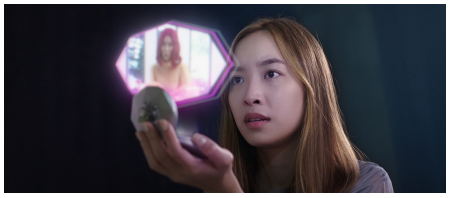

THE FOUDATION

THE FOUDATION

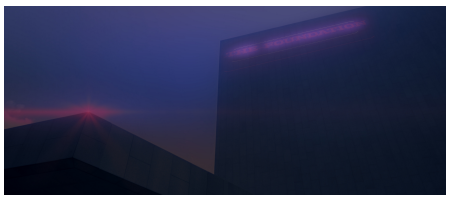
CRIS

SECTION A
0800 PM

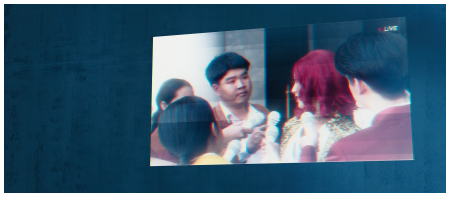

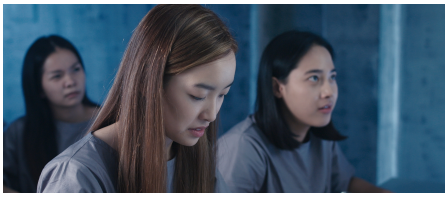

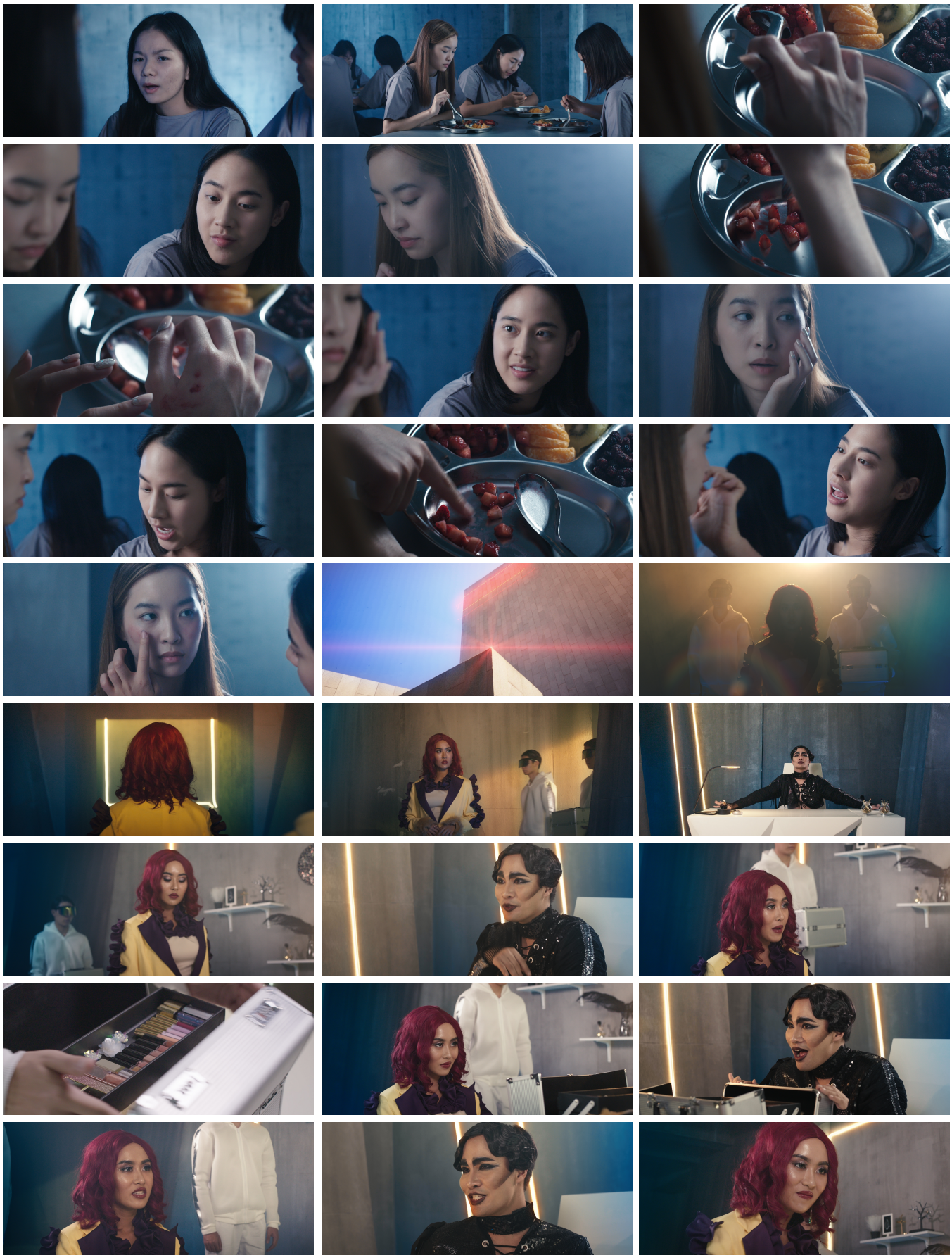
MINISTRY OF BEAUTY

SECTION A
11:45 PM

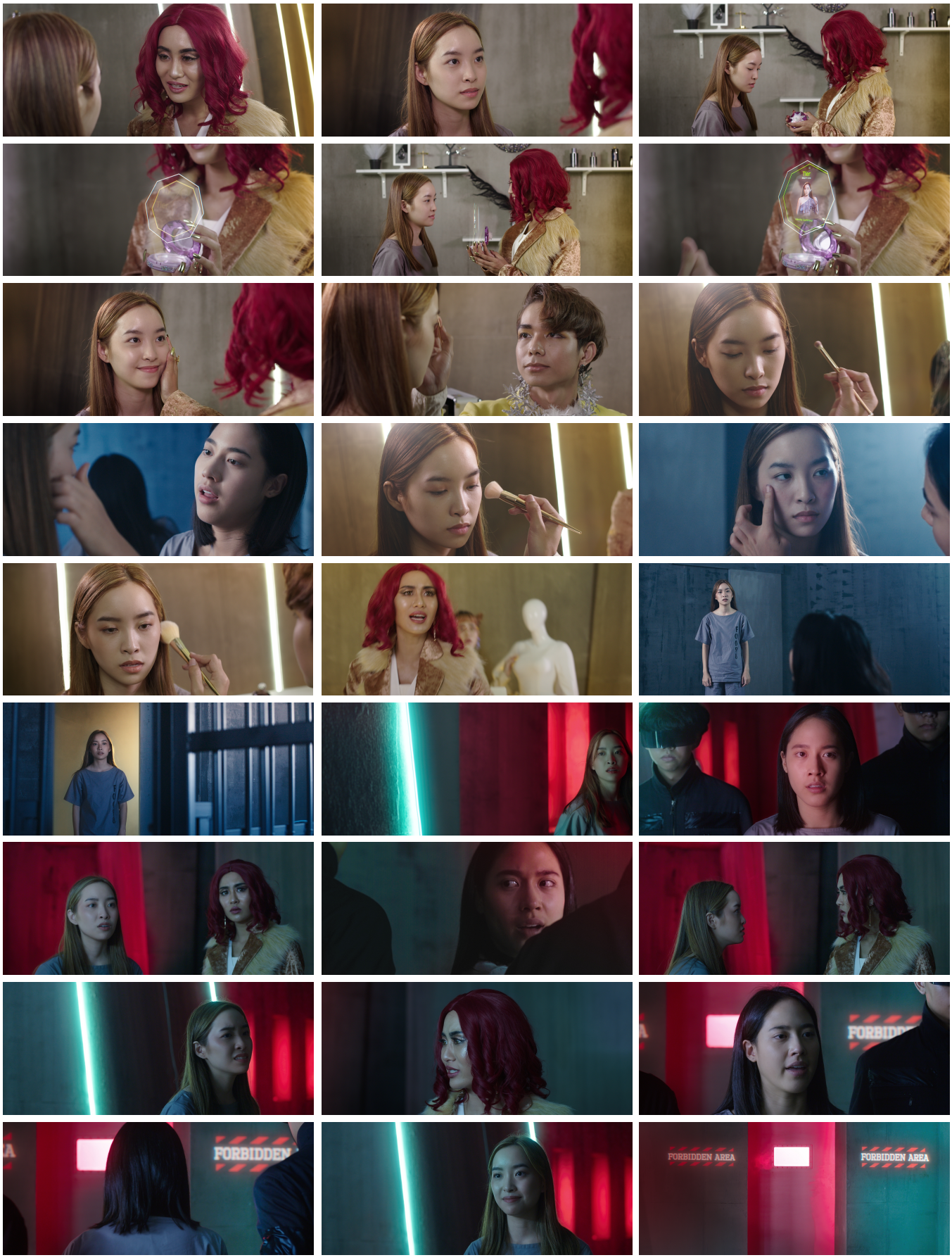

FORBIDDEN
FORBIDDEN AREA
FORBIDDEN AREA

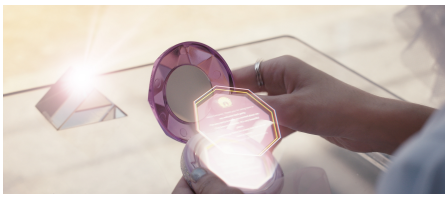

MINISTRY OF BEAUTY

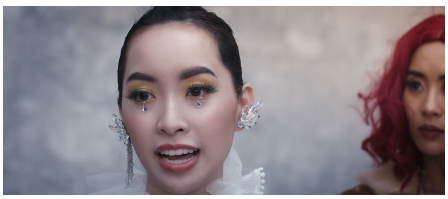

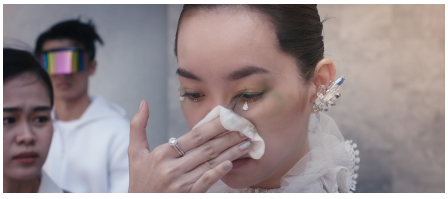

3.2.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ

3.2.3 ภาพโปสเตอร์

(ภาพประกอบ : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง The Foundation)

ผู้ออกแบบได้แรงบันดาลใจจาก Design Concept “Contrast” ที่ผู้ออกแบบใช้มาตลอดการทำงานผสมผสานไอเดียจาก Concept Image และ Mood Board ที่ช่วยให้องค์ประกอบในภาพยนตร์ออกมาอย่างที่ควรจะเป็น โดยใบปิดเป็นใช้คำว่า “Contrast” ความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงมาผสมผสานกับองค์ประกอบศิลป์ที่ออกมาในงานและอุปนิสัยของตัวละครหลัก

ชื่อเรื่อง : ไฟนีออน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญที่ผู้สร้างใช้ภายในหนัง และยังมีความสวยงาม โดดเด่น และแตกต่างจากไฟทั่วไป และที่สำคัญคือไฟชนิดนี้ จะสวยที่สุดก็ต่อเมื่ออยู่ในช่วงเวลาที่มืด หม่นที่สุด ซึ่งเปรียบเสมือนกับตัวละครเทียร์

พื้นหลังเป็นการไล่สีซึ่งไล่จากสีชมพูไปม่วงเข้ม และพื้นที่ของสีอ่อนมีมากกว่าสีเข้ม เช่นเดียวกับไอเดีย Concept Image ที่ได้คิดไว้ตั้งแต่ต้น เสริม Texture ด้วย Glitter ระยิบระยับ Key หลักที่เราใช้การเกือบทุกอย่างของภาพยนตร์และภาพของเทียร์ ที่อยู่ในสภาพที่แต่งหน้าจัดเต็มราวกับกำลังร้องไห้ กับใบหน้าที่ไร้อารมณ์ ไม่สามารถคาดเดาได้ว่ากำลังมีความสุขหรือมีความทุกข์ แตกต่างจากส่วนของร่างกายเป็นหุ่นพลาสติกลองเสื้อผ้า ให้คนให้เชยชมเท่านั้น อีกนัยคือเรือนร่างที่ถูกเคลือบไว้ด้วยกรอบและกฎของสังคม ที่คนที่เห็นต่างถูกมองว่าไม่ใช่มนุษย์

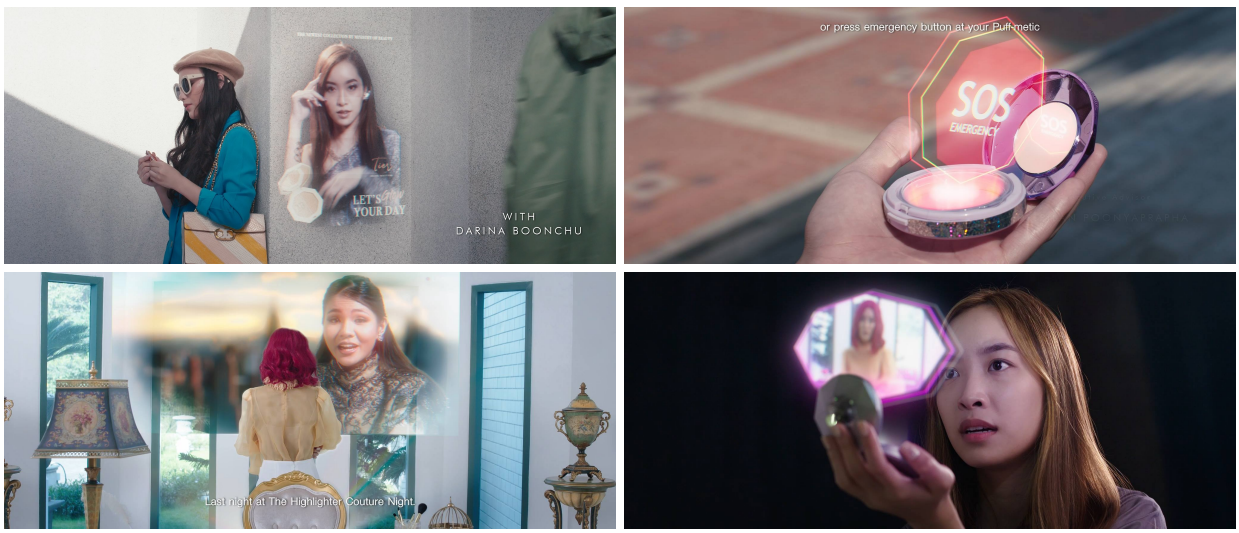
เสริมด้วย Effect เศษกระจกด้านหลังที่สะท้อนถึงความรุนแรง การถูกแบ่งแยกเป็นชิ้นส่วน และกระจกที่สะท้อนมุมมองของคน และสะท้อนความคิดของเทียร์ในเวลาเดียวกัน

มาพร้อมกับคำโปรย “Beauty is priceless” ซึ่งดัดแปลงจากคำพูดประจำภายในเรื่อง “เพราะความงามคือคุณค่าของชีวิต” ที่มีความหมายหลายแง่มุม แปลได้ว่า ความงามคือสิ่งที่ล้ำค่าประเมินค่าไม่ได้ได้ สะท้อนความคิดของคนในเมืองที่เทิดทูนความงาม หรืออีกแง่คือ ความงามนั้น ไม่ควรที่จะนำมาวัดค่ากัน และอีกความหมาย Priceless แปลได้ว่าตลกขบขันอีกด้วย

3.3 Post - Production

3.3.1 เทคนิคพิเศษ (Computer Graphic)

ด้วยความที่เป็นภาพยนตร์แฟนตาซี เราจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคพิเศษทางภาพยนตร์มาสร้างเมืองของเราให้ดูสมจริง การสร้างโลกใหม่ขึ้นมาถือเป็นเป้าหมายสำคัญอย่างมากที่จะทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาสมจริง และทำให้คนดูเชื่อว่าโลกนี้มันมีอยู่จริงๆสักที่ เราเลือกใช้การทำ Hologram เป็นคีย์หลักในเรื่อง เรามองว่าเมืองเราเป็นอนาคต สิ่งของต่างๆ เทคโนโลยีต่างๆก็ต้องมีความทันสมัยเข้าไปด้วย เช่น Puff-matic อุปกรณ์สื่อสารภายในเรื่อง

(ภาพประกอบ : การใช้เทคนิคพิเศษในภาพยนตร์)

การสร้าง 2D และ 3D motion เพื่อสร้างเมือง The Hilighter ให้ดูสมจริง และดูยิ่งใหญ่ เหมาะกับเป็นสถานที่หลักภายในเรื่อง ซึ่งเป็นโลกสมมติในปีค.ศ.2040

จากภาพยนตร์จะเห็นว่าเราพยายามเพื่อตึกทางด้านขวาเข้ามา เพราะสถานที่จริงเป็นพื้นหญ้า ซึ่งพวกเราเห็นว่าไม่เหมาะกับเมือง การที่จะเป็นเมืองที่ทันสมัย ต้องเต็มไปด้วยตึก และอาคารสูง ผสานเข้ากับ ภาพ Hologram เป็น propaganda โฆษณาชวนเชื่อให้ผู้คนในเมืองหลงไหลในความงาม ยิ่งทำให้เมือง The Hilighter ดูสมจริงมากขึ้นไปอีก

(ภาพประกอบ : การใช้เทคนิคพิเศษในภาพยนตร์)

3.3.2 การตัดต่อภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัดต่อด้วยโปรแกรม Final cut Pro X version 10.3.4 โดยเริ่มจากการทำ dailies ไฟล์ original 4K ให้มีขนาดเล็กลง เราเลือกใช้การตัดต่อโดยเล่าเรื่องแบบ Linear คือเล่าเรื่องเป็นเส้นตรง และใช้การตัดต่อแบบ Montage เพื่อให้เห็นเหตุการณ์หลากหลายในเรื่อง ผสมกับการ Flashback ในซีนสุดท้ายก่อนจบ หลักจากตัดต่อเสร็จสมบูรณ์แล้ว เราเลือกที่จะไปจบงานทั้งหมดที่โปรแกรม Davinci Rosolve

การตัดต่อภาพยนตร์ โดยใช้หลักการ L Cut และ J Cut เป็นการตัดต่อโดยใช้เสียงมาก่อนภาพ และภาพมาก่อนเสียง เพื่อให้การข้ามไปฉากต่อไปดูลื่นไหล และไม่ติดขัด เราใช้เสียงในการกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชมให้ตื่นเต้นกับฉากต่อไปที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่นในฉากงานเลี้ยง the highlighter couture เราใช้เพลงบรรเลงมาก่อนที่จะตัดเข้าฉากนี้

3.3.3 การย้อมสีภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้โปรแกรม Davinci Resolve ในการ grading โดยเราเน้นให้ในส่วนของฉากเมือง The highlighter มีสีสันที่สดใส และสวยงาม โดยการเน้นไปที่ Situation และ Brightness ส่วนในฉาก The Foundation เรา grading ให้ภาพดูหม่นมากขึ้นกว่าฉากบนเมือง ให้เห็นถึงความแตกต่าง ในขั้นตอนต่อมาเราตัดสินใจที่จะเปลี่ยนสีไฟนีออนในคุกจากสีฟ้าเป็นสีเขียว เพื่อให้ Mood and Tone ของคุกดูหม่นหมองน่ากลัวมากกว่าเดิม

(ภาพประกอบ : การย้อมสีในภาพยนตร์)

3.3.4 เสียงในภาพยนตร์

สิ่งที่เราจะสื่อในเรื่องหลักๆของเราคือ ความปลอมเปลือก และความไม่เป็นธรรมชาติ เราจึงใช้เพลง Electronic เป็นแนวเพลงหลักในเรื่อง เพราะเพลง Electronic ก็เป็นเพลงที่ไม่ได้เกิดจากเครื่องดนตรีที่อยู่แล้ว แต่เกิดจากการดัดแปลงเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จนได้เป็นเสียงใหม่ขึ้นมา โดยจังหวะเพลงส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้ชมรู้สึกตื่นเต้น และลุ้นไปกับตัวละคร ปิดท้ายด้วยเพลงเศร้า จังหวะช้าแต่กระตุ้นความรู้สึก ให้ผู้ชมได้หลงไปกับเสียงเพลงและเนื้อเรื่องที่กำลังมุ่งไปสู่จุดต่ำสุดของเรื่องราวทั้งหมด

เราใช้โปรแกรม Logic ในการทำเสียงภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการ Balance เสียงทั้งหมด และลด noise ที่เกิดจากตอนอัดเสียงมาให้เบาที่สุด เนื่องจากตอนถ่ายทำต้องพบเจอกับปัญหามากมายในการอัดเสียง ไม่ว่าจะเป็น เสียงก่อสร้าง เสียงเรือ เสียงคอนเสิร์ต

บทที่ 4
สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวแฟนตาซี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม
2. เพื่อสะท้อนปัญหาค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าภาพยนตร์แนวแฟนตาซี ผู้วิจัยได้มีการศึกษาทั้งในด้านทฤษฎีเพื่อในมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และศึกษาจากตัวอย่างภาพยนตร์แนวแฟนตาซี เพื่อนำมาเขียนบทและวางเส้นเรื่องเพื่อนำไปสู่การถ่ายทำต่อไป โดยมีการวางแผนการ ทำงานอย่างเป็นระบบ และได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และทำให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากที่สุด

โดยสุดท้ายแล้วกลุ่มผู้วิจัยได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมด คือ 1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแฟนตาซีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม 2. เพื่อสะท้อนปัญหาค่านิยมการมองคนที่รูปลักษณ์ภายนอกของคนในสังคม

ปัญหา การแก้ไข และสิ่งที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุปการศึกษาของผู้กำกับ/เขียนบท (Director/Screenwriter)

ปัญหา

ปัญหาในส่วนกำกับปัญหาในส่วนนี้แทบจะไม่ค่อยมี เนื่องจากนักแสดงของเราในเรื่องนี้แทบจะเป็นมืออาชีพกันทุกคน ทุกคนเตรียมความพร้อมสำหรับการถ่ายทำมาดีมาก เลยทำให้เราไม่เหนื่อยมากและแทบไม่กังวลกับการแสดงเลย ผลประโยชน์ต่างๆคงต้องยกมาตั้งแต่วันที่เราทำการเวิร์คชอปกัน นักแสดงทุกคนเข้าใจในบทบาทที่ตนเองได้รับ ใครสงสัยอะไรก็ถามและเคลียร์กันเลยภายในวันนั้น เหมือนทุกคนเข้าใจและตั้งใจมากๆ ทำให้หน้าที่ในส่วนนี้ไม่หนักมาก ส่วนใหญ่สิ่งที่ยากจริงๆกับการเป็นผู้กำกับในเรื่องนี้คือการตัดสินใจ อย่างเรื่องการตัดสินใจในงานอาร์ต เช่น ลุ๊คการแต่งหน้าหรือเสื้อผ้าที่เราแทบไม่มีความรู้และไม่ถนัดเลย เวลาเพื่อนๆจากออกแบบต้องการความเห็นบางทีเราจะมีความลังเลไม่รู้ว่าสิ่งที่เราคิดมันถูกหรือมันดีที่สุดแล้วหรือยัง อันนี้เลยคิดว่าเป็นปัญหาของเรามากที่สุดคือเรื่องการตัดสินใจที่เด็ดขาดและเชื่อมั่นในตัวเอง

ปัญหาในการเขียนบทภาพยนตร์ ปัญหาส่วนนี้คือการที่เรามีอะไรในหัวเยอะมากและอยากใส่มันลงไปในบททั้งหมด ซึ่งบางทีก็ไม่แน่ใจว่ามันสำคัญหรือเปล่า รวมไปถึงการที่ไม่รู้จะวางประเด็นหรือใส่อะไรไปตรงไหนดี ง่ายๆเลยคือค่อนข้างลำดับความสำคัญในเนื้อเรื่องได้งงมากในช่วงแรกๆ เพราะมีอะไรที่ต้องการใส่ไปเยอะมากจริงๆ และด้วยความที่เราไม่เคยทำภาพยนตร์แฟนตาซีเต็มตัวแบบนี้มาก่อน การเขียนบทจึงมีความยากกว่าหนังธรรมดาที่เคยทำ เราต้องคิดอะไรเยอะมากๆ เพื่อทำให้บทมันน่าเชื่อถือและมีเหตุผลในโลกของมันเอง โดยเฉพาะเรื่องเซตติ้งของเมืองที่เราต้องสร้างเงื่อนไขและอะไรหลายๆอย่างขึ้นมา เพื่อทำให้โลกนี้มันน่าเชื่อถือและผู้ชมจะเชื่อในสิ่งที่เราต้องการนำเสนอ

การแก้ไขปัญหา

ในส่วนของการกำกับ เรื่องการตัดสินใจในงานศิลป์เราจะใช้วิธีถามความเห็นจากเพื่อนในกลุ่มเสียส่วนใหญ่ เพราะอย่างที่บอกว่าค่อนข้างไม่เชื่อในเซนส์ตัวเองเหมือนกันในแง่ความสวยงาม เราเลยใช้วิธีฟังเสียงข้างมากและสิ่งที่ทุกคนในกลุ่มเห็นต้องพร้องกันว่ามันดี เราก็จะเชื่อว่ามันดี หรือในบางครั้งที่เราถามใครไม่ได้จริงๆ เราก็จะเสียงเชื่อในความคิดของตัวเอง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีที่คนในกลุ่มเชื่อมั่นในตัวเรา ยอมทำในสิ่งที่เราต้องการ หรือบางครั้งหากมันไม่ดีจริงๆ เพื่อนๆก็จะแย้งขึ้นมาและเราก็พร้อมที่จะปรับตามหากมันดีกว่าจริงๆ

ในส่วนของการเขียนบท เราได้ใช้วิธีเขียนลงไปก่อน อยากได้อะไรใส่ลงไปก่อน แล้วกลับมาอ่านทบทวนอีกครั้ง ซึ่งการอ่านครั้งที่สองถ้ารู้สึกตรงไหนแปลกตรงไหนไม่ดีเราก็จะแก้ไขเลยทันที และด้วยความที่เรามีอะไรหลายอย่างอยากใส่ ก็จะเลือกทำตัวบทไว้หลายแบบ แล้วในวันที่นัดประชุมก็จะ Read thought ร่วมกับเพื่อนๆทั้งกลุ่ม แล้วมาลงความเห็นกันว่าชอบแบบไหนมากที่สุด หรือถ้าต้องการปรับอะไร เราก็จะปรับกันวันนั้นจนเสร็จเลย ซึ่งปัญหาที่เรากลัวมันก็จะได้รับการแก้ไขในวันนั้น และก็จะได้ผลลัพธ์ที่ดีมากๆกลับมาเหมือนกัน เพราะบางอย่างเราไม่สามารถคิดคนเดียวได้ เราต้องก้าวออกมาเพื่อดูมันผ่านมุมมองคนอื่นเช่นกัน

สิ่งที่ได้รับ

ในการกำกับ เราได้รับประสบการณ์ทำงานที่ดีมากๆตั้งแต่เคยกำกับมา ทั้งได้ลองกำกับนักแสดงที่ต้องเล่นคนเดียวแล้วนำไปใส่คอมพิวเตอร์กราฟฟิกทีหลัง เป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่มากๆ ได้รู้กระบวนการการทำงานที่เกี่ยวกับซีจีจริงๆว่าเราต้องกำกับยังไง ต้องวางแผนยังไง เพื่อให้งานออกมาดีที่สุด การวางแผนก่อนการถ่ายทำเป็นอะไรที่ดีและมีประโยชน์มากกับภาพยนตร์ที่ต้องพึ่งงานซีจีอย่างหนัก เราได้ร่วมวางแผนได้คิดอะไรหลายๆอย่างร่วมกับคนทำซีจีทำให้ภาพในหัวเราชัดเจนขึ้นและรู้ตัวอยู่ตลอดว่าเรากำลังทำอะไรอยู่

ในการเขียนบท เป็นประสบการณ์ที่ดีมากเราได้ใช้จินตนาการได้ใช้ความสนุกกับบทภาพยนตร์เรื่องนี้จริงๆ เราไม่ต้องเครียดหรือกังวลกับการต้องเขียนแบบอ้างอิงกับอะไร แต่มันคือการใช้จินตนาการสร้างนู่นสร้างนี่ไปเรื่อย แต่ก็ต้องอยู่ในขอบเขตที่สมควร เราได้สร้างอะไรหลายๆอย่างมากมายในหนังเรื่องนี้ สิ่งที่มันไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงแน่ๆในโลกใบนี้ แต่มันกลับเกิดขึ้นได้จริงในโลกของหนัง มันเป็นสิ่งที่เราภูมิใจมากๆ ที่สุดท้ายเราทำมันออกมาได้สำเร็จ

และสุดท้ายสิ่งที่เราได้รับและภูมิใจมากที่สุดคือความคิดเห็นของผู้ชมที่ได้ชมภาพยนตร์ คำชมต่างๆ ทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เราได้รับมันมากกว่าสิ่งที่เราคาดเอาไว้ทั้งหมด เราไม่คิดว่าผู้ชมจะชอบภาพยนตร์เรื่องนี้ขนาดนี้ การที่คนพูดถึงหนังเรามันคือรางวัลที่ดีที่สุดแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นคือผู้ชมเข้าใจในสารที่เราต้องการจะสื่อ เพราะตอนแรกก็แอบกลัวว่า

เราทำเป็นภาพยนตร์แนวแฟนตาซีมันจะเข้าถึงผู้ชมบางกลุ่มยากไปหรือเปล่า แต่พอสุดท้ายแล้วผู้ชมในวัยที่เรากังวลเขาก็เข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะสื่อและชอบภาพยนตร์ของเรา มันเลยยิ่งทำให้เรารู้สึกตื้นตันและภูมิใจในผลงานชิ้นนี้มากๆ

สรุปการศึกษาของผู้อำนวยการสร้าง (Producer)

ปัญหา

เนื่องจากเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวแฟนตาซีที่เน้นด้านความหรูหรา ทั้งสถานที่ เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการทำค่อนข้างสูง จึงต้องมีการติดต่อผู้สนับสนุนเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะขอรับการสนับสนุน และเนื่องจากการถ่ายทำต้องใช้นักแสดงประกอบจำนวนมาก จึงทำให้สมาชิกในกองเยอะมาก ซึ่งไม่เคยจัดการกับคนที่เยอะขนาดนี้มาก่อน อีกหนึ่งปัญหาใหญ่คือการเพิ่มคิวเนื่องจากถ่ายทำไม่ทันในเวลาที่กำหนด ทำให้ต้องเพิ่มงบและต้องหาสถานที่ในการถ่ายทำใหม่

การแก้ไขปัญหา

ความโชคดีคือภายในกลุ่มไม่ได้มีปัญหากัน ทุกคนร่วมมือกันทำงานออกมาให้ดี ทุกอย่างเลยสามารถผ่านไปได้อย่างราบรื่น ในด้านของสมาชิกที่เยอะจึงต้องหาคนมาช่วยดูแลซึ่งก็ทำให้ทุกอย่างออกมาเรียบร้อย ทุกคนรับผิดชอบหน้าที่ของตัวเองได้เป็นอย่างดี การเพิ่มคิวถ่ายได้มีการมาประชุมและปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น และทุกฝ่ายก็ได้ช่วยกันหาสถานที่ที่พอจะใกล้เคียงกับสถานที่ถ่ายทำเดิมให้ได้มากที่สุด ซึ่งสุดท้ายถ่ายออกมาแล้วก็เหมือนกับถ่ายจากที่เดียวกัน

สิ่งที่ได้รับ

ได้รับประสบการณ์การทำงานกับคนจำนวนมาก การติดต่อสื่อสารกับบุคคลและองค์กร สิ่งสำคัญที่ได้รับคือความสามัคคีในการทำงานและการช่วยเหลือ ไม่ใช่แค่ในกลุ่มตนเองแต่ไปช่วยกลุ่มอื่นๆและกลุ่มอื่นก็มาช่วยกลุ่มเราเช่นกัน หากมีปัญหาอย่าเก็บไว้คนเดียว เพื่อนช่วยได้ขอแค่บอกเพื่อนก็พร้อมจะช่วย ได้เรียนรู้ที่จะความคุมอารมณ์ตนเองมากขึ้น และเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆได้อย่างรวดเร็ว

สรุปการศึกษาของผู้กำกับภาพและผู้ตัดต่อ (Director of photography / Editor)

ปัญหา

ปัญหาในส่วนของการถ่ายภาพ ส่วนใหญ่เกิดจากสถานที่ถ่ายทำของเรามีความแคบ ไม่สามารถที่จะถ่ายภาพกว้างได้ในส่วนของฉากคุก The Foundation จะเห็นได้ว่ามีแต่ภาพขนาดใกล้ และไม่ค่อยมีภาพ Two Shot ที่สองคนคุยกัน ซึ่งทำให้ภาพออกมาไม่สื่อความหมาย ภาษาภาพออกมาได้ไม่ดีเท่าที่ควร เกิดความจำเจของมุมภาพ ส่วนที่เมือง The Hilighter เราก็ไม่สามารถถ่ายภาพกว้างมากได้ เพราะมีปัญหาในเรื่องของความสมจริงของเรื่อง เราเลยตัดสินใจถ่ายแคบ เพื่อไม่ให้ติดสิ่งของ หรือตึกที่ไม่ตรงกับสิ่งที่หนังเราต้องการ

ปัญหาในส่วนของการตัดต่อ คือการที่พวกเรารู้สึกเสียดายฟุตเทจที่เราถ่ายมา บางฟุตเทจดีมาก แต่มุมกล้องไม่ได้ บางทีเราอยากให้เห็นแอคชั่นการแสดงเยอะหน่อย แต่ก็ทำให้หนังยาวจนเกินไป เราจึงต้องตัดสินใจตัดออกไป

ส่วนในเรื่องของการเล่าเรื่อง ไม่มีปัญหาอะไร เพราะพวกเราได้วางแผนมาแล้วว่าจะเรียงช็อตอย่างไร ให้ได้ภาพ และการเล่าเรื่องอย่างที่พวกเราต้องการ

การแก้ปัญหา

ในส่วนของการถ่ายภาพ เราลือกใช้มุมภาพใกล้เหมือนเดิม แต่มีการขยับมุมกล้องให้ได้ภาพที่ไม่ซ้ำเดิม แต่ก็ยังไม่ใช้การแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุด เพราะขนาดภาพมันยังเท่าเดิม ทำให้ภาพที่ได้ยังเหมือนเดิม ทำให้เกิดความจำเจของมุมภาพ

สิ่งที่ได้รับ

จากที่ได้ทำตำแหน่งผู้กำกับภาพและตัดต่อ ทำให้ผมได้รู้ว่าเราควรวางแผนเรื่องช็อตให้มากกว่านี้ ควรมีการบล็อคช็อตก่อนการถ่ายทำเสมอ เพื่อที่จะได้เช็คว่าภาพที่เราต้องการนั้นสามารถถ่ายได้หรือไม่ ควรมีการคิดช็อตเผื่อหากถึงสถานที่จริงแล้ว ไม่สามารถถ่ายแบบที่วางแผนได้

เพราะฉะนั้นการวางแผนก่อนการถ่ายทำถือเป็นสิ่งสำคัญมาก ยิ่งเราวางแผนไว้เยอะ คิดเตรียมการไว้มากๆ วันถ่ายทำจริงๆเราจะได้มีแผนรองรับกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ดีกว่านี้

สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง (Casting)

ปัญหา

ในการจัดหานักแสดงที่จะต้องรับบทเป็นวัยรุ่นหญิง อายุประมาณ 20-25 ปี หรือ บทเทียร์ ซึ่งเป็นตัวละครหลักที่สำคัญมากที่ช่วยขับเคลื่อนเรื่องราวทั้งหมดในเรื่อง โดยต้องมีพื้นฐานทางด้านการแสดงที่ดีและมี ความเข้าใจความคิดทัศนคติของตัวละคร พร้อมทั้งภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครเทียร์ต้องมีการแสดงที่ค่อนข้างเกินจริงในบางซีน ทั้งด้านท่าทาง การพูดจา แต่ยังต้องคงความธรรมชาติอยู่ รวมถึงจะมีซีนอารมณ์ค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์โกรธ เศร้า เสียใจ มีความสุข ซึ่งนักแสดงบางคนที่มาแคส มีลักษณะภายนอกตรงตามการ วิเคราะห์ตัวละคร แต่ขาดทักษะทางด้านการแสดงถึงแม้จะลองปรับแล้วแต่ก็ยังไม่ตรงกับคาแรคเตอร์ของเทียร์ ทำให้ต้องหาแนวทางการแคสเพิ่ม รวมถึงคิวถ่ายของตัวละครเทียร์ที่ต้องเข้าเกือบทุกซีนและวันถ่ายค่อนข้างติดๆกัน ทำให้บางคนไม่ชัวร์ในคิวถ่าย อีกทั้งนักแสดงต้องสามารถเปลี่ยนสีผมและใส่วิกผมได้ ซึ่งมีน้อยคนมากที่จะยอมเปลี่ยนสีผม นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องลักษณะภายนอกของตัวละครเทียร์ที่ต้องมีรูปร่างหน้าตา มีผิวพรรณที่ดี หน้าตาที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์ มีเสน่ห์และน่าดึงดูด แต่ไม่จำเป็นต้องสวยอย่างเดียวเท่านั้นและเนื่องจากตัวละครเป็นIconความงาม นอกจากจะมีซีนที่ตัวละครแต่งหน้าตามปกติแล้ว ก็จะมีซีนที่ต้อง เปลือยหน้าสด ซึ่งเป็นซีนที่สำคัญมากและมีหลายซีนเกือบทั้งเรื่อง เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องหานักแสดงที่ทำให้ตัวละครต้องอยู่ในใบหน้าไร้เครื่องสำอางที่ยังคงความโดดเด่น ความมีเสน่ห์อยู่ ทำให้เวลาแคสหานักแสดง มีหลายคนที่ใบหน้าไร้เครื่องสำอางแล้วดูไม่เหมาะสมกับลักษณะภายนอกที่วิเคราะห์ไว้

ในการจัดหานักแสดงที่รับบทเป็นคุณป้าของเทียร์ ลักษณะภายนอกมีอายุประมาณ25-30ปี ซึ่งก็คือบทป้าคริสเป็นตัวละครที่ต้องมีพื้นฐานการแสดงที่ดี สามารถเข้าใจความคิดและทัศนคติของตัวละครได้ โดยมีลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างและหน้าตาอยู่ที่อายุประมาณ 25-30 ปี แต่ต้องสามารถแสดงท่าทางและน้ำเสียงให้เหมือนว่าเป็นคนอายุประมาณ 45-50 ปี เงื่อนไขนี้ทำให้การหานักแสดงเป็นเรื่องค่อนข้างยาก ซึ่งคนที่มา แคสส่วนใหญ่มีลักษณะภายนอกที่ค่อนข้างจะตรงกับที่วิเคราะห์ไว้ แต่ด้านการแสดงยังทำได้ไม่ค่อยดี แสดงดูเป็นวัยรุ่นเกินไป รวมถึงมีการแสดงออกทางท่าทางและน้ำเสียงที่ดูยังไม่เหมาะสมกับบทป้าคริสเท่าที่ควร อีกทั้งบทนี้จะต้องมีซีนที่สื่ออารมณ์ค่อนข้างเยอะมากจึงต้องหาคนที่สามารถเล่นซีนอารมณ์ได้ดี

ในการจัดหานักแสดงรับบทเป็นAndrogynous เป็นเพศชายที่มีทั้งเพศหญิงและเพศชายอยู่ในตัว (ร่างเป็นชายแต่มีจริตสาว) ซึ่งก็คือบทพัศดี ตัวละครพัศดีเป็นถึงหัวหน้าในคุก จึงต้องมีรูปร่างที่แข็งแรง บุคลิกดูโหด โดยมีอายุประมาณ 25-30 ปี ตัวละครนี้ต้องมีพื้นฐานการแสดงที่ดี สามารถเล่นโอเวอร์แอ็คติ้งได้ดี มีจริตจะกร้าน มีความเป็นทั้งเพศหญิงและเพศชายในตัวละครนี้ จึงทำให้หาแคสค่อนข้างยากเนื่องจากบุคลิกภายนอกที่ค่อนข้างซับซ้อนพร้อมทั้งต้องถ่ายทอดให้เห็นถึงความเจ้าเล่ห์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งในการคัดเลือกนักแสดง ส่วนมากจะเรียกคนที่เป็นเพศชายหรือเพศที่สามมาแคส แต่ส่วนมากพบว่าผู้ชายจะไม่กล้ามาแคส สุดท้ายจึงเรียกแต่เพศที่สามมา ซึ่งบางคนก็มีท่าทางติดจริตสาวมากเกินไปจนขาดความน่าเกรงขามตามที่ วิเคราะห์ตัวละครไว้ บางคนมีลักษณะภายนอกที่ตรงตามที่วิเคราะห์ แต่มีปัญหาในจำบทและการสื่ออารมณ์ออกมา ทำให้ต้องหาแคสเป็นจำนวนมาก

การแก้ไขปัญหา

ในการหานักแสดงหลักคือเทียร์ อายุประมาณ 20-25 ปี ที่สามารถแสดงได้ดีและมีความเข้าใจความคิดทัศนคติของตัวละคร จึงลองให้เพื่อนในกลุ่มมาลองแคสคือดิวที่ทำหน้าที่แคสติ้งในกลุ่ม เพราะเป็นคนที่เข้าใจทัศนคติภายในของตัวละคร ถึงแม้ว่าลักษณะภายนอกจะไม่ตรงตามที่วิเคราะห์ไว้สักเท่าไร แต่เราจะใช้การแต่งตัวและเมคอัพในการช่วยให้ดิวมีลักษณะภายนอกตรงตามตัวละครเทียร์ให้ได้มากที่สุด แต่ในด้านการแสดงดิวมีความเหมาะสมกับตัวละครเทียร์ เราจึงได้นักแสดงในบทเทียร์เป็นดิว

ในการหานักแสดงที่รับบทเป็นคุณป้าของเทียร์ ลักษณะภายนอกมีอายุประมาณ25-30ปี แต่ต้องสามารถแสดงท่าทางและน้ำเสียงให้เหมือนว่าเป็นคนอายุประมาณ 45-50 ปี สุดท้ายก็ได้นักแสดงบทป้าคริสเป็นคนที่ติดต่อมาจากcasting callที่ได้ลงประกาศหานักแสดงตามช่องทางต่างๆ แต่คนนี้เป็นคนที่เพื่อนในกลุ่มตั้งใจติดต่อให้มาแคสอยู่แล้วพอดีด้วย ซึ่งลักษณะภายนอกอาจจะไม่ตรงตามที่วิเคราะห์ไว้ แต่ในด้านการ แสดงออกทางอารมณ์ ท่าทาง และน้ำเสียงตรงตามที่ต้องการมาก น้ำเสียงดูมีอายุกว่าอายุจริง อีกทั้งยังเล่นซีนอารมณ์ได้ตรงตามที่วิเคราะห์ไว้ จึงได้บทป้าคริสตามที่ต้องการ

ในการหานักแสดงที่รับบทพัศดี ซึ่งเป็นAndrogynousและมีลักษณะภายนอกที่แข็งแรง บุคลิกดูโหด เราได้ทำการตามหานักแสดงในช่องทางต่างๆ แล้วได้ไปเจอกับคนหนึ่งที่มีลักษณะภายนอกตรงตามที่วิเคราะห์ไว้ทั้งหมด จึงลองติดต่อให้มาแคส ซึ่งคนนี้แสดงได้ดีมาก สื่ออารมณ์ ท่าทางจริตจะกร้านมีความเหมาะสมกับบทพัศดี นอกจากนี้ยังเป็นแดนเซอร์อีกด้วย จึงทำให้รูปร่างมีความแข็งแรงและมีท่าทางที่แสดงออกมาแล้วตรงตามที่ต้องการ สุดท้ายก็ได้บทพัศดีออกมาได้อย่างเหมาะสมตามที่วิเคราะห์ไว้

สิ่งที่ได้รับ

จากการที่พวกเราทั้ง2คนได้ทำหน้าที่เป็นCastingร่วมกัน ทำให้รู้ว่าถ้าพวกเราช่วยกันและตั้งใจทำงาน งานจะสามารถผ่านลุล่วงไปได้ดีอย่างแน่นอน ได้เรียนรู้ในการพูดคุยติดต่อนักแสดง การวางตัวให้เหมาะสมในการพูดคุยกับคนที่มีอายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ได้เรียนรู้นิสัยของผู้อื่นและได้เรียนรู้การทำงานกับเพื่อนๆที่บางคนเราไม่เคยร่วมงานกันมาก่อน รวมถึงได้ฝึกการสื่อสาร เนื่องจากเราต้องพูดคุยกับคนมาแคส คอยอธิบาย เนื้อเรื่องหรือบทให้ฟังในบางครั้งและพูดอธิบายลักษณะตัวละคร อีกทั้งยังได้ฝึกการฟัง การสังเกต การเรียนรู้นิสัยของผู้อื่นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่นและยังได้ประสบการณ์ทำงานร่วมกับนักแสดงคนอื่นๆที่พึ่งรู้จักกันครั้งแรกอีกด้วย

สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบงานสร้างและอุปกรณ์ประกอบฉาก(Production Designer/ Props master)

ปัญหา

ปัญหาเบื้องต้นของการทำงานของด้านการออกแบบศิลป์คือ การสร้างสรรค์งานศิลป์ในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ต้องสร้างสรรค์งานจากจินตนาการค่อนข้างมาก โดยอิงจากบทภาพยนตร์ที่อยู่ในโลกอนาคต เหมือนเราต้องสร้างเมืองขึ้นมาให้ดูน่าเชื่อถือได้ว่าเมืองนี้มีอยู่จริง จึงทำให้ต้องออกแบบค่อนข้างเยอะ ต้องแข่งกับเวลา โดยสถานที่ที่ได้ออกแบบแต่ละสถานที่นั้นจะต้องเก็บรายละเอียดต่างๆทั้งการจัดวาง การตกแต่ง หรือของประดับแต่ละชิ้นบางอย่างต้องทำขึ้นใหม่หรือบางอย่างต้องทำเพิ่มเติมอีก และที่สำคัญคือ ของทุกอย่างต้องถูกจัดวางให้ดูสมจริงตามโลกในบทภาพยนตร์

สถานที่จัดงานกาล่า

ปัญหา

1. การจัดวางองค์ประกอบ ต้องเปลี่ยนกระทันหัน เพราะความสูงของอาคารมีขนาดสูงมาก ทำให้ไม่สามารถปีนขึ้นไปจัดตกแต่งได้
2. ระหว่างถ่ายทำ แก้วไวน์หล่นแตก และเป็นของที่ต้องใช้เข้าฉาก
3. หมดเวลาให้ใช้พื้นที่ก่อน จึงถ่ายทำไม่ทันในซีนสุดท้าย

การแก้ไขปัญหา

1. ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยคิดออกแบบการจัดวางใหม่ ณ ตอนนั้น ดูในเฟรมภาพประกอบควบคู่ไปด้วย
2. สลับใช้แก้วไวน์ที่ยังถ่ายไม่เห็นนำมาใช้ในฉากที่ถ่ายเห็นก่อน
3. ประชุมกลุ่มเรื่องสถานที่ถ่ายทำ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ มากที่สุด จึงได้ตกลงใช้สถานที่ที่อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง มศว ประสานมิตร เนื่องจากมีโครงสร้างภายในที่คล้ายคลึง และเดินทางสะดวก

บ้านพักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความงาม (ห้องแต่งตัวเทียร์)

ปัญหา

1. ภายในสถานที่มีขนาดกว้างและเป็นห้องทะลุต่อกัน จึงมีขนาดยาวอีกด้วย ทำให้ภายในห้องดูโล่งเกินไป เมื่อเคลื่อนย้ายของที่ไม่จำเป็นต้องใช้ในการถ่ายทำออก

2. เนื่องจากเป็นสถานที่จัดงานแต่ง ด้านหลังของห้องจึงมีอาสนะพระ หิ้งพระ และของทำพิธีต่างๆ ทำให้ต้องปรับการจัดวางห้องใหม่

การแก้ไขปัญหา

1. จัดเป็นทางเดินของห้องที่นำมายังที่นั่งโซฟา ทำให้สามารถลดพื้นที่ห้องที่ยาวขึ้นได้ โดยนำดอกไม้ปลอมมาเรียงกันเป็นทาง และจัดวางหุ่นโชว์ไว้ริมทางเดิน เพื่อห้องจะไม่ดูโล่งจนเกินไป
2. ย้ายสิ่งของที่สามารถย้ายได้ เช่น หิ้งพระ ของทำพิธีต่างๆ และพับอาสนะพระลง เพื่อไม่ให้ติดในเฟรมภาพ

ห้องผู้คุมพัศดี และเรือนจำแดนพิเศษสังกัดกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (ใช้สถานที่ถ่ายทำเดียวกัน)

ปัญหา

1. การขนย้ายสิ่งของขนาดใหญ่ที่ค่อนข้างเยอะและหนัก เช่น เฟอร์นิเจอร์โต๊ะ เก้าอี้ เตียง กรงขัง เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำอยู่ชั้น4 ไม่มีลิฟต์ขนของ จึงทำให้ค่อนข้างลำบากในการขนย้าย
2. การต่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้แรงและใช้ความสามารถเฉพาะตัว เช่น การยึดกรงแต่ละชิ้นให้เป็นห้องขัง 2 ห้อง จึงใช้เวลานานในการทำ การรื้อถอนสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อการถ่ายทำถอนออก
3. สถานที่ถ่ายทำเป็นตึกร้างไม่มีไฟ ภายในค่อนข้างมืด และด้วยตารางการถ่ายคือตั้งแต่เช้าจนถึงดึก ทำให้ต้องระมัดระวังในการทำงานเป็นอย่างมาก
4. ระหว่างถ่ายทำ บริเวณใกล้เคียงจัดงานเลี้ยง เล่นคอนเสิร์ต ส่งเสียงดัง ทำให้การถ่ายทำติดขัดและล่าช้า

การแก้ไขปัญหา

1. ต้องทยอยขนของขึ้นรถกระบะ ขับไปถึงชั้น 4 ทางลานจอดรถ แล้วจึงเริ่มขนของไปยังสถานที่ที่ใช้ถ่าย
2. นำช่างเฉพาะ 1 คนมาช่วยต่ออุปกรณ์ ทั้งเดินสายไฟ และเจาะยึดสิ่งของต่างๆ พอเป็นโครงไว้ให้ เพราะจะได้ไม่เสียเวลานานจนเกินไป เนื่องจากต้องจัดเซ็ตและทำความสะอาดต่อหลังจากช่างได้ช่วยเสร็จแล้ว
3. นำหลอดไฟและปลั๊กเสียบไปเป็นจำนวนมาก ต่อจากไฟที่ช่างได้ทำไว้ เพื่อให้มีแสงสว่างในการทำงาน
4. มีการพูดคุยระหว่างทีมงานกับคนจัดงานเลี้ยง ให้เบาเสียงดนตรีลง และคุยกับเจ้าของสถานที่ที่ใช้ถ่ายว่าเกิดปัญหา จึงทำให้การถ่ายทำเสร็จล่าช้ากว่ากำหนด

สิ่งที่ได้รับ

สิ่งที่ได้รับจากการทำงานในครั้งนี้ คือ รู้จักกระบวนการทำงาน การวางแผนการทำงานตั้งแต่เริ่มจนจบ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และเรียนรู้การทำงานกันเป็นกลุ่ม ซึ่งต้องทำอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน อีกทั้งยังได้คิดนอกกรอบ จึงเกิดมุมมองที่หลากหลาย ทำให้ผลงานที่ออกมาเป็นผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ชิ้นผลงานที่ออกมาสำเร็จเป็นไปตามที่สร้างสรรค์ไว้อย่างน่าพึงพอใจ และสามารถนำไปเป็นประสบการณ์ได้ในชีวิตจริง

สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer)

ปัญหา

ปัญหาของการทำงานด้านเครื่องแต่งกายของภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการสร้างโลกใหม่ให้ดูสมจริงให้ด้มากที่สุด ต้องมีการวางแผนที่ดีและดูแตกต่างจากโลกปัจจุบัน โดยยังมีเค้าโครงปัจจุบันอยู่ ด้วยความที่โลกของภาพยนตร์เป็นโลกที่ให้คุณค่ากับรูปลักษณ์ภายนอก เสื้อผ้า การแต่งหน้าและการทำผม จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ ที่ผู้ออกแบบต้องคิดเผื่อคิดล่วงหน้า วางแผนถึงความชอบ ความสนใจ อุปนิสัยของตัวละครอย่างแท้จริง จนสามารถได้ Pattern เนื้อผ้า สัญลักษณ์ ลวดลายที่ดูเป็นตัวละครนั้นจริงๆ ราวกับออกมาจากตู้เสื้อผ้าของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่ ฉากหลักของภาพยนตร์ต้องทำการตัดเย็บเสื้อผ้าให้ดูสมจริง ยิ่งใหญ่ และไม่สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป ทำให้เวลาค่อนข้างกระชั้นชิดกับช่วงเวลาที่ได้วางไว้เพื่อถ่ายทำ อีกทั้งภาพยนตร์เรื่องนี้ เกิดขึ้นในสถานที่ที่เป็นแหล่งรวมผู้คน ไม่ว่าจะเป็นมหานครแห่งความงาม หรือ เรือนจำแดนพิเศษ ซึ่งทำให้นักแสดงประกอบฉากเยอะตามไปด้วยเช่นกัน ทำให้ยากต่อการวางแผนให้ครอบคลุมทุกตัวละคร และจัดสรรค่าใช้จ่ายให้เพียงพอกับงบประมาณ

การแก้ปัญหา

ผู้ออกแบบใช้เวลาสำหรับการวางแผนเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้าและทำผม ให้มากขึ้นให้เวลาอันจำกัดสร้างสรรค์ผลงาน ดัดแปลงจากความคิด เพื่อให้ได้ผลงานที่แตกต่างและเป็นไปตามจินตนาการของผู้ออกแบบ และตรงตามภาพในหัวของผู้กำกับ ในส่วนของกระบวนการสร้างสรรค์ชุด ต้องใช้ความละเอียดอย่างมาก เพื่อจัดสรรเวลาในการวางแผนในการซื้อวัตถุดิบ การตัดเย็บ การให้เวลากับช่างตัดเย็บ เพื่อให้ได้มุมมองที่ตรงกันมากที่สุด และส่วนที่ต้องจัดหาชุดในกับนักแสดงประกอบ เราเน้นใช้ชุดที่สามารถหยิบยืมได้ และหาวิธีปรับเปลี่ยน Mix & Match ให้ออกมาดูสวยงามและเป็นไปตามแนวความคิดของผู้ออกแบบมากที่สุด

สิ่งที่ได้รับ

การทำงานในครั้งนี้สอนให้ได้รู้จักวางแผน คิดให้รอบคอบ ไม่ใช่เพียงการคิดเพียงชั้นเดียว แต่ยังต้องเผื่อแผนสอง ในกรณีที่แผนที่วางไว้ไม่สำเร็จ ทำให้รู้จักรอบคอบ มีการป้องกันไว้ตั้งแต่เนิ่นๆ มีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำให้ไม่รนหรือทำอะไรไม่ถูก เพราะเราได้วางแผนไว้แล้ว ทำให้การทำงานในครั้งนี้ค่อนข้างเป็นไปตามที่คาดไว้ เหนื่อยแต่มีความสุข ได้รับความรู้ใหม่ๆเยอะมากๆ จากการศึกษาและวางแผนการทำงาน ทั้งแบบของชุด วิธีตัดเย็บเพื่องานภาพยนตร์ เนื้อผ้าต่างๆที่ใช้ในงานได้ หรือใช้ทดแทนผ้าที่มีราคาสูง รู้จักการจัดสรรงบประมาณ ที่สุดท้ายเพียงพอต่อกับการทำเสื้อผ้า แต่งหน้าและทำผม ซึ่งทั้งหมดคือสิ่งที่ช่วยพัฒนาทั้งงานและผู้ออกแบบเอง ให้ได้รู้จักคิดนอกกรอบและเป็นระบบระเบียบมากขึ้น โดยการทำงานนี้ ถ้าทุกอย่างผ่านการวางแผนที่ดี งานก็จะออกมาดี ช่วยให้งานในหน้าที่ตัวเองราบรื่น หน้าที่อื่นๆก็ราบรื่นด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

Nuttaputch.//(2018).//SYSTEM 1 & SYSTEM 2 คืออะไร?.//สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2561,/from/https://www.nuttaputch.com/system-1-system-2-คืออะไร/

Phattharado,/Werachainarong.//(2018).//Reward System.//Retrieved September 27, 2018,/from/http://www.allofimpulsion.com

Phattharado,/Werachainarong.//(2018).//Beauty Premium.//Retrieved September 27, 2018,/from/http://www.allofimpulsion.com